

Ersoy Oktay

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.03.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ersoy Oktay

Eserleri:

Ağla

Kırılan her parçanı
Hayatına koyuyorum,
Bastıkça beni anla.

İstedigin oldu.
Yok olup gidiyorum.
Hatırla ve ağla.

Ersoy Oktay

Ahmak

Yağmur var yağmur
Anıları canlandı göklerin
Bak yine geldi Eylül,
Ağlamaktan delinsin göz bebeklerin

Hey ahmak,
Eline yüzüne bulaştırıyorsun
Ne anlarsın sen aşktan,
Umuma açık olmuş her yerin
Bıkacaksın gün gelsin, bırakılmaktan

Senin aşk dediğini,
Burada günde yaşıyorlar.
Akşam bulup, sabah kaybediyorlar.
Yine yeniden, aldat kendini baştan
Atamıyorum ya içimdekileri
Midem yoruldu, bulanmaktan.
2007

Ersoy Oktay

Ahu Gözlüm

Ahu gözlüm senin için ben,
Yıllara meydan okudum.
Acıyı içtim gözlerinden,
Yollara verdim gençliğimi.

Ahu gözlüm senin için ben,
Yılmadım zorluklardan,
Ezdirmedim, kimseye kendimi.
Bahar geldiği zaman ben, karanlıklardaydım,
Baharı sen yaptım, ahu gözlüm, senide bahar

Ahu gözlüm senin için ben, üşümedim.
Soğuk İstanbul gecelerinde.
Sıcak nefesini güneşim yaptım.
Martıların, kanat çırpışlarında duydum kahkahanı
Isındım...

Ahu gözlüm senin için ben,
Eyüp'ü gezdim dün, kuşlara yem verdim.
Ezanın rahatlatan sesini dinledim.
Seni aradım, ahu gözlüm, ahu gözlerde seni

09.01.1999

Ersoy Oktay

Akşam Faslı

Geçince adım, bir akşam faslında, arkadaşlarınla aranda.
En derin, en içli şarkıları haykırmak istiyorsa yüreğin hala.
Kar yağmış olsada aramızdaki aşılmaz dağlara,
Umudunu kesme kardelenim, Yaşayacağımız baharlar var daha..

Ersoy Oktay

Anladığım

Korkma, savaş.
Kimse sana hayatı
Altın tepside sunacak değil,

Nazlanma,
En büyük aşk bile
Sonsuza kadar kalıcı değil.

Saklanma,
Mücadelesini vermediğin
Savaşta mağlup olmamak elde değil.

Güven,
Güven tamdır, ölçüsü derecesi olmaz,
Hepsi birden, kaybedilir. Bir parçası değil.

Güvenme,
Yalnız kalırsın,
Kimse bu dünyada bedelsiz değil.

Susma,
Anlatmadığını, anlayacak beyin
Daha yaratılmış değil.

Silme,
Yüreğinde kalacaksa izi
Mertlik bu değil.

Oynama,
Tamam, hayat bir oyun olabilir.
Ama insanlar senin oyuncağın değil.

Kaçma,
Seçtiğin yol,
Dilediğine ulaştıracak yol değil.

Sev,
Ama değmeli sevmeye,
Alçak bir yüreğe aşk lazım değil.

Özgürleş,
Kapattığın kapılar zindanıdır.
Kimse sana zindanında yaren değil.

Affet,
Affetmek Şanıındandır büyüklüğün.,
Nefret kimsenin ruhuna, artı değer katmış değil.

Unutma,
Bir göz sana aşkla baktığında,
Unutmak onun defterinden silinmiştir.
Senin değil.

Öl,
Ama, ona göre yaşa,
Hesabı sen kapatacaksın başkası değil.

Ersoy Oktay

Anlama

Kim bilir?
Kaç göz, farkına varmadan kapandı.
Kim bilir kaç güzel göz?
bitirdi hayatı, anlayamadan.
Kimbilir?
Hangi bilmediği çıkmaz sokakta, söndü ferî

Ersoy Oktay

Anlamazsın

Aslında ağdalı, derin Őirlerim var inanamazsın.
En basitlerini koyuyorum rafa. Mazallah Anlamazsın.....

Ersoy Oktay

Anlatamıyorum.

Yaşıyorum,
Hayatın bana verdikleriyle,
Kavga ediyorum, kendimle bazen,
Bazen deli gibi sevişiyorum.
Yaşadığımı hatırlıyorum..

Öğreniyorum,
Acıtıyor çok derin yaralar,
Kendi kanımda boğuluyorum,
Şımsıkı sarılıyorum umudun ipine
Öyle Kurtuluyorum.

Biriktiriyorum,
İnsan, sevi aşk topluyorum.
Heybem bir kılı almıyor bazen,
Bazen kainatı bir gözüne sığdırıyorum,
Öyle taşıyorum.

Çıldırıyorum,
Çaresizlik yarenliğim oluyor,
Onu hiç sevmiyorum.
Bir mucize gerçekleşiyor ummadığım anda
Aklımı başıma topluyorum.

Deliriyorum,
Topladığım tüm değerleri,
Bir sarrafın tezgâhında çok ucuza buluyorum.
Şerefsizin biri referans ediyor kendini
Ben istemeden.
Bilseniz ne çok şaşıyorum.

Biliyorum,
Görünen köye, kılavuz istemiyor kervan,
Sonsuz bir kuyuda şahikadır kimine.
Erecek sırrına bir adım yukarı çıkartsan.
Biliyorum.
Öğretmiyorum.

Yorulmuyorum.
Bilmeyenleri aramaktan.
Ne yapayım, böyle mutlu oluyorum.
Ağır işçiliği bana verilmiş hayatın
Karın tokluğuna çalışıyorum.

Söyleyemiyorum,
Bildiğim tüm gerçekleri ayan beyan,
Sanki üstüme çullanmış karabasan.
Çırpınıyorum ama haykıramıyorum..
Rumi'ye hak veriyorum.
Anlayana, anlatacak çok şey biriktiriyorum.
Çare çekiliveriyor ayağımın altından ANLATAMIYORUM.
Yormam kendimi bundan sonra,

Anlamayana Ebediyyen Susuyorum.

Ersoy Oktay

Anlayacaksın

Anlayacaksın;
Yıldızlar avuçlarında dans ettiğinde bir ağustos gecesi.
Yüzünü kaldırdığında, gökyüzünün sonsuz karanlığının
İçine doğru yayılmaya başlamasıyla,
Kurtuluş için benim öğrettiğim gibi,
Kutup yıldızına sarılacaksın.
Mekân yok olacak çevrende
Sonsuz bir uçuruma düşer gibi olacaksın,

Mutluluğunun hüznünle raks edişini seyredeceksin.
Hangisinin figürleri daha kıvrak ve seni anlatıyor.
Anlayacaksın.

Her hangi bir deniz kıyısına,
Ruhunu rahatlatmak için oturduğunda
Dalgalar anlatacak son halimi.
Sonra sıcak nefesimin boynundan kulaklarına, yayılışına.
Bir anlam veremeyeceksin.
Anlayacaksın.

Dokunduğun da;
Demir soğukluğunu vücuduna yayan taşların,
İçini nasıl ısıttığını ellerimi düşündüğünü fark ettiğinde
Anlayacaksın.

Sabah kalktığında yatağının
kokumu yaydığını düşleyeceksin.
Hatta mucize gibi geçen bir gecenin
Sabahıymış gibi saçlarını toplamaya çalışacaksın.
Kahvaltı sofrasını hazırladığında
Bir bardak çay da benim için dolduracaksın.
İkram için uzattığında gözlerimi göremeyecek.
Anlayacaksın.

Canın sıkıldıkça
İstanbul'un sevdiğin yerlerine büyük bir hevesle gideceksin
Gittiğin yerde olmadığın düşüncesi takılacak,
Aklının kıvrımlarına ve bunun çare olmadığını anlayacaksın.

Yürürken yol boyu,
Kimse bize bakamayacak tedirgin olmayacaksın
daha rahat adımlayacaksın yolları.
Yere dalgın dalgın bakarken
Yanında adımlarımı görmeyeceksin.
Anlayacaksın.

Hiçbir omuz güven vermediğin de,
Dudaklarını gezdirdiğin ellerden kokumu almadığında,
Yanağına yasladığın avuçların sıcaklığı
Güzel vücudunu titretmediğinde....
Seviştikten sonra güzelleşmediğinde
Anlayacaksın.

Yıllar ilaç olmadığına yarana.
Yeni başladığın alışkanlıklar, eskilerini unutturmadığında.
"Gelen gideni aratır" diye konuşulduğunda
Anlayacaksın.

Yeni yeni sevdalanan bir arkadaşın
Sevincini seninle paylaştığında,
Yaşadıklarından duyduğu mutluluğu coşku ile anlatırken.

Sen; Yıllar geçmesine rağmen, 'yanımda ki yabancı da kim?' diye sorduğunda.
Bıraktığım boşluğu hiçbir şeyin dolduramayacağını
Anlayacaksın.

Yollar, dağlar, denizler bağışlanırken heyecana kapılmadığın da,
Anlayacaksın.

Ben yola koyulduğumda tüm gücümle,
Senin beni yarım bıraktığını
Ve aşkımızın en başında
"Sen adamı Yarı yolda Bırakırsın"
Dediğimi hatırlayacaksın ve
Anlayacaksın.

En uzağa gittiğinde,
En nadir olana sahip olduğunda,
Açılmayan kapın olmadığına.
Köhnede kapımın paslı kilidini gördüğünde,
Anlayacaksın

Çünkü ben anladım! ..
Ve sevdiğim;
Yeter dediğinde,
Geri dönmek için hiçbir engel tanımadığında,
Sevgin ayaklarına, yolumun emrini verdiğinde.
Çok geç kaldığında,
Anlamanın hiç bir anlamı kalmadığında
ANLAYACAKSIN

Ersoy Oktay

Anlık

Eksiklikler dolduruyor çağımızda zamanı.
Yarım yamalak yaşıyor her şey artık.
Kimse değerini bilmiyor, ilahi aşkın.
Onun için sonsuz bir arayışta insanlık.

Her gün bir bomba koyuluyor sinsice,
En sağlam değerlerimizin tam ortasına.
Patlıyor, paramparça bir ruh ölüyor ipince
Anlık Yaşadıklarımız, Kaos ve karmaşa

Ersoy Oktay

Annem

Beni görünce, çocuk gibi ağladı annem.
O asla sarsılmayacak, iradeli güçlü kadın.
Bana yol gösteren kılavuzum, yol ışığım.
Dünyaya sebepim, ebedi yaşam kaynağım

Dünyasını dünyama çekinmeden adayan,
Herkes gitse de, hep yanımda kalacak olan,
Kırılmaz inat, kimsenin bükemeyeceği bilek.
Ruhumu kaplayan, bulunamaz eşsiz ipek.

Kavururum akacak tek damla gözyaşına...
Uğruna canlar feda edilen tüm hazineleri
Sen beni sonsuz sevginle bir okşa yeter
Kalmaz bende asabiyetin toz taneleri...

Senin eksikliğini kim tamamlar dünyada?
Bahşetseler dünyayı, hep kalacak yarım.
Yüzümden, gülümsemenin zerresini çeksen,
Paramparça olur dünyam, yanar kavrulur canım

Âlem de.. sende tattığı duyguları arasa da
Bulamayacağını anlayacak divane aklım
Ummanlar sevgimi, seni, yazacak gibi olsa da
Bu kendimi kandırdığım, basit bir varsayım.

Ersoy Oktay

Aşığım

Zannetme ki Dert yanıyorum.
İçimdekini döküyorum anlayın.
Gidemezsin ki istesen de bir yere,
Gönlümdür barakan, sarayın.

Ey aciz; sanırmısın ki
Yokluğundur hezeyanım
Sana değil sözlerim, şiirlerim
Ben içimdeki aşka aşığım

17/12/2007

Ersoy Oktay

Aşk

Cennetten bal çaldık,
dünya için yeter sandık.

Adına aşk dedik
arsızca yedik,

...
kalbi olan,
bir parça aldı.

An gibi geçti hayat
tadı kaldı...
adı kaldı...

Ersoy Oktay

Aşım

Hadi aşk'ım gidelim,
Çok bekletildik, ertelendik.
Emanet kaldığın yeter.
Fazla durduk çorak çöllerde.

Seni hak edecek yok mu sandın.
Bu kuru kuruntun, yanlış zannın.
Ne kalpler var gördün mü?
Küçümsediğin sinelerde.

Ersoy Oktay

Ay

Gece siyah gözlerinden.
Yoksa umut ışığıdır süzülen aydan.
Yakamoz yol gösteriyor da,
Bende mi kalmamış derman.

Önümde uzanmış umman, kapkara,
Ufukta tekneler, sabaha hazırlıkta.
Sessizce suyuna bırakılan ağa,
umutsuzların nasibi takılsa.

Sesi kısıldı hasret çeken aşığın.
Türkülerini resmen fısıldamakta.
Bana yoldaşlık eden tanıdığım,
Usandı dinlemekten, uyudu uyumakta...

Ey usul usul esen gece meltemi,
İçinde barındırdığın tını yârin sesimidir.
Gel diye soluyor da, aldığı her nefesi.
Kalbim mi, müebbet gurur esiridir.

Ersoy Oktay

Ayar-sızım

Ayarsızım,
Şolumu boşaltıp gittiğinden beri.
İster istemez sağa çekiyorum.
Onun için çemberlerim var çizdiğim.
Başladığım yere geri geliyorum...

Ersoy Oktay

Azat Kuşu

İncecik tellerle ayrılmış acı ile huşu,
Çırpınıp duruyor içinde azat kuşu.
Bir el bekliyor ötelere uzanacak.
Ebed-i hediye edecek, kurtaracak.

Kalkamaz, bu kadar yükü yüklenmiş,
Anlamaz hırsla dolu, öfke ile bezenmiş.
Kalbim bu kadar mı zor aydınlanmak.
Karanlıkta kalacaksın ve başkası olmayacak.

Özgürlük yanı başında yaşamışsın.
Çırpınmaktan ruhunu bile kanatmışsın
Huy edinmişsin, boş hayal ile amaçsızlığı
Muhatap ve yaren almışsın vefasızlığı.

Senin olsa ne dünyanın tüm varlığı,
Mezarlar taşımaz kıl kadar ağırlığı
Yükün ne ona bakmazmısın gafil,
Ne koydunsa heybene o sana kefil.

Azat et gönlünü, kalma karanlıklarda
Nur hertaraf nur, sebil, istersen alma.
En güzel elbiselerde okkan kadar etsin.
Seni yaradan mevlam hidayet versin.

Ersoy Oktay

Azim

Aşk; bir kelime sihirli
Kimi ana sütüne nazire, kimi kirli
Lütuf gönül bahçesine,
Bülbül sesinde aslı
Bir tek kalp duyar, değilse paslı.

Gönlüm deli gibi çırpınsın,
Ya dursun, ya da göğüs kafesimi yırtsın,
Öyle buseler koy ki alnıma,
Dalalet dağılsın.
Ölüm uykusundan uyandırısın

Ersoy Oktay

Babam

Çatık kaş,
Sert görünüş, katı adam.
Kimine deli, kimine veli.
Yıkılmamış, hiçbir zorluktan.
Dağ gibi.

Bulaşmadı kimseye, Uymadı da.
Arada keyif olsun diye insanları izledi.
Sakladı dünyanın kirini bizden
Umman gibi.

Bir çiçekle geçirdi ömrünü, nadirdi,
Leylasını bulmuş mecnun gibi.
Görmedi gök gözleri başka faniyi.
Ama gibi.

Yoklukla büyüdü.
Yetim, öksüz ve kimsesizdi.
Çok yaktılar canını, yinede
Kimseye eyvallah demedi.
Aslanlar gibi.

Kim bilir belki bu acımasız dünyaya inat
Sevmedi, bizden başka kimseyi
Arttırdı, yokluğundan
Ne kazandıysa taşıdı evine,
Bizimle yedi.
Karınca gibi, arı gibi.

Eğilmemeyi o öğretti.
Kimseye eğilmese de, Ailesine köle idi
Erdemli adamdı.
Kahpeye Azrail
Bize melekti.
Adam gibi adamdı.
Anlattığım babamdı.

Ersoy Oktay

Bahane

Gönlün aşka düşesi varmış, bahenem sen olmuşsun.
Şair olmam gerekiyormuş, vesile sen olmuşsun.
Niyetine ben girdim fakat orucu sen bozmuşsun.
Kibirlenme boş yere, farklı değilsin kimseden.
Rabbim herkes gibi yaratmış ama benim cananım olmuşsun

Ersoy Oktay

Bahar

Kaybedilmiş aşklarla, dostluğun,
hiçbirşey de mana bulamadığı
bu kahpe dünyada.
Çare bulunmaz dertlerle savaşıyor gönül.
En yakın dostun alır da seni,
Atar, kimsenin bilmediği bir dağda
Işık vurmeyen karanlıklara...
Yok, oluştur yaşadığın
her var olmaya çalıştığında....
hiçbir yere ulaştıramaz olur,
İhanete uğramış ayakların,
Saplayıp gözünü karanlığa
Açacakken gözlerini;
Gözbebeklerin kapanır, göremezsin.
Zemheri olmuştur yalnızlığın, alışamazsın.
Çok sevdiğin sahte dünyada yalnızlıktır yaşadığın.
Sevmek mi önemli sence?
Bu hınca hınç zaman içinde
Sevdiklerinle ölebilmek mi?
Ayrılıklar mı önemli sence
Ayrılıklarına yanmak mı?
Zamana ne dersin
Yıllar gölge gibi peşinde
Sen mi önemlisin yoksa...
Senden sonra var mı?
Yaşamamışsın, anlıyor musun?
desem.
Anlamazsın!
Hayat ritminde güzel, kaçırma....
çünkü,
Başka sefer yok

Bak şimdiiiiii
Gelme üstüme bahar.
Sanki eski, çocuksu, halimi getireceksin bana.
Sen benim Hatıralarımı, suladığım bahçeye
ancak rahmet olabilirsin.

Ersoy Oktay

Bahar Senfonisi

Arnavut kaldırımdı.
Geceden kalan ilkbahar yağmuru ile ıslandı yollarımız.
Kimseyi uyandırmadan, bütün dinginliğiyle.
Leylak kokulu bahçelerden geçerek,
Kavuşmak için adımlanmalıydı.

Suskunluğun çağrıldı,
En ulaşılmaz mesafelerden, davetti susmuşluğun.
Yokluğuna kurulsada saatim geceden,
Bayram çocuğu hevesi ile kalkıp.
Günü vuslata kurmalıydı.

Bahar bizimdi,
İstanbul bizim için bir yıl daha eskimeliydi.
Tarih yapraklarında bizim hikâyemiz de kurumalıydı.
Çiçekler sana verilmek için toplanmalıydı.
Zaten sadece bunun için açmamışlar mıydı?

Yalnızlık gitmeliydi,
Terk etmesi gerekmiyor muydu bu şehri?
Bu kadar göç, bu kadar insan seli, sesi,
Boğsa da ruhumun, "Ben"li yerlerini
Neden bastıramaz ki içimdeki "Sen"sizliği.

Ersoy Oktay

Bahçevan

Farketmez ki, ne düşündüğünün yada yaptığının.
Fermanının yazılı olmadığını mı zannediyorsun.
Şeni ondan daha iyi tanıyan mı var.
İsyanına kulp takıp suç ortağı arıyorsun.
Kurutabilir gönlünü, ömrünü, çöle çevirebilir.
Sen sabır memesine yapışmakla mükellefsin.
Ummadığın bir zamanda çağlar derelerin.
En güzelinden bir bahçevan gönderiverir...

Ersoy Oktay

Bana İstanbul'u Anlat

Bana İstanbul'u anlat,
Tarifini yapmış ol hayatın.
"Bir sevda kumbarasıdır,
Kilidi boğaza asılı." Diyorsun
Eksik söylüyorsun.

Bana anlat bu şehri.
Sınırını öğrenelim.
Arif misin delimi bilelim.

Anlat bu şehri, neler olur.
Aşk, Kendini kaybettiğinde mi seni bulur.
Uzağındayken iş değil her yerde aranır.
Özlem, Yan yanayken bile nasıl yaşanır.

Laleli de Mesut vurulmuş diyorlar, herkes ayakta
İşinde gücünde balıkçılar, huzur ev sahibi Galata'da

Nasıl Alır götürür bir demli çay içindeki sızıyı.
Buğulu gözlerle seyrederken, Kanlıca'yı?

Dizginlerimizi elinde tutan Şehvet' midir?
Gerçek aşk, Allah'ı keşfetmek midir?

Hüzünlü bir Sela neden gözlerimizi ıslatır?
Pierloti'de kaybedilmişliğin romanı yazılır satır satır?

Gizem, Kapalı çarşıda gezen turistte mi?
Anemas zindanlarında duvara atılan çentikte mi gizli?

Tarih, İstanbul var diye mi var,
Ders alalım diye mi?
Coğrafya yalnız mı kalır dul mu,
Çıkarıp atsan İstanbul'u?

Bana İstanbul'u anlat
Neresindeyim bu şehrin.
Eteğinden tutabilir miyim sabretsem
İsimleri unutulmuş ermişlerin.
Öyle cümleler kur, kelimeler bul,
Sözlükte kendine yer bulsun İstanbul

Ve öyle tarif etki bana, sonsuzluğun kentini
Beynimde uçuşan Kelimeler, yerine otursun.
Sorduğum sorulara cevap olsun,
Anlaşılsın, neymiş yaşamın gerçeği,
Hayat mana bulsun,
Yaşayalım sonuna kadar bu şehri.
Ölüm biraz şöyle dursun

İstanbul'a Farklı bakanlara,

İstanbul iki yüzlü şuh kadın edasında,
kimine göre dünyanın en çirkini
kimine göre ise güzele dair ne varsa onda gizli.
İstanbul bir ayna.
kim ona artık nasıl bakıyorsa.
İstanbul rengin şehri,
Beğenmiyorsan.
Gözlüğünü değiştirip öyle seyretmeli
İstanbul u ayırmak lazım insanlardan.
Değmemeli ona namert eli.
Söyleyecek ne kadar kötü söz varsa.
Bunda İstanbul'un ne kadar suçu var
Ne kadarı insan eseri.
birazda öyle düşünmeli.

Ersoy Oktay

Basit

Bırakıp seni gitmek ki
Bu çok kolay olurdu,
Örümcek ağı kavindeki bahanelere
tutunup kalmaktı önemli olan.

Seçtiğim tüm yollar
bir çıkmaza çıkıyorsa de, en kisasından
ve bulunmaz ustaların maharetleri ile
örölmüş olsa da caddelerim,
dert değil inan
çok çok bir ömür beklerim.

Unutmak olsada sonunda
oturup bu filmi bir daha izlerim.
Ölmek mi? (Peh) o çok kolaydı,
onun için seçmedim.

Ersoy Oktay

Baş Tacı

Yürek taşınamaz yüklere talepte,
Akıl ise inat, tecrübeyle olmaz diyor.
İnanmamaya meyilli olmakla birlikte,
Ne gelirse senden, baştacı ediyor.

Ersoy Oktay

Bayram

İsli kandil havasında bayramlar yaşıyorum nicedir.
Hafiften bir yağmur, camlarını okşuyor penceremin.
Karmakarışık duygularla, camda beliriyor her yerin.
Tevekkül içinde bitmesini bekliyorum çilemin.

Ersoy Oktay

Beddua

Baktığın her yerde beni gör.
Tuttuğun her el, elim olsun.
Kokladığın her tende bul.
Serabın olup yok olayım.

Gittiğin her yön bana çıksın.
Duyduğun her isim adım.
Gülümsemenin üstünde gözyaşımı taşı.
Attığın her adım bana getirsin seni.
Vardığın yerde olmayayım.

Rüyaların beni oynatsın her gece,
Susa susa da içeme beni.
Uyan her gece üç otuzda,
Yastığında baş izimi ara
Vicdanın kor olup yansın,
bedenin alev alsında,
Söndürmek için bedenimi ara.
Ara da çölde mecnun gibi bulama.

Ersoy Oktay

Beddua II

Sana edilecek, çok söz var ama
Şerefi lekelenir, alınır kırılılır.
Ëtmek isteyen hakkında kalınır
Benim gibi biri layık değil bu hakka.
Edilecek onca küfür varken,
Bırakayım da temiz kalsın beddua

Ersoy Oktay

Beklemek

Beklemek ne kadar zor.
Geleceğini bilsem bile,
Bana getiriyor olsa da ayakların.
bedenin birazdan,
bedenimde yok olacaksa da
Saat inatlaşıyor zamanla.
Akrep pusu kurmuş yelkovana,
avlıyor, hareketsiz bırakıyor.

Bu hayallerle
Ömrüm bitiyor.
Bilmiyorsun biliyorum.
Yokluğunla yaşanmıyor,

Anlayacağın benim için,
Varsan bir ediyor
yoksan sıfırlar
Çaresiz kalıyor.

Ölünün gördüğü rüyada
Yıllar yılı sürececek bir aşkın,
Omuzlarda yükseldiğini
Seyretmek istiyorum.
Geçen zamana inat.
İstersen yap altından bir kurşun,
Vur göğsümden kalbimi kanat.

Ersoy Oktay

Bekleyiş

Terk edilmiş bir şehrin,
Denizi çekilmiş limanında bekledim.
Her rüzgara nefesin, her çıtırtıya
Ayak sesleridir dedim de.
Sen gelmedin.

Müebbedin hücresinde
Gökyüzü gibi bekledim,
Rutubetin duvarları eritmesini seyrettim de
erimedim.
Bir ahde vefa bekledim.
Sen gelmedin.

Bir celladın yevmiye bakışlarında,
Darağacının filizlenmesini, bekledim.
Yafta yapıştırılmış, yağlı ilmik boynumda,
Kendi ayaklarımla sehparamı tekmeledim de.
Sen gelmedin.

Vazgeçilmezi değildim kimsenin lakin,
Vazgeçmesini iyi bir ustadan öğrendim.
Öldü işte ne varsa, Ruhsuz bedenler ortada
Yoklar varı, varlar yoku buldu ama,
Sen Gelmedin

Ersoy Oktay

Beleş

İstemiyorum içimi yiyen sözlerinizi duymak.
O kadar zor değil ki bu hayatı yaşamak.
Ahkam kesmeyin bilmiş bilmiş.
Zannedersin hepsi evliya, dede ermiş.

Çözmüş olmuyorsun
ağdalı cümleler kursanda bu denklemini.
Söylediklerinle yaptıkların eşleşmeli.

Bırakında aksın hayat zorlamak gereksiz.
Zamanı gelmemişse hareket bile edemezsiniz.

Kendini iyi zanneder herkes
Baktıkları ayna kirli, leş gibi leş,
Bir yudum su vermek zahmetli de
Teneşirde iyi bilirdik demek beleş..

Ersoy Oktay

Ben

Uzun ince bir yoldayım,
Ne başladım nede sondayım
Süregelen hayatta
Sadece bir noktayım.

Kimseye minnet etmedim.
Yok yükseklerde gözüm.
Vermek erdemdir dedim, almadım.
Doğru bildiğimdir sözüm.

Hangi gözle bakarsanız bakın.
Nereye koyarsanız ordayım.
İçinde fırtınalar olsa da,
Sakin bir limandayım.

Bakmayın söylediklerime
Size güven vermek içindir.
Olmasa da kötü niyet içinde
İşinize gelmezse yapmayın.

Sizden önce de vardı hayatım
Sizden sonrada yoldayım.
Teslim edene kadar emaneti
Gariban bir Oktay'ım.
2004

Ersoy Oktay

Bensiz

Hani sen Şimdi uyuyorsun ya,
Yemek yiyorsun hani,
Gölüyorsun olur olmaz Şeylere de,
Seviyorsun birini....
Meraktayım...
Nasıl rahat ediyorsun.
Hani bensiz...
Hani biliyorsun
BensizliĒin
nedensiz....
Nasıl yapıyorsun...

Ersoy Oktay

Bensizlik

Lüzumsuz tevazu, nasıl kibre denkse,
Bana sakın, sensizde oluyormuş deme..
Öyle sırtıyor ki üzerinde bensizlik.
Ha çırılçıplaksın, ha alabildiğine giyinik...

Ersoy Oktay

Berduş

Sabah erken kalktığımda mesela,
Can hıraş koyulsam yaşamaya,
Tutsam şöyle işin gücün ucundan,
Kazansam dünya malını tıka basa.
Olmaz ki mirim,
Gelmez kaybedilmişler bilirim.
Boş vermişlik gelir.
Vazgeçmeyi de getirir onuda bilirim.
Ağız dolusu bir küfür.
Seni alamayan parayı ben....

En iyisi usta;
Doldur bir Hicaz ruhuma.
Mezem yeter bana,
Aklımda kalan, kırık can,
Ruhum tamamlanamayan,
Yaram Kapanmayan dan,
Ver Kürdili sini de arada,
Ben usul usul vuslaða ererim.
Çok çok yakamı boğazıma çekerim.
Uşümem sakın meraklanma ha,
Yak sigaranı inanmıyorsan alnımda.

Ersoy Oktay

Biçare

Yükün yüreğindeyse nasıl biçare yollar.
Yollar ki sonu çok belirsizliğin,
Vuslat mı sıla mı bilinmez ki sonlar.
Hasret gayya kuyusu bilinmezliğin.

Kanatır elini, maziden elinde kalanlar.
Sükut, demirden boyunduruk boğazında.
Seni senden başka söyle kim anlar.
Yaraların yardan bakiye ince hesabında.

Asıl huzur içinde olandır, çıkarmalısın.
Aldatmasın seni, kendinden yalanlar.
Zaten tektin en başında, bu yanıltmasın.
Fırlat at ki, kırılınsa sahte oyuncaklar.

Ersoy Oktay

Bilet

Çıkış yok, hapishanemden,
Şensizliğe hapsedilmişim
Aşılmaz artık duvarlarım.
Öyle bir yemin etmişim.

Bilmem seçtiğim yol nereye çıkar
Ne kadar zarar ederim, ne kadar kar.
Mesafelerle yok problemim.
Biletim sonsuzluğa kadar.

Ersoy Oktay

Bilinmez

Sana özlem büyütüyorum,
yürek yetimhanemde
ve tıpkı sana benziyor büyüdükçe.
Hani belki bir gün karşılaşırız,
Gözlerinden tanırsın.
...Sarılırsın.

Sesi aynı, sessizliğin.
Gözleri kapısı bilinmez.

Ersoy Oktay

Bilmiyorum

Bilmiyorum.
Çilemi neşemi,
bıraktığın ruh hali.
Beni sildiğin yerlere,
Adımı kazıyorum.
Oyalanıyorum.

Bilmiyorum,
Her şey eskiye dönebilir mi.
Sana inat mı yaşıyorum, Senin için mi?
Arıyorum en kalın kitaplarda
Hayatın anlamını buluyorum
Ne iyi gelir yarama, bir onu bulamıyorum.

Gittiğinden beri,
Her şey değişmiş, öyle diyorlar,
Kırmamak için kimseyi
inanmış gibi yapıyorum.
İnsanlar içinde, mış gibi, muş gibi, yaşıyorum.

Ersoy Oktay

Bir (düş) tük Kırıldık..

Bir (düş) tük kırıldık.
Kimseye nasip olmayan masallar ülkesinin,
En güzel yerlerinde yaşattık sevdamızı.
Hiç görmesinler diye, saklandık. Aklanamadık.

Öyle yaşadık, ki bağımsız, hesapsızca, arsızca...
Nasip olmaz kimseye dünya bir daha kurulsaydı.
Öyle gerçek ki, alem olmuş masal.
Öyle masal ki, sonu olmayan hayal.

Burcu burcu, aşk çektik içimize,
Baharda yeşeren çiğdemleri seyrettik
Gözümüz olmadı yüksekte,
Hayatın verdiği hediyelerle sevindik.

Kaptırdık coşkun akan sellere gönlümüzü,
Bir papatyayı usulca, sevdiğimizizin üzerine ektik,
Bizi efsunlayan dünyaya,
Zerre kadar değer vermedik.

Narlı bir demirle dağlasalardı gözlerimizi,
Bu ayrılığı görmeseydik.
Kahpe bir kurşuna verseydik kalbimizi de
Yalnızlığı bu kadar derin hissetmeseydik..

Kapkara bulutlar sardı etrafı birden,
Çok derin bir uykudan uyandırıldık.
Şeksiz uçurumun kenarındaymışız.
Bir düştük kırıldık.

Ayrıldık....

Ersoy Oktay

Bir Sabah

Bir sabah uyandığımda,
Uçuyor olsa balıklar,
Mekan olmasa,
Baksam Afrikalı bir çocuğun
Gözlerinden,
soframda duran havyara

Mutsuz yüz görmesem ayna da
Geceyi ayazda geçirmiş,
Bir Suratta sevinç seyretsem.
Güneş batıdan doğsa,
Herkes bir gün daha kazansa.

Doktorlar sadece.
Kalp kırıklarını onarsa.
Reçetelere aşk yazsa
Başka hastaları olmasa.
Gazetelerin üçüncü sayfaları yakılsa,
Oraya, yazılacak bir şey bulunmasa.

Gariplik sözlüklerden çıkarılsa
Bu cümleyi duymayalı yıllar olsa
Kırılan sadece camlar,
Dökülen saçlarımız olsa.
Evine dönenler, tatlı telaşından bizi fark etmese de
Seyretsek mutlu bir akşamda,
Güneş vurmuş balkonumuzda.

Ve sen gelsen,
Çay demlesen, gözlerime gülsen,
Sözlerinle ruhumu temizlesen,
Bana bir çocuk versen.
Ömrümüzün sonuna kadar gülelim diye,
Böyle bir dünyaya Hediye...

Ersoy Oktay

Bitiş

Yinemi yol görüdü, sonu belirsiz
Bulduğumuz ne varsa harcamış kaybetmişiz.
Bir korku, bir sarılış, gidemeyenleri göndermişiz.
Beyhude bir ömür geçirmiş, yalana and içmişiz.

Yine yol var bana, ucu belirsiz.
Yine bir bitişin tam ortasına gelmişiz
Kaldırıp kana kana, ayrılık zehri içmişiz.
Hayatın eli ağzımda, çığlıklar sessiz.

Ersoy Oktay

Bitmedi

Güneşi doğurduk beraber,
Gün bizimle aydınlandı.
Darmadağın tüm hayaller
Kopmaz halatlarla bağlandı.

Yosun hiç böyle kokmamıştı.
Yaratıldığından bu zamana
İstanbul'un ruhu, sende beden buldu
Karanlık yok dedi bir daha,

Sıcaklığın sıcaklığında
Gözlerin kılavuz karanlıklara,
Yalnızlık almış başını gidiyor.
Seni emanet bırakıp yarınlarıma.

20/04/2008

Ersoy Oktay

Bitti

Ne savaşlar verdim,
Silahsız, kalkansız,
karşımda vicdansız bir ordu,
Kalbimde umudum vardı.
Ne buhranlar yaşandı bu uğurda.
Korkular, umutsuzluklar, yanılgılar,
Ama gözlerimde gözlerin vardı.
Kulağımda olmaz homurtuları,
Alaycı gülümsemeler,
Oğlumun gözyaşları,
Yapmazlarım, vazgeçmezlerim,
Kimseye vermemeye ant içtiğim
Sonsuz güvenim vardı.
Tuttuğum ellerimden
Su gibi aktı gitti
Bitti

Şimdi yanıyorsun, diyor sevenlerim
Yanıyorsun, bırak yanasın kavrulasın.
Yansın bedeninin kül olsun,
Sen; nasıl olsa külünden doğarsın
Bırak savaşma,
Savaşılacak birşey kalmadı bu uğurda,
Bu savaş senin aciz sevgine değil ki.
Benim sevgimin hatırıneydi
Anlayamadıkları zaten bu idi
Bitti

Bir hedef cizmeliyim şimdi.
Herşeyi ona göre şekillendirmeli
Önüme çıkanları sevindirmeliyim
Kaldığım yerden yola koyulmalı
Varlığında yok olmalı,
Yokluğunda doğmalıyım.
Aslına bakarsan
Bunu herkes anladı da
Artık ben anlamalıyım.
Bitti

Defterleri kapatıp tozlanacağı raflara bırakmalı,
Kitapları başucuma sıralamalıyım,
Bu Deli Yüreği susturmalı,
Geceleri sensiz yatmalı,
Gündüzleri sensiz uyanmalıyım.
Yıkıldığım yerden kalkmalı,
Dimdik doğrulmalı,
Artık geleceği adımlamalıyım.
Bu son zil artık, paydos yapmalı,
Hayata Yeni baştan atılmalıyım.
Bitti
03/12/2007

Ersoy Oktay

Bocala ma

Her yerde ve her Şeyde Seni arıyorum seni,
Kalbim yolunda, gözüne mil çekilmiş ama
Cahilim ayıramıyorum, kömür ile mücevheri,
Çok zorluyorum, inşallah bulacağım sonunda

Çürümüş perde gibi ruhum, lime lime,
Davetine icabette zorlanıyor nefsim,
Yalvarırım öyle bir kuvvet ver de
Yoluna koşmaktan kesiliversin nefesim.

Cahil cesaretimi cemalinle karşıla
Gaybın anahtarı sende bilirim,
Erişeyim her Şeyin doğrusuna,
Varlığını ancak öyle öğrenebilirim.

Ersoy Oktay

Boğuluyorum

Yine Boğuluyorum,
içim gri hazan,
yok bir geçerli sebebi dışarıdan.
Nedenini biliyorum en azından.
Söyleyemediklerimin
boğazıma tıkanmasından.
Boğazıma tıkan.
boğaz..
bo....

Ersoy Oktay

Boşaldı

Ne kadar boşaldı içleri kelimelerin.
Anlamı kalmadı duyguların hislerin.
Nereye gider beşeriyet bilemiyorum.
Canım Seni Çok Seviyorum.

Ersoy Oktay

Boşluk

Bıraktığın boşluğa dünyayı koysam,
Göremezdi dünyanın en keskin gözleri
Yaşayanların yanına, ekleşem ölmüşleri
Hiçbiri duyamazdı, yalnızlığımın sesini.

Çekeceğime kefil olsa, cehennemin dibi,
Daha fazla acıtırmı, sensizlikten ellerimi.
Bir kere sussada başka tarafa baksa!
Kuşlara yem diye vermek, helal bu beyni.

Ersoy Oktay

Boşluk

İçimdeki yokluğundan beslenip büyüyorsun.
Boşluk eriyor ve sen bitiyorsun....

Ersoy Oktay

Buluşma

İtiraf edemediğın şeyler var,
Söylemeni beklediğım.
Dağlamam gereken yaralarım,
Biraz önce verdiğın.
Vazgeç'ler verdin bugün
Geçmeyi istemediğım.

Bir an, gözlerine bakıyorum.
Duymak istemediklerimi haykıran,
Bakmaya doyamadığım,
Şimdi bakınca ezildiğım.
Anlıyorum gitmeli artık
Yeter beni sevdiğın.

16/07/2005

Ersoy Oktay

Bülbül

Susma ey bülbül,
sen susarsan zamansız olur gece.
Solar gül,
gülün günahı ne.
Susma bırakma bizi karanlıklarda.
Gülsüz yapamaz bülbül kalır yasla.

Ersoy Oktay

Bütünleşme

Yalnızlık;
İnsanın benliğini,
kainat karşısında ki
konumlandırmasından
doğan,
"Bir"le bütünleşme hadisesidir.

Ersoy Oktay

Can Kırıkları

Dört başı mağmur sevdalar yaşadım
Bazen legal, çoğu zaman herşeye aykırı,
Eksik değildi hiç birşey, acıttım canları,
Çok ağladım utanarak, hasret akşamları
Öyle döküldü ki, yarıd yanağımı gözyaşları
...Geceleri sığındığım yatağım da can kırıkları

Ersoy Oktay

Cevap Ver

Sen hiç gidenin şiirini duydun mu?
Aldatan ağlar mı, içten en derinden.
Gömüldüğün sessizliğini var mıdır hikayesi okudun mu?
Senden sebep vazgeçer, nelerden kimlerden.

Engel koyan nasıl şikayet eder engellerden.
Sevilenden meth var mı, güçlü mısralar da?
Kim fark eder boşluğunu diyorsun haybeden.
Tika basa dolan yüreklerden sanki haberin var da?

Evet, bir uçurum kalır, bir de martıların çığlıkları
Unutulursun, en acılısından ölümdür yaşadığın
Yaşamak için çekersin içine suni sevdaları
Her an yeniden başlayan, bir can çekiştir ulaştığın.

Dayanması için dağ olursun, ağaç olursun, taş olursun
Bahaneler bitmez, evcil acılar olur bazen, yada kurallar
Kıpırdayamazsın! Köklerini öyle dibe, öyle derine koymuşsun.
Başka sevdaya ulaşmak hayal olur. Dinamitlenmiştir yollar.

Hangi roman aşk canisine cevaz verir haklı bulur?
Yada hangi gözyaşı terk eden için akar, bir film de?
Evet, şarkılar, şiirler bizim intikamımızı alır. Tokat olur yüzüne vurur.
Çünkü İmkansızlıklarına rağmen sensindir sözlerinin peşinde.

Sevdaya puşt diyorsun, Sırtlanıp her şeyini giden ne?
Hiçliğe mahkum edene ne diyeceğiz. Adı Var mı sözlükte?
Her gün ölen için intihar bir oyun, bundan ötesi var mı?
Cevap ver Hayaloğlu kim puşt, seven mi, sevda mı, kaçan mı?

21/01/2007

Üstad Yusuf Hayaloğlu'nun bir intihar gibi şiirine nazire dir.

Ersoy Oktay

Cumartesi

Cumartesi;
Aklında olanın,
Yanında olması gereken gündür.
Yanında değilse,
Aklında olamayı da hak etmez.
Göm kadehe,
Bas tablaya,
Vur masaya,
Söyle klarnetçiye üflesin.
Gitsin...

Ersoy Oktay

aba

En Güzel resimleri krlere yaptım,
En Güzel Őarkılarımı ruhsuzlar dinledi.
Ktrmlere aĒaĒlı yollar yaptım.
Şiirlerimi saĒırlar ezberledi

Ben mi? En başından BildiĒiniz gibi,
Kan ter içinde garip bir enayi...
Arada geçerken selam veriyorum.
Halime bakıp bakıp gülüyorum.

Ersoy Oktay

Çağrı

Sokak Çağırır,
Bilinmezler bekler,
Karanlığın kesişme noktasında
Devriye dir gizem.
Sinsice ruhuna korku ekler

Aşık çağırır,
Edası işvesi bol
Dermanın varsa yola koyul
Vuslat orda bekler
Elinde kırık bir bavul, gösterir yol

Ölüm çağırır,
Soğuk ve acımasızdır.
Sorar hesabını vefanın.
Kalmaz yapacakların miras,
Götüreceğin yaptıklarındır..

Ersoy Oktay

Çaresiz

Bir adam, eli ceplerinde
Düşünceli görünüyor
Akli borçta, veresiyede.

Bir baba, çaresiz işsiz.
Hani hanım neyse de
Çocuklara ne deriz.

Bir erkek, dağ hikaye,
Ne söz vermişti nikahta
Kim getirdi onu bu hale.

Bir insan, yarını belirsiz.
Hele bir seçim gelsin.
O zaman ebenizi belleriz.

Ersoy Oktay

Çıglık

Çıglıkların beni sağır ediyor.
Bu sessizliğin anlamı ne,
Yorulmak nedir, onu da bilmiyor.
Zaman geçmiyor, geçmiyor.

Yüzün hamal gözlerine,
Boş bakmanın manası yok,
Gülmesen de olur, inan
Gereksiz zahmete mahal yok.

Bırak müsait olduğun ilk yerde aşkı
Taşımaya hevesli olan çok
Layık olmadığın, şeylere göz dikme,
Kimsenin senden eksiki yok.

Şiirlerde sen vardın önce
Epey oldu bir şiirde geçmeyeli naatın
Her seviyi sana mı sandın,
Fark etmediğin yerlerde kaldın.

Kurtaramadım seni,
Batalıktı aşkın.
Çırpındın çırpınmasına da
Yoktu çıkacak takatin

Bumerang gibiydim haklıydın
Yerinde olsam belki,
Senin gibi yapardım
Attın tuttun,
Attın tuttun,
Attın.....

Gelecek bekle
Daha çok bakarsın.

Ersoy Oktay

Çiçeğim

Yaprağın,
Sam yelinde süzülmesi gibi,
Emanet şana yüreğim.
Bir çocuğun anne eli tutması gibi
Güvende olma isteğim.

Çiçeğim,
Şeni içime nefes nefes çekeceğim.
Korkma hapsetmeyeceğim.
Sadece bir gün anlarsın diye.
sevmekten vazgeçmeyeceğim.

Ersoy Oktay

Çiçekte ne ki!

Çiçekte ne ki!
Umudu koklar, saçının köklerinden,
Yaşamak öperim, eşsiz gözlerinden,
haberim yokken....

Ersoy Oktay

Def-i Nezaket

Çekin ellerinizi, dokunmayın mahremime.
Kirlenmeyeceğim bulanık sularınızda.
Tertemiz dünyamı, pis ellerinizle,
Bırakmayacağım, iğrenç emellerinize.

Yalanlarla örülü bir dünyanın içindesiniz.
Zannetmeyin ki içine çekersiniz.
Gözlerime yalanlarınızı haykırırken,
İbretle seyrettiğimi göremezsiniz

Kandırırsınız öylemi, yıkar sınız.
Acziyet akıyor her yerinizden yalansınız.
Yola tek çıktım zaten en baştan,
Biri kalacaksa yalnız, siz olacaksınız.

Martaval okumayın çok dinledik.
Karşılaştığımız, her şeyi insan bildik.
Açınca kapılarımızı sonuna kadar.
Parçalandık, lime lime edildik.

Zaten tuz buzuz, Kırılacak yer yok,
Daha ufak parça, fende bile yok
Tüm art niyetinizi toplayın heybenize.
Defolun artık, uğrayacağınız yer çok.

Pul kadar dünyaya her şeyinizi verdiniz.
Söz vermeyi cümle kurmak bildiniz.
Zannediyorsunuz ki... dünya benim dir.
Yok zerre kadar değeriniz, 'Hiç'siniz.

Yapmayın yeter, yok yorulmanız da
Acıyın kalp taşıyor, bastıklarınız da
Zannediyorsunuz burnum degecek arşa
Kim bilir hangi Şerefsizin elinde öleceksiniz...

17/01/2007

Ersoy Oktay

Demedim mi?

Susman yetmedi,
duymama ma.
Dağlaman gözlerimi,
Sürme misali yakıştı da
Seni görmeme me yetmedi.
Gittinde ne değişti, ölmedim ki..
Bir anahtar deliğinden ufukları seyreder gibi..
Eksiksiz anlattım, geleceği.

Demedim mi, bir yalanın peşinde
Avare ederler demedim mi?

Bardaklara süs,
mezelere tuz ederler.
Duygulu bir şarkının, o anki eşi,
Akıttıkları göz yaşının, sedef şişesi,
Bir otel odasının çarşaflarında, ter olursun
Eski aşklarının, intikamı olursun
Konu mankeni olursun demedim mi?

Boşluk da insanlık,
Ne aradıkları olursun, nede yaşadıkları..
Hepsinin ruhunda kapanmaz kırıklar var.
Onların ruh boşluklarına,
Dolgu malzemesi olursun demedim mi?

Gözlerini kapatma,
Vazgeçme, aldanma, korkma,
Başka yolu yok bunun, anlasana.
Soytarı olma, Basit krallıklarına.
Kafana koyarlar bir peruk,
Palyaço yaparlar demedim mi?

Yapma, ahım kalmaz yerde.
Adalet çok sağlam, havale ettiğim yerde.
Şaşmaz terazinin kefesinde yok olursun,
Şatarlar en değersiz şeye
Beş para etmez pul olursun,
Demedim mi?

Ersoy Oktay

Demek tir

Sararmış yapraklar, dökülüyorsa ıslak caddelere.
Bir evsiz kaldırıyor sa yakasını üşüyen boğazına,
Bitirmeden günü, Hava erken kararmaya başlıyorsa,
Gözlerini buğu kapladı, beni düşünüyorsun demektir.

Bir telaş yaşanmaya başlandıysa bu şehirde.
Adımlar daha cesur atılıyorsa kaldırımlarda
Bir âşık sevdiğine hiç sarılmadığı gibi sarılıyorsa
Sen, yakınımda bir yerdesin demektir.

Sabah hiç olmadığım kadar mutlu karşılıyorsa,
"Yapacak ne çok şey var" tarafındaysam hayatın.
Güçlüysen ve Truva engel değilse Helen'e
Beni hiç olmadığı kadar yoğun, yaşıyorsun demektir.

Hiçbir sebebinden değişmiyorsa ahvalim,
Bir kardan adam kadar soğuksam,
Uzaksam, sevince, kedere, insanca tüm değere
Ben öldüm. Sen unuttun demektir.

Açıyorsa güller, hiç açmadığı renkleriyle.
Lale doldurmuşsa, İstanbul'un her yerini.
Anlamsız bir sevinçle günü bitiriyorsam.
Yeni bir aşka tutuldun demektir.

Bir güvercin kur yapıyorsa, en haşmetli haliyle,
Cılız sarmaşık tüm gücüyle, bir çınara dolanıyorsa,
Gökyüzü yorgan kıvamında cilve yapıyorsa aşık gözlere,
Güzelleşiyorsam aynada, Sen sevişiyorsun demektir.

Ersoy Oktay

Deneme

Şaşırdım yolumu
Ruhumu ararken,
sevdiğim dostum
tuttu elimden

Birlikte başladık aramaya
Ben Artvin'den başladım
O Sinop'tan çıktı yola
Rastlaştık Çaykara'da

Yaylaları dolaştım,
Karadeniz'e baktım,
Horona daldım.
Ruhumu bulamadım lakin
İçli bir kemeçe,
teline asılı kaldım.

Ersoy Oktay

Deva

Hastalığımın hız kestiği yok.
An kadar.
Sana ulaşmayan medeniyet ne işe yarar.
Devası yoksa bu derdin.
Doktorlar neden diploma alır.
Eczaneler ne satar.

Ersoy Oktay

Dostum

Ortak olduk, yıllarca mutluluğa,
Üzüntüye, kedere. Hatta yılgınlığa.
Sevgisiz kaldığımda sevgi verdin.
Dinledin dinledin de bir ah etmedin.

Yıllarca soğuğu beraber hissettik iliklerimizde.
Karakışlar yaşadık birlikte yoktu yanımızda kimse.
Baharı vuslat bildik,
Çilingir sofralarında, dert dinledik.
Kızdırdı olur olmaz anılarımız, küfürler ettik.

Yoktu meyimize meze.
Sohbetimiz neyimize yetmiyordu ki be...
Hiç bir şey bulamasak da sorun etmezdik,
En içlisinden, afilli şarkıları söylerdik.

Geçti gitti,
Derdin ya hep, bahar kapıda.
Sabır et, ben duracağım yanında.
Dağ gibi arka taşım gibi, durdun da.

Şimdi sevinmek zamanı,
Hadi, Kat hadi kendi mutluluğunu, mutluluğuma.
Ortak ol bana.
Dostum, Gel yanıma. karış hayatıma.
Hadisene dostum, dostluğunla şeref ver bana.

Ersoy Oktay

Döngü

Ne gittiğim yerdesin,
Nede döndüğümde bekliyor olacaksın.
Sıkıysa bu hayatta, sen yaşa
Bakalım nasıl yaşayacaksın.

Ne yediğim yemeğin tadı var
Ne de içtiğim suda ferahlığın.
Çoktan çekip gitmek gerekir lakin,
Bitmedi demek ki ızdırabım.

Ersoy Oktay

Durum

Şanki sanık sandalyesindeyim,
İyiliklerimden, yargılanıyorum.
Engizisyonu kiskandırıyor durum.
Hükmü belli oyunu oynuyorum.
Kurtulmak isteyen nazarın üstümde
Tüm salonu seninle dolduruyorum

Kırdığın kalemimi attığın yerden alıp
Kavrulan yüreğimde yakıyorum.
Gözlerime bakarak,
'Seni sevmiyorum' diyorsun ya.
Azrail'e gerek duymuyorum.

Ersoy Oktay

Düş

Düşler ve gerçekler,
Birbirine ne kadar paralel
.....ve ne kadar ince bir çizgi ile ayrılıyormuş.

Gecenin güne dönmesi kadar sürer.
Uykuya geçer gibi anıymış.

Düş'te herşey çok kolay ve olası.
Gerçekte yıldızlara ulaşmak kadar zor imiş.

Düş bildiklerim gerçektir de
Ondan mı dümdüz yolda düştük.

Yoksa Dün de düş'temiydik,
Evet se! ..
Ne zaman gerçeğe geçtik?

17/12/2007

Ersoy Oktay

Ebedi Seferi

Aynı yola baş koymuş eş ruhuz,
Dipsiz labirentlerde,
Çaresiz Kalmışız,
Ebedi seferiyiz.

Aynı kökten göğe uzanan
İki dal gibiyiz.
Bir bedendeyiz ama
Asla bir araya gelemeyiz.

30/07/2007

Ersoy Oktay

Elek

Yalın ayak,
Çırılçıplak
Şuratomda bir kir..
Köpek yalasa doycak.
Elimde bir boyacı sandığı,
Gözler aramaktayım.
Sevgiyle bakacak
Ya da başımı okşayacak el
sımsıcak.

Hiç sorunsuzluğum olmadı ki
Ya da olası düşlerim.
Hep olmazı hayal ettim.
Hayallerimin izini takipte.
Koca bir ömür tükettim.
Nerde kalkan bir tren var
Ben peşindeydim.
Çok çaba sarf ettim lakin,
Hiç birine,
Yetişemedim.

Yarını düşünmeden,
Hiç bir gün geçirmedim.
Er gibi dostlarım da oldu,
Sevdim, sevildim.
Şimdi Kendimi, kendime hapsettim.
Çilem bitsin istemekteyim.
Duvar bekler eleğimi,
Ben o elekte,
bilseniz neler eledim.

Ersoy Oktay

Elveda

Tarttırmayacağım artık sana aşkımı.
Hileli terazinde,
Ölçemeyecek hiçbir ölçün,
Yetemeyeceksin.
Ne Aciz adaletin, ne değer yargıların.
Yargılayamayacak, yaşananları.

Seni; yaşadıkça karşına çıkacak,
Kilometre taşları, KEŞKE lerinle
Baş başa bırakıyorum.
Güzel başını vurman gerektiğinde
Taş Arama diye.

Koşmaktan yorulan diz ağrılarımı,
Sakla diye verdiğim umutlarımı,
Kimseye veremeyeceğim güvenimi,
Yorulan, Sensiz yaşama korkularımı,
Ve kokunla karışan, kokumu bırakıyorum

Sonunu baştan yazdığım
Şiirlerimi,
Bile bile ladeslerimi,
İlerde lazım olur diye,
Aşkımı biriktirdiğim altı delik, çocuk kovamı,
Ve bilircesine olacakları,
Yaşanacaklara şahit, şairliğimi.

Sana bir gözyaşı bırakıyorum.
Her an düşecek gibisinden,
Boğazımda düğümlenen,
Yıllarca bende durup esaret çeken.
Hüzünlenmeni fırsat bilip, yanağına süzülen
Soğuk hazan gecelerinde, sana kokumu getiren.
Aşkımın şahidi. Gözyaşımı
Elveda

14/02/2007

Ersoy Oktay

Enson Bahar

Aheste esmekte,
Acelesi yok.
Beni teselli derdinde,
Yüzümü okşayan serin ruzgar

Biliyorum şimdi,
Tecrübe yaşlarında ya
Anlıyor bu ihtiyar.
Nedir gizli olan, nedir aşikar

Doldurduk yapraklarını,
Tek kelime almaz
Düşme vakti dalından artık
Bu tattığın en sonbahar

03/10/2007

Ersoy Oktay

Esinti

Leylak kokulu aşkı sevdalarımız.
Her anı eski bir İstanbul semtiydi,
Kapılarda kara kilitler değil
Rengarenk sineklikler asılıydı
Güven vardı.

Yoğurtlarımız ispatulayla kesilir
Çocuklar sokakları şenlendir.
Her taraftan seyyar satıcı sesleri gelirdi.
Dondurmalarımız kaymak
Sevgimiz sade idi.

Pencereyi kollardı mahalleli
Bildiklerini paylaşmaktı tek istekleri,
En güzelimiz heidi, kötümüz ceyar
Babalar elleri boş gelemezdi.
Panayır anımız,
Muhabbet tüm zamanımızdı.

İnanmazsınız, Utanabilirdi kızlarımız.
Belki son model değildi eşyalarımız,
Ama üzerinde dantelleri vardı.
Aşkı, yudum yudum içerler,
İlmek ilmek işlerler,
Hasret çekerlerdi.

Yavaşlardı Çekirdekleri çitlemek,
Sanki biterse sohbet te bitecek.
Ve muhabbete su çekilirdi.
Demlik sevim ablanın, bardaklar bizimdi.
Hoş seda ortak kullanımda.
Vefa hepimizindi.

Mutluydu,
Hüzünlenmez di, mesela.
Düşlerle oynayamazdı kimse,
Kirlenemezdi istesede,
Ta ki karabulutlar çökmeden,
Bir vefasız gitmeden.
Karabaşımız ölmeden.
Bu mahalle.....

Ersoy Oktay

Esir Çare

Suskunluk mudur her yalanın başı,
Bulsa da siper etse gözüne bir taşı,
Bakmamak için kör edecek kendini.
Arkasını dönse unutacak yeminini.

Gelsin bu beğenilmeyen filmin sonu.
Fark etmez her dönemeçte bulacak yolu.
Yol çift biri hasrete çıkar, biri sılaya
Aklına koymuşsa, değişmez pula paraya.

Hey benim garip çığığım dön dur semada.
Bir ben duyarım seni, erir gidersin boşlukta.
Çareyi bir sırtlan kapmış, kemiriyor tenhada.
Dövün dur beyhude çaba, hem de yolun başında.

Ersoy Oktay

Eski Sevdalar ve Viran Evler

Yıkılmaya yüz tutmuş bir binanın, içler acısı hali gibi şimdi sevdalar, iskelet yerinde ama içi boşaltılmış. Ev gibi duruyor ama yuva olamaz. Ne bir yürek barındırabilir içinde, ne bir neşeli kahkahaya ev sahipliği yapabilir. Sadece buruk öylece dışardan seyredilir. 'Kim bilir, ne hatıralar yaşandı bu evde! ' (sevda da) ... diye söylene söylene yanından geçilir.....

Ersoy Oktay

Eskici

Sen,
karanlık yolun,
taze yolcusu
acın taze bilirim.
Daha ne kadar çekeceksin.
Az çok onu da tahmin ederim.

Işık ufukta görünüyor diye
pek bir kararlısın
Zannederim sende göğsünden yaralısın.

Yanacaksın,,
Ölmeden, hesaplaşmak ne onu göreceksin.
Bunun için.
Eterinin kemiklerinden sıyrılmamasını bekleyeceksin.

Yargılama başladım mı?
Durmak bilmez.
Yangın büyür.
Sanık,
Bir kader,
Bir kendin olursun
Kimseye etmezsin eyvallah
Pişer pişer, olursun.

Sorular içinde sorular,
Cevaplar içinde sen,
Vardığında kendinin farkına,
Solmuş kırık bir ayna da.
Daha önce hiç görmediğin bir yüz olursun.

Ne ruhun kurtulacak. Ne bedenini,
Ağlamaktan, kuruyacak gözlerin,
Derya yataklarda, sabah edeceksin.
Onu işte böyle bekleyeceksin.

Dar gelince mekanın.
Kendini sokaklara vuracaksın.
Yorulup dinlenmek için oturduğun ilk yerden.
Karşı caddede
Daha önce hiç dikkat etmediğin
Bir eskici göreceksin.
İçi yaşanmışlık dolu.
Ve zamanı durdurmuş ihtiyar bir adam.
Kirli vitrininde,
Oynanmış eski bir bez bebek göreceksin,
Ona benzeteceksin.

Anlayacaksın ki bu ihtiyar,
Kaybettiklerini durdurduğu zamanda bulmuş.
Zamanı yürütmeye korkmuş.
Anı toplamış, yaşanmışlık toplamış.

Bir katre bile olsa o anı yaşamaya
Koca bir ömür harcamış.

Kıyamaz aslında hiç birini satmaya,
Doyurmak zorunda olduğu, lanet karnı olmasa.

Özleyeceksin.
Özlem bir isim olmaktan çok öte olacak,
Yoksunluktan kaynaklandığını göreceksin.
Dirhem dirhem, lime lime
Tükeneceksin.
Biteceksin.

İlacın bende olmayabilir.
Acılarından kurtaramayabilirim belki.
Aradığın değilim, yada beklediğin,
Ama beklemek nedir bilirim.
Anlatırım sana beklemeyi, sabretmeyi,
Eğer bu yolda kararlıysan.
Nelerin seni beklediğini.

Merhem olamam yarana, belki,
Ama ağlamana eşlik edebilirim.
Böyle seven bir kalbi,
Bir daha bulamayabilirim.
Bunun değerini, kendimden bilirim.

Hayattan ümidi kesmem
Seninle yaşayabilirim.
Aldatmayı adet edinmişlere inat.
Tekrar güvenebilirim.
Vefasızlara inat,
Yeniden, Sevebilirim.
Gidenlere inat
Çivilerim yollara kendimi

İsyancılara inat
Şükürden vazgeçmem.
Bu karanlık yolda.
Işığın olabilirim.

Seninle bir eskici dükkanı kurabilirim,
Anı biriktiririm, hayat biriktiririm.
Bu üç günlük dünyadan
O eskici dükkanında
Seninle yaşlanıp
Seninle ölebilirim.

Ersoy Oktay

Eylül

Eylül ağlıyor.
bilinmez hangi hayatlar akıyor,
çamurlu gözyaşlarında.

Sağ gözünden akanlar,
insanlığı boğuyor.

Sol gözü
İstanbul'u çaresi bırakıyor.

Karşıyakaya, nazire ediyor.
Bu yakaya hüznün döküyor.
Geçmişe bakıyor, Şaşıyor.
Geleceğe bakıyor haykırıyor.

Birden iki doğuyor.
Et tırnaktan ayrılıyor.

Nice kırmızı, ay yıldızlı
Fidanlar diyoruz toprağa
Toprak kana doyuyor.
İki canlı tazelerin, annelerin
yaşı yarışıyor, Eylül'le

Eylül ağlıyor
Anneler ağlıyor.

Ne olacağını biliyor Eylül.
Su değil, kıpkırmızı kan ağlıyor.
Gökler kapkara ama,
bulutlar güneşe Açılım yapıyor.

Sağırlara gök gürüldüyor,
Körlere şimşekler çakıyor.
Nemrutları Çaresiz bırakıyor.
İntikam alıyor.
Eylül Ağlıyor.
Ağlıyor, ağlıyor,ağlıyor.....

Ersoy Oktay

Eylül Gibi

Ve bir sevda ki Eylül tadında;
Bütün güzellikleri kalır aklında sıcak yazın,
Ve bilirsin ki, tadını çıkarmak mümkün değil.
Ayrılık, karakiş kadar yakın.

Ersoy Oktay

Eylül II

Her eylül dirilirim ben,
Tabiatın aksine,
Yeşil saplı haçerler gibi,
Vaşice yüreğimi deler,
Açar içimde, kitaplarda adı geçmeyen çiçekler,
renk renk,
ve kanım daha deli akar eylülde.
Her eylül yeniden dirilirim ben,
Kokular eylülde değişir.
Hastalıklarım bile eylülde gelir
İlkbaharın aksine.

Ersoy Oktay

Galata Mevlevihanesi

Bana enteresan gelen ilk şey Mevlevihane'nin konumu oldu. Beyoğlu gibi alabildiğine kozmopolit ve karmaşanın ortasında olan ufak ama görkemli bir kapıdan girerek algınızı yüz seksen derece değişimini sağlayan bir yapının orada bulunması bile bence başlı başına bir mucize. Belki yüzlerce kez önünden geçmeme rağmen oradaki yapının farkında olmamak beni üzdü. Bu benim algımın zayıflığı olabilir fakat öyle bir kültür hazinesinin varlığının bilinmesini sağlamakta yetkililerin görevidir diye düşünüyorum. Mevlevihane'nin giriş kapısında derin bir sanatsal anlayış, gösterişsiz bir vakar, sadelikle zenginliğin içe içe geçtiği mimari bir yapı gözüme çarptı. Hat sanatı tuğra ve iki tarafa işlenmiş kitabeler, kemerin üzerindeki âlem çok estetik duruyordu. Sultan II Mahmud tarafından yaptırılmış olduğunu zannediyorum çünkü kapıda onun tuğrası vardı. Mevlevihane'nin girişinde hazirelerin oluşu bize ölmeden ölü, talimatını veriyor, maddeyi kapıda bırakıp, ruhunuz ve mana gözünüzle içeri girin der gibiydi. Öyle ya zamanımız materyalist anlayışına göre mezarlıklar mümkün olduğunca gözden uzak bir yere yapılmalı, ölüm insana unutturulmalıydı. Yani biz yeni bir Mevlevihane inşa etsek mezarları insanları rahatsız etmemek adına yapının en kuytu yerlerine konumlandırırız. "Ne gerek var insanlar ölümü hatırlayıp rahatsız olmasın." Kapının sağ tarafında bulunan kütüphane Kutsal kitabımız Kuran'ın ilk emri olan "Oku"yu tavsiye ediyor, sol tarafın da ki hazirede ölümü unutmaya diyor. Bahçenin ferahlığı, binaların konumu, genel olarak yerleşike, insan ruhuna uygun inşa edilmiş huzur demetleri içinde ömür geçirmenin sırlarını ifşa ediyordu. Bahçenin hemen girişinde bulunan Çeşme Osmanlı'nın su medeniyeti olduğunu bize tekrar hatırlattı. Hazireler tarafında ki çilehane beni çok derinden etkiledi. Sebebi ise insanın en çok korktuğu şey kendisiyle yüzleşmesidir, yalnızlık bunu sağlar. Tasavvuf; derin tefekkür ve katıksız tanrı inancı, insanın kendisi ile yüzleşmesini görev olarak görünüyor. İç çatışmadan galip çıkabilmek için bu, inancın ne kadar sağlam ve sarsılmaz temellere oturması gerektiği, nefsanî ve dünyevî ihtiyaçlardan arınıp sadece Allah ile kul irtibatının sağlanması ve bunun riyadan uzak olarak tamamlanabilmesi, ancak bu derece katı bir arınmadan geçmekle mümkün olabilir. Müzenin içerisinde ki eserler, zamanında kullanılmış olan aletler o zamanın yaşam tarzı ve tarikat hiyerarşisi ile ilgili ipuçlarını bize sunuyor. Müze güzel bir şekilde dizayn edilmiş. Eserler hakkında gerekli bilgi verilmiş yeterince aydınlatıcı. Gördüğümüz şeylerin bir ruhu var bize bu yansıtıyor.

Osmanlı İmparatorluğunda özellikle gerileme döneminden yıkılışına kadar geçen süre içerisinde Sanat, kültür, felsefe, tarih, teoloji, medeniyet, insan, teknoloji ve sosyoloji alanındaki gelişme eksikliği İslam'ın anlayış ve yorum farkları ve eksikliği en büyük etken. Osmanlı her ne kadar son zamanlarda kabuğunu yırtmaya ve değişmeye çalıştıysa da teolojik baskı ve eksik İslam anlayışı buna imkân vermemiştir. Galata Mevlevihane'si gibi bazı örnekler; buldukları zaman itibarı ile toplumun gelişimindeki bu eksikliği bir nebze olsun değiştirmeye gayretinde olmuşlar, İslam'ın o tutucu yorumu yerine daha insan odaklı bir anlayış getirmişlerdi. Bu anlayış her ne kadar özden kopmamaya gayret ettiyse de, sanatsal faaliyetlerde de kendisini göstermiş. Bir "Eğitim" ve öğretim kurumları olarak Osmanlı'nın parlayan tarafı, aydınlık yüzü olmuşlardır. Bir kültür geleneği olarak Mevlevihane'de, zamanın sanat dallarında eşsiz sanatçılar yetiştirilmesi bu anlayışın eseridir. Müzik, Hat, Ciltçilik ve Ebru gibi klasik sanatlarda ki maharet ve ustalık eğitiminin ufkunun geniş olmasından kaynaklanıyor. Hatta Osmanlı'nın son dönemlerinde ki saatçilik mesleğine giriş, gelişimlere de kendisini kapatmayan bir görüşü de benimsediklerinin açık kanıtı olarak değerlendirilebilir. Cumhuriyet döneminde "kurunun yanında yanan Yaş'a örneklerdir. Mevlevî Alayları son şeyhin yıllarca yeni kurulan Cumhuriyette milletvekilliği yapmış olması da bunun açık göstergesidir. Usta çırak ilişkisi ve Şeyh Mürit ilişkisinde ki deruni anlayış ve aralarındaki saygı,

hürmet, bağlılık itaat ve biat zorakiden çok gönül bağlılığı ile olduğu kanaatindeyim. Bu da eserlere yansımış durumda. Mevlevihane gelişime kendini kapatmamış sürekli arayış ve itikat duvarlarını aşmadan gelişme içerisinde olmuştur. Diğer yozlaşmış yapılardan onları ayıran en önemli husus tamda burasıdır. Çünkü diğer yapılanmalarda bu tür sanatsal gelişmeyi gözlemleyemiyoruz.

Modern sanatlara ilgi duyulmasını engelleyen teolojik anlayışa rağmen, mümkün olan anlayıştaki sanatlarda ne kadar derin ve estetik bir yapıya ulaştıklarını görülmektedir. Bu sanat eserlerindeki ulaştıkları muazzam seviye mikro düzeyde bu Mevlevihane'de görülüp incelenebilir.

Mevlevihane'de gezerken hissettiğim; bastığım dokunduğum yerlerin yüzyıllar boyunca kullanılmış olması binanın ruhuna etki etmiş ve mekâna kattıkları enerjiyi yıllar sonra benim ruhuma aktardığıydı. Alt kattan üst kata çıkarken matbahta hazırlanan yemekten yiyip, dersimi tamamladıktan sonra, bir mürit olarak bizi semaha götüren şeyhin arkasından, gizlenmiş kayıp bir ruh olarak onu takip ettiğimdi. Bizi izlemeye gelmiş misafirlerin ve müritlerin arasına gizlenmiş bu ruh, Semahta ki huşu derinliği bir izleyici olarak değil daha çok katılımcı olarak görüyordu. Günümüz anlayışıyla ne kadar "güzel" yapılmış olursa olsun bu derinlik ve ruh hiçbir yapıda bana bunu hissettirmiyor.

18.12.2014

Ersoy Oktay

Gece ve Ben

Karasını saçların yapardım uzun kış gecelerinde gökyüzünün.
O kadar uzun ve siyah. Yıldızları ben saçardım alabildine..
Hayret ederdi eş dost sıkılmazmısın bütün gece bakmaya.
Ben gökyüzünü sever, saçlarını seyredirdim. Anlamazlardı. Gece sen, yıldız sen ve ben.
Anlayamazlardı.

Ersoy Oktay

Geceler I

Gün geçti sensiz.
Akşam kapımda,
Yine oldu bak gece,
Yoksun yanımda.

Serseri gönlüm arar,
Arar gözlerini
Yüreğim yorgun,
Yorgun gözlerim.

Serseri gönlüm arar,
Arar ellerini,
Bedenim üşür, yanar.
Titrerim anılarla.

Ağlarım gecelerde,
Ağlarım sensizliğe.
Sen yoksun yanımda.
Ağlarım kaderime,

Ersoy Oktay

Geceler II

Seni, bir yağmurlu sonbahar günü istedim.
Umudum yoktu...
Bütün özgüvenimi toplayıverdim,
Emanet verdiğim ellerden.
Uzatmamak için ellerimi,
Ne savaş verdi aklım, kalbimle.
İlk kez şahit oldum, benimle savaşan
Bende ki ikinci kişiliğe

Kaynağından fıskıran duygularıma.
Aklımın koyduğu engeller nafile..

Kabul edişinde muhteşem di.
Yağan yağmur altında.
Savunmasız, titreyen bir kedi gibi
Bakan gözlerle.
Elini uzatman yetti,
tek kelime etmeden.

Nedir bu kaybettiğimiz zaman?
Hep bahaneler girdi aramıza, yetmez mi?
An ve an yırtılan kalplerimiz.
İpliksiz terzinin makasında.
Nice geceler ayrılık karası.
Ve
Yanan yüreklerden yayılan kesif koku
Kahrolası sabahlar sağır,
Kavuşmaktan habersiz.

Gecelerin düşmanlığına inat,
Dost sabahlar.
Yılmadılar yıllarca
Birbirini kovalamaktan.

Karanlık örter geceyi
Oda bizi usulca, şefkatli
Sakladığı nice yaşamı bitirdiği.
Anda başlar gece.
Kimi göremez gündüzü.
Kimi geceye hasret geçirir hayatı.
Umut kapıları kapanırsa kalbinde.
Sabaha kavuştuğunda açar yine geceler.

Katran karası demiş kimisi gecelere.
Kimi siyah bir patiskadan yırtıp alır gibi,
Almış nasibini gecelerden.

Bazen;
Sen geliyorsun, çekilen hasretin ardından.
Hayal oluyorsun, raks ediyorsun.
Huzur veriyorsun,
Sızılan her gecenin,

Sessiz çığlıkları arasından.

İşte sadece bu yüzden, bir katre de olsa
Seviyorum geceleri.
04/09/2006

Ersoy Oktay

Geceler III

Yırtıldı birden gece.
Umut doğdu, ışık belkide.
Gözlerim, sıcak bir bakışın pençesinde.
Kırıldı yüzüme çarpılan, tüm kapılar
Aklım, özgür şimdi.
Kim demiş esarete?
Ilık ılık akan nedir.
Biliyorum artık içime.

Eksildi, Sana dair tüm sorular,
Cevapsız kalmadı.
Boşaldı limanım,
Yelken fora kalkan tüm gemiler.
Ardında sadece hoş bir seda bıraktı.
Bu dinginliğimi seviyorum,
Hatıralar sırlarım,
Sessizliğim arkadaşım.
Onu dinliyorum.

Demıştim ler kaldı cebimde,
korkma, sana bırakmaya niyetim yok.
Yanımda götürüyorum.
Nefes çekişlerim süssüz, sade
Onlarıda, bırakmaya yer arıyorum.
Yalnız, tenim üşüyor ara ara.
Ondan da kurtulacağım
Biri artık sobayı yaksa.

Sabah benim için doğuyor.
Güneş, emrime amade.
Biliyormusun, hiç aksatmıyor
Kara bulutlar sarsada semayı,
heran çıkacak bir yerden biliyorum.
Zaten bir ona güveniyorum.

Gececek bu güz, kar fırtına.
Hele bir de yürüdüğü zaman,
Su çiçeğe, ağaca, ırmağa.
Onlar la yenileneceğim.
Yemyeşil bir vadinin tam ortasında,
Beni gömdüğün yerden,
Pırıl pırıl filizleneceğim

Öldüm, evet
Ölüm bu ise, ben ölümü sevdim.
Oyuncaklarından, sıkılmanı izliyor,
Tesellilerinin çürüyüp gittiğini biliyorum.
Beynimden çıkan çiviler, sana saplanıyor.
Elde değil, Acıyorum.
Farkında değilsin belki,
Nasil yaşıyorsun, onu seyrediyorum.

Ersoy Oktay

Geç

Hep geç kalırım hayata,
Benden önce kapmışlar her tarafı,
Sığdıramadım kendimi dünyaya
Bundandır fazlalığım.

Hastalığımı teşhis ettim birden
Kalmadı doktorlara ihtiyacım.
İnadım inat, anlamalı herkes beni
Anlamazsa eksik kalırım.

Sende geç kaldın,
Hep benimle yarış halinde
ama arkamdaydın
Gördüm, Durdum ve sustum.
Varışta sen varsın, Yalnızsın.

25/04/2008

Ersoy Oktay

Gelişin

Hayat akıyorken bir sel gibi iki yanımdan.
Seyre daldım alemi sensizlik salında;
Varken yanımda gülüşen üçü beşi,
Gülmeyen dudaklarımda buldum seni;

Uzun gecelerde düşünürken hayatı
Nerde bunun sonu, yada başlangıcı.
Anlamsız geliyorken bana her yaşanan.
Acının acısını öğretti gidişin.

'Azmin ve hırsına aşık oldum' dedi biri
Kafi gelmediğini görüyorsun.
Yaşamak denilen lütufun sebebi
Gönül bahçesinde açılmış sevgilinin, sevgisi

Gitmek için toplamışken pılıyı, pırtıyı,
Vazgeçirdi, yatağında kalan tek tel saçı
Ölmek için sözleşme yaparken ecelle
Yaşama bağladı beni gelişin.

Ersoy Oktay

Gelsin

Defalarca yıkıldı sarayım,
Tamir etmek isteyen gelsin.

Bir kundakcının eviydi yüreğim,
Yanmak isteyen gelsin.

Kaç deprem yaşadı bilemezsiniz,
Yeniden kurabilecek gelsin.

Aşk nasıl yaşanır unutulmuş,
Öğrenmek isteyen gelsin.

Ben hoyratça harcadım tükendi,
Ömrünü verebilecek gelsin.

Yaşayacaklar la vakti çok harcadık
Benimle ölebilecek olan gelsin.

Ersoy Oktay

Gibiyim

Yokluğunun ilk günü doğum günüm,
Doğduğumdan beri kör ve sağır gibiyim.
Lanetli el, atmış ta, dipsiz kuyunun birine
Sonsuz bilinmeze doğru düşer gibiyim.

Bilmez anlamaz, kimse ruh halimi,
En yakınım bile heykel gibiyim.
Ecel fark ettirmeden almış da ruhumu.
Amaçsızca zamanda yol alır gibiyim.

Susmuş içimdeki kahkaha sesleri
Olmaz kavgalarda yenik gibiyim.
Terk etmiş beni en çok isteyenler de
Uzaktan bakılan viraneler gibiyim.

Baharmış kışmış yazmış bana ne!
Güneş doğmuş, doğudan batmış!
Nereden eser rüzgâr anlamam ki.
Kökünden koparılmış çınar gibiyim.

Ağabeyimin anısına.....

Ersoy Oktay

Giden

Giden sen oldun sadece
Aşk peşine takılıp ta gitmedi.
Giymesen ne fark eder beyazları
Masumiyet ihanetinle ölmedi.

Yaksan ne olur, baktığın her yeri
Ateş, kor gönlüme bir şey yapmıyor.
Ne kadar yakabilirsin ki canımı,
Ölen bir daha ölmüyor.

Ne fark eder ki şimdi.
Gece, siyahsa gözlerin kadar.
Rengarenk umutlarım var.
Bir İlkbahar tablosu yapacak kadar.

Ersoy Oktay

Giderken

Hayatın Yorgun savaşcısıyım.
Ömrün kahreden tarafı,
kalan ellerimde
Kaderin en baş isyancısı,
Sevdanın en yaralı yolcusuyum.

Aşkı hak edene vermek istedim.
Hep suiistimaller sardı etrafımı.
Tam büyütürken içimde sevdamı.
Aldı hayırsız havalara saçtı.
Vazgeçtim sevmekten sonunda, olan oldu.
Ben bakıyordum arkasından,
O gidiyordu...

Ersoy Oktay

Gidiyorum

İşte gidiyorum,
Oldu istediğiniz,
Kimsenin fark etmediği boşluklar bırakarak
Belki bir gülümseme yada içilen bir bardak çayın
Verdiği haz yerimi dolduracak biliyorum.

İste gidiyorum,
Yendiniz,
Bütün savaşların galibi sizleri yaparak,
Bir dostunuzla, muhabbetinize meze olacak
Bu boş hezeyanım biliyorum.

İşte gidiyorum,
Kazandınız,
Övünçlerinizi madalyanız yapın,
Gururla gösterin hatta abartın caka yapın,
Kabul ettim kınamıyorum.

İşte gidiyorum,
Olmayacağım hayatınızda,
Bu sizin için hiç önemli değil biliyorum,
Zaten önemsenmek te istemiyorum
Sadece haber veriyorum.

İşte gidiyorum,
Her zamanki gibi değil,
Kimseden kaçmıyorum,
Keşke anılarınızdan da söküp alsam kendimi
Ama maalesef yapamıyorum.

İşte gidiyorum,
Hani siz gittiniz ya,
Kendi hayatınıza doğru,
Düşünmediniz bile bıraktığınız enkazı
Sadece sizin yaptığınızı yapıyorum.

İşte gidiyorum,
Son sefer bu,
Sahte "Gitme" lere kulak tıkıyorum,
Ruhumu bedenimle bir yapıyorum
ve
Geri dönüşü olmayacak yemin ediyorum.

Ersoy Oktay

Girdap

Girdap yolculuğundur
Dönerek gittiğin yer sonun

Üzülme son olmasa, başlanmaz yeniye.
Yenide ilerle dönme artık geriye

Başladığın yere dönmek anlamsız.
Kaybettiğin ömrün, anla artık lafsız.

Bu dönüşler de oldu tüm kayıpların
Yarım din en başından tamamlanamadın.

Ersoy Oktay

Gitmek Düŕer

Çekmez kimse boğazında,
Eskimiŕ kayığının küreklerini
Doyurmaz atılan yemler
Cami güvercinlerini.
Eŕse bile ısıtmaz lodosun,
Aŕık yüreklerini
İstanbul yarsız yaŕanmaz sın sen

Dertli eller tutmaz
Marpuçlarını,
Beklemez Galata'da sevdalılarının
Nazlı balıklarını
Dinlemez artık büyük ŕairler
Ŗeni gözleri kapalı
İstanbul yarsız Yaŕanmazsın sen.

Dolmuş zihnim, tıklımış sahte hayallerle
Uğraŕmaktan,
Kapat gözlerini bakma sakın
Sitemle arkamdan.
Bize gitmek düŕer Artık
Eski bir ceketle
Haydarpaŕa'dan

Ersoy Oktay

Gitti

Çayımın Şekeri,
Şigaramın Kahvesi,
Yemeğimin tuzu,
Ekmeğimin suyu,
Rakımın kavunu,
Peynirim Zeytini,
Dilimin neşesi,
Tenimin Teri,
Canımın Cananı,
Gitti!

Çayım,
Şigaram,
Yemeğim,
Rakım,
Peynirim,
Dilim,
Tenim,
Canım Benim,
Tesellisiz öksüzlerim.
Anlayın bitti.

Ersoy Oktay

Görüyorum

Adamlar görüyorum.
Ruhsuz adamlar..
Hayat koparmış ruhlarını akbaba misali,
paramparça kalmış ruhlar.
farkında değiller ama
aynaya gururla bakıyorlar.
Görmüyorlar.

Kadınlar görüyorum
Saatliğine tapılacak kadınlar,
Sahte cennet apışları
Çıkarıp cebindeki son parayı,
verilecek kadınlar,

Kadınlar görüyorum..
yalnız kadınlar.
Nasıl da kalabalığa boğulmuşlar..
Sanki ödünç hayatlar almışlarda
har vurup harman savuruyorlar.,
Ne gam farketmiyorlar.

Adamlar görüyorum.
Eleğinininden ayrılamayan adamlar
Görev edinmişler, hayat karıştırmayı,
Şanki bundan dolgun ücret alıyorlar.
Öyle hırslı adamlar.
Yalnız adamlar.
Eksik adamlar.
Ahh adam olamamışlar.

Kadınlar görüyorum.
Başka kimsenin görmediği gibi,
Ruhlarına bakıyorum.
Ah o ruhtaki nuru,
nasıl da karartmışlar.
Ruhları ile konuşuyorum.
Belki utanmıyorlar çıplaklıktan ama
ruhlarında haya buluyorum
acıyorum.

İnsanlar görüyorum.
Kayıp...
Yitik Hayatlar görüyorum.
Arayıp duruyorlar.
Öyle kör ki gözleri
Kendilerini göremiyorlar.
Yanıyorum..
Yanıyorum..
Ah bilseniz ne çok yanıyorum.

Onlar çekiliyorlar uykularına usulca,
Ben onlarda kendimi görüp

Ağlıyorum....
Ağlıyorum....

Ersoy Oktay

Gözaltı

Gözaltına alınmış yaşlarımız, aynı yürek kafesin de mahkumken.
Hasret niye. Delice çırpınan kalp kuşu özgürlüğün peşinde.
Ey kuşum derdin ne, Senin aşkın gönlünde,
-Anlasana yok azat olacağın alan yeryüzünde...

Ersoy Oktay

Gözlerim

Baktın gözlerime 'bitti' dedin. Gittin.

Giderken seni seyreden Gözlerimi;
Sökünce Kalbimi koyduğun yerde,
Yerin yoktu diye mi götürmedin?

Ersoy Oktay

Gülüm

Gülüm, sana tüm sözlerim.
İsmi unuttur, adını ezberlerim.
Seni gönlümün kiblesine koyar.
Sonsuz bir huşu ile İbadet ederim.

Seni beklemeyi keyif bilirim.
Gelmezsen gelme ne diyim.
Kupkuru bir ekmekle kirazı,
Hayalimde de olsa yine seninle yerim.

Aldanma senden kaçtığıma,
Geçici bir şaşkınlık bu yaşadığım.
Kırarım bütün cahil pusulaları
Tüm yolları sana çeviririm.

Kabul etmezsen etme,
Seninle yaşadım en güzel yıllarımı,
Sonu aynı canım desen de
Bu eli, yine sadece senin eline veririm.

Ersoy Oktay

Gün

Kapat gözlerini, dinle çığlıklarını martıların.
Duyuracak sana hayatı, fonda dalga sesi.
Vuracak azmin, çivilerine paslı prangaların.
Ereceksin kurtuluşuna, tutarsan uzanan eli.

Güneş birazdan vedalaşacak karşı tepeden.
Geçici bu, bileceksin. Nasıl olsa yarın yanında.
Kırıklıklarını tamir edeceksin geceden.
Sabah tekrar uyanacaksın temizlenmiş ruhunla.

Yola koyul gelen senindir. Gelmeyen eksik
Kimse vermedi sana garantisini yalnızlığın.
Aldanma kalabalıklara, sade gürültü kesik kesik.
Sensin dünyanın odağında, gerisi aldanmışlığın.

04/04/2008

Ersoy Oktay

Günaydın

Günaydın; Puslu bir İstanbul sabahına.
Sessiz bir göz kırpması, şevk için.
Yada kurumuş ellerle gözlerime yapılan
Tuhaf okşama, teselli için.

Gayret gırla, kalk artık.
Bir selam çak, eksiksiz uyan nizama
Birlikte uyandığım, umut kırıntılarına,
Bak sevgiyle birdaha

Yalnız yol almaya başladığımda
Kırılmış kalplere basa basa, ayaklarımı kanattım.
Dönmem arkama bir daha, ukalalığın bini bin para
Yalanlar da aldatmıyor, kulağımı tıkadım onlara.

Elveda diyemiyor kalbim, kar çiçeğim.
Fizan kadar oldu, ruhum la bedenimdeki ara.
Yokluğunla dünyayı çekemeyeceğim.
Milimlerle ölçülüyor artık, çok yaklaştım sona.

Hatırla temennilerin vardı,
Hani demiştin, 'Benden önce ölme diye.'
O gün bugün şaşıp kalıyorum.
Nasıl nefes alıp veriyorum.

Küçücük bir dünyam kaldı, bakla sofa
Nasıl bir yerdeyse bıraktığın yara.
Sürekli kanıyor, kapanmıyor bir türlü.
Hayaller hanüsilasyonlar türlü türlü.

Bazen gül yüzlü bir çocuk sevdireyor,
Bazen de beyazlamış saç tarattırıyor.
Katran karası bir gecenin puslu sabahına
Günaydın diyorum gülümseyerek inatla.

Ersoy Oktay

Günce 1

Yaşamın kıyısından tutunmayı bırak!

Tam ortasında olmalısın.

Kimsenin söküp atamayacağı derinliklere kadar geçirivermelisin tırnaklarını, bir kartalın pencelerini ava geçirmesi gibi tutunmalısın hayata.

Yok öyle yaşayamam ben diyorsan...

Hazırlan, en karaktersiz yerden gelecek en ufak bir darbede yıkılmaya...

Ya şimdi başla savaşa, yada sızlanma...

Ersoy Oktay

Günce 10

Sana ihanet edenden hayır beklemek, hayır gelmez duruma düşmektir. O.E.

Ersoy Oktay

Günce 100

Bileyim ki gönlün benim!
Kim neyi alırsa alsın.
Kime ne veriyorsan ver.
Dünya onlara kalsın.
Bana senin gönlün yeter...

Ersoy Oktay

Günce 101

İhanet Nedir? diye sordular Cevap verdim:
Yatağındaki ile gönlündeki aynı olmalı insanın.
Yoksa; hem Yatağındakine, hem gönlündekine hemde kendisine ihanettedir

Ersoy Oktay

Günce 102

Vur beni aşk, öleyim. Sen bu kadar güzelsin. Bi de seni yaratana göreyim....

Ersoy Oktay

Günce 103

Olsun diyemiyorum, Nasıl yoksunum Nasıl Yoksun..
Anlamıyorsun,
Ne olursun, Sen Konuş birazda, Kalbim sussun....

Ersoy Oktay

Günce 104

Dipsiz bir kuyuya, taş atmak gibiydi. Yüreğimin yüreğine fırlattığı kelimeler.
Aksi sedası olmayan bilinmeze doğru süzülmekteydiler....

Ersoy Oktay

Günce 105

Ne kadar sevmiş seni bi çare kalbim. Gittin gideli o kadar sessiz, ıssız.
Ben kalabalıklar içinde kayboluyorum arada, lakin o duracak kadar yalnız.....

Ersoy Oktay

Günce 106

Aşkta mesafe olmaz. Mesafe aynı yastıkta lakin sevgisizlikte.....

Ersoy Oktay

Günce 107

Öyle sevdi ki kalbim seni sevmeyi.
İhtiyacı kalmadı.
Nereye istersen götür bedenini....

Ersoy Oktay

Günce 108

Hiç bir şeyin yok!
Deyip gitmiştin, herşeyim oldu zamanla.
Hatta kimsede olmayanlara da sahiptim artık.
Bilmelisin diye söylüyorum şimdi.

Gittiği günden beri HAKLISIN

Ersoy Oktay

Günce 109

Dostlarım diyor ki Hep YOKsunluk türküsü söylüyorsun. Diyorum ki Asıp gitti işte sazıma, yalan söylemimi istiyorsun....

Ersoy Oktay

Günce 11

Zaman herşeyin ilacı değildir. Kimi dertlerle yaşamayı öğrenmek zaman ister bazen o kadar.

Ersoy Oktay

Günce 110

Dağlar kurban olsun saçının teline.
Versinler elime kör bıcağı da onla keseyim.
İhtişamının karşısında. Bu ne cüret diye....

Ersoy Oktay

Günce 111

Hani derler ya. Sarhoşken söylenen her söz ayıkken düşünölmüştür diye. Aştan sonra söylenen bahanelerde öyle..

Ersoy Oktay

Günce 112

Hiçkimsenin son umudu olmak istemem. Sonum olur bilirim. İlk çarede olmak istemem yetemeyebilirim. Olduğum gibi sevin işte Ademim....

Ersoy Oktay

Günce 113

Neden mi çok yazıyorum?
Senle dolu fikrime kelimeleride yük etmek istemiyorum...

Ersoy Oktay

Günce 114

. İktidardan düşen Kralın Soytarıdan farkı, haline sadece menfaatçilerinin gülmemesidir...

Ersoy Oktay

Günce 115

Bazen diyorum ki; Yak gemileri gitsin.
Sonra diyorum ki; bırak belki gelir aklı başına, belirsiz bir seferde o da binsin...

Ersoy Oktay

Günce 116

Nefretle aşk paranın iki yüzü gibidir, ilişkiyi başlattığında parayı havaya atarsın. Ne çıkarsa bahtına

Ersoy Oktay

Günce 117

Gözlerini kapattığında, olumsuzluklar yok olsaydı,körler dünyanın en mutlu insanları olurlardı....

Ersoy Oktay

Günce 118

Dün biri seni sordu bana. Demek ki beni görenlerin hala sen geliyorsun aklına....

Ersoy Oktay

Günce 119

Halden anladığını zannedenler, halimin nedenini soruyor bana.
Susuyorum, susmak anlatılamayanların beyanıdır. Anlayana....

Ersoy Oktay

Günce 12

İnsanın değerini ne geldiğinde, ne yasarken anlarsın. Ancak gittiğinde veya öldüğünde anlaşılır. Kimi Hastalık gibidir derin bir nefes alırsın. Kiminde ise güneşim battı sanarsın.(O.E.)

Ersoy Oktay

Günce 120

Kınıyorsunuz ya bazen beni.

Hadi paylaşın birbirinizle, birleştirin keşkelerinizi. Ulaşıyor mu bakalım. İyi ki lerime. An uğruna hayat koydum ben çoğu zaman, sinmedim, sığmadı ruhum hiçbir fare deliğine...

Ersoy Oktay

Günce 121

Neden acele ettin ki, ayrılmasaydık zaten ölecektik....

Ersoy Oktay

Günce 122

Kimbilir, belki kıyıya çok yakınızdırd, sadece arkaya dönmemiz gerekiyordur...

Ersoy Oktay

Günce 123

Evrak hükmünü kaybetmişse, içine konduğu kabı kadar değeri kalmaz.
Değerini yitiren insan marka giymesin yani, değer farkı daha da açılır...

Ersoy Oktay

Günce 124

.Şiir sensin; Ben seni düşünerek saçmalıyorum işte....

Ersoy Oktay

Günce 125

Manavın vitrininde, en gösterişsiz ve renksiz olan Patatestir; Lakin en çok o tercih edilir. Sezonlukta değildir. On iki ay o yenir. Çünkü çok güvenilir, çok çeşitli yenebilir ve asla sizi yarı yolda bırakma, en çaresiz zamanlarda imdadınıza yetişir....

Ersoy Oktay

Günce 126

İhtiyacından, para için vücudunu satandan değil,
İhtiyacı olmadığı halde, menfaatinden ruhunu satandan kork.

Ersoy Oktay

Günce 127

Sana bir şiir yazacaktım şimdi.
Bir ses bana dur, boşver dedi.
Melekmi, şeytanımı bilemedim.
Anlayamadım nerden geldiğini...

Ersoy Oktay

Günce 128

Kimi gider, ortalık rahatlar mekan boşalır.
Kimi gider, mana biter hayat boşalır...

Ersoy Oktay

Günce 129

Şiir yazmakta birşey mi?
Söylenecek o kadar şey varken Susabilmek en büyük ustalık.

Ersoy Oktay

Günce 13

Layık olduğun yerdesin, hayıflanma,düştüğün yanlışlardan ders al. Eğer eminsen özünden Vıcdanın yenilmemişse egona. Müjde! Büyük senaristin sabır tezgahında işlenmekte. Sen bir nimetsin, Sabır değirmeninde işlenen.Ayrılacaksın sapından samanından. Kozasına almıştır seni diğer bir deyişle.Gün olur kelebek misali reng...arenk çıkarsın. Kelebeğin ömrü birgün deme sakın. An için bir ömür verecek alim doludur tarih.

Ersoy Oktay

Günce 130

Bir kadın size yüreğini teslim ettiğinde, ruhunu da birlikte teslim eder.
Bundan emin olduktan sonra onu dilediği kadar özgür bırakabilirsiniz.

Eğer yüreği size ait değilse, onu hiçbir şekilde zaptedemezsiniz.
Denizin ortasına kale yapıp İçine koysanız.
Esir değil efsane yaparsınız....

Ersoy Oktay

Günce 131

At la Deve Değil ki; kirleniyorsa Pağaların Yol bozuk demektir....

Ersoy Oktay

Günce 132

Yalnızca geceleri ağlayacağım.
Görünmesin diye değil.
Zindan karası saçlarına, yıldız misali düşün diye gözyaşlarım..

Ersoy Oktay

Günce 14

Hayat her halükarda sürer ve yürür, sen ister keyif al, ister et herşeyer küfür. Dahlin güzelliğe olmalı her daim. Yoksa önce için, sonra ömrün çürür.(O.É.)

Ersoy Oktay

Günce 15

KARA DUMANLAR SARMIŞ OLSADA DÖRT BİR YANI, UNUTMA ALDIGIN HER NEFES
SANA VERİLMİS YENİ BİR ŞANSTIR...

Ersoy Oktay

Günce 16

Hey Muradım, ne ten kalır aşkta ne beden elbette. Görmez ki en keskin gözler ne maşuku ne ahuyu, Bir gönül kalır huzuru arayan birde ruh mevlanın gölgesinde sığınak arayan. Yarının hesabını yapmaz aşık. Aşkı ebedi getirir zaten. Aşıka kalan ebed şerbetinde yüzmeyi öğrenmektir.

Ersoy Oktay

Günce 17

Yalnız ben olayım, en kalabalığında. Olma anda bile, kalsam da binlerce yıl zindanlarda... Nihayet sanatını konuştuysun, o kadar olsun ki oda unutsun...

Ersoy Oktay

Günce 18

Aldırma, hayat tutar seni ve çamura atar bazen. Her koşulda özünü güzel tutmak için savaşmaktır vazifen. Unutma ki; en güzel çiçekler bataklıkta açar zaten...(O.E.)

Ersoy Oktay

Günce 19

Bebeğim, keşke vereceklerimi alacak kadar geniş olsaydı yüreğin. Olsaydım senin yaşında yada, bilmeseydim nasıl olur geleceğin. Elimde olsada hep yanında olsam. Bütün kahpeliğine dünyanın ben olsam kalkan. Çaresi yok malesef bu yolda kendinlesin. Rabbim seni saklasın, esirgesin.

Ersoy Oktay

Günce 2

Allah Her kulunu güzel yaratır ama sıfatları ebedi güzel kılan, 'Karakter'dir.(O.E.)

Ersoy Oktay

Günce 20

Ya doğruyu söyle, ya da sus. Yalanla yaşamak yılanla yaşamak gibidir, ne zaman sokacağı belli olmaz. Öldüremeyecek kadar zayıfsan da beslememiş olursun....

Ersoy Oktay

Günce 21

Keşkelerden, kurtulmak için savaştım hep. 'İyi'ki lere tutunmak için di verdiğim mücadele. Zaman sarkarken ecele hangisi galip çözümedim. Bildiğim, keşkelerimde başkası, iyikilerimde ben vardım. Galiba kazandım...

Ersoy Oktay

Günce 22

Yolunun doğru yol olduğuna eminsen, tek başına kalman önemli değildir. Seninle gelmesini beklediğin insanların gelmemesi de. Zaten yolun biryerinde ya ihanet edeceklerdi yada terk edeceklerdi. Menziline erdiğinde kim varsa yanında, dostunda odur, sevgilinde. Ne fark ederki sayısı bir olur, bin olur. Hiç olmazsın merak...etme, gereksizlerden arınmış olursun sadece, yanında özün olur. Rabbin olur...

Ersoy Oktay

Günce 23

Eskiden bir kilim motifi ile anlatılırdı ve anlaşılırdı sevdalar. Şimdi destanlar yazılmış olsada, ne anlatabilecek bir dil, nede anlayacak yürek var....

Ersoy Oktay

Günce 24

Cama çıkıp gökyüzüne bakarmısınız. Ay en güzel siması ile sevgilisini seyreden aşık gibi bakmakta dünyaya. Mağrur, onurlu, vefalı ve o kadar yalnız. Dünyanın umrunda değil sanki, onun akli güneşte. Kainat kuruluşundan beri bu böyle. Herşey ve her canlı kendine ait olamayacak şeylere pervane. Bunun için ömür tüketeceğiz galiba. Kavuşmak ise kıyamette...

Ersoy Oktay

Günce 25

Allah bir kesin ve onun nebileri.
Onu işaret edenlere kulak ver.
Boş ver Gerisini.
Şarlatanlık meslekleri cebindedir elleri.
Kes menfaatlerini düşün maskeleri.
Gör yüzüne bakılmaz. Biter risaletleri...

Ersoy Oktay

Günce 26

Bedenler birlikte gönüller uzakta hasrette.
Gönüller birlikte bedenler toprakta bile vuslatta....

Ersoy Oktay

Günce 27

Sen hasretimi mesken tuttun ama ben olmadığın yer bulamadım. Sen adımlı dahi unuttunda, ben kalbimin zikrini susturamadım...

Ersoy Oktay

Günce 28

Aldanmamak lazım, Şu dünyada hiçbir Şey yok ömürlük,
Varsın rahatsız etsin ama bir yanımızda dursun çöplük...

Ersoy Oktay

Günce 29

Ne verdin ki, ne istiyorsun.
Önce bir tebessüm ette,
selam için bahanem olsun.

Ersoy Oktay

Günce 3

Öyle kolay yıkmaz insanı eften püften rüzgarlar,
direniyorsan var gücünle ve köklerini derine salmışsan.
Rüzgarın şiddeti değil önemli olan inan.
Ayakta kalışın hazırlıklı olmandan.

Ersoy Oktay

Günce 30

Yaratılışa inanmasaydım, insanların maymundan türediğine inanmam zor olmazdı; çünkü menfati gördüklerine el çırpıp, başka bir dala tutunmadan tutundukları bırakmıyorlar...

Ersoy Oktay

Günce 31

Bulamayacaksın aslını bende yaşadığının suretlerinde doyumu. Beden eskitmeye devam eden bedenin, kulak tıkamaktan vazgeçtiğinde gönlüne, anlayacaksın ruhun gıdasının aşk olduğunu....

Ersoy Oktay

Günce 32

Kiminin hayatı tarla gibidir.
Aşklar yetiştirir tohumdan.
Mahsulü toplamaya başkası gelir.

Kiminin bataklık gibi,
epi topu birkaç çiçek görür,
oda zaten içinde çürür.

Ömrünüz orman gibi olsun, hep birlikte ama ölesiye özgür....

Ersoy Oktay

Günce 33

Vatansız ordu gibiyim sensiz. Uğruna savaşacak birşeyi kalmayan....

Ersoy Oktay

Günce 34

Uykum gibi gelmek bilmiyorsun.
Olmadık zamanlarda olmadık yerlerde geliyorsun.
Ölesiye tatmak istiyorum.
Tam zamanında ve tam yerinde kavuştuğumuzda ise
Doymak mümkün değil. Doymulmuyorsun.

Ersoy Oktay

Günce 35

Denizler yaratıldı önce, karalar, dağlar, ağaçlar ve çiçekler peşinden.
Sonra bunlara bakıp güzelliğine imrenecek gönüller.
Gönüllere aşk yerleştirildi güzelce.
Tam bitti derken aşka yetmez bunlar dedi rab.
Tamamlanmalıydı bu eşsiz tablo.
Aşkıma muhatap eşsiz güzelliğinle seni yarattı...

Ersoy Oktay

Günce 36

Pişmanlıksa elinde kalan, daha ne bekliyorsun. Pişmanlık ayaklarına dökülmüş sıvı beton gibidir. Durdukça yerinde onu kurutuyorsun....

Ersoy Oktay

Günce 37

Beni anlamayın dostlarım.
Derdim değil.
Katılın söylediklerime, olmadı gülmekten katılın.
Benim derdim anlatmak.
Yalnızca anlatmak.
Savurayım da kainata sözcüklerimi
'SONSUZ'luğu bulayım.
Yeterki beni 'AN'lamayın.

Ersoy Oktay

Günce 38

Yüreğini büyük zannediyorsun öyle mi. Yüreğimde yüreğin aşkını kaybetse asırlarca bulamaz kelebek. Senin ömrün ne kadar ki? ...

Ersoy Oktay

Günce 39

Herkesle iyi geçinmeye çalışıyorum. Çünkü düşman olarak bana kaderim yetiyor....

Ersoy Oktay

Günce 4

Birşeylerin arkasına sığınma gereği duyan insanlar gerçek yüzlerini gösteren insanlardır aslında, taki neyin arkasına saklandıklarını sen anlayana kadar. Sen anlamadığın sürece gerçek yüzlerini göremiyorsun o kadar. O.E.

Ersoy Oktay

Günce 40

Her sokak başını kesmiş olsada başka başka nedenler. Kalpten kalbe gizli bir yol vardır. Aşk girdi mi bir kere kalbe ona ne yasak, ne de engel vardır. Aşkın olmadığı kalpte sudan sebeblerle, bahane vardır. Yalan vardır. İnanıp inanmamada sonsuz hürriyet vardır. Tren vagonu gibi bağlıdır birbirine son vagona da acı vardır....

Ersoy Oktay

Günce 41

Klarnetimin sol notası gibisin, geçmeden diğer notalara, ilk nefesimde seninle başlıyorum her sabah, hayat denen bu fasıla....

Ersoy Oktay

Günce 42

‎ ...Seni düşünmeyi unuttuğum an, özlemin korkusu düşüveriyor içime ve ben tekrar sınıksıkı sarılıyorum hayallerime...

Ersoy Oktay

Günce 43

Bazı soruları cevapsız bırakmak, muhatabını onlarca hatta yüzlerce cevapla savaş alanında kaderine terketmektir. Asla galip gelemeyeceği....

Ersoy Oktay

Günce 44

Bırakıp gönül kapıma, gayrimeşru çocuk gibi özlemini, gittiğinden beri;
Ben istemeden kalbim onu öyle sahiplendi ki, gelip alırsın diye ödü kopuyor.
Seninle yaşanmadı bu aşk ama 'yokluğunda' heran büyüyen Özlemine, doyum olmuyor...

Ersoy Oktay

Günce 45

Kimse Güzelliğine güvenmesin haybeden.
Ya da Malına mülküne, hepsi bir gündür.
Aşkı yaşayan bilir
O herkese nasip olmayan ruh hali,
ender bulunan bir gündür.
Sevgi hamalı olmalı yüreğin,
çürük sine ile taşınmaz ağır bir yüktür.
Aşk güzellikle, servetle, hırsla elde edilemez ki.
Onun sahibi kocaman yürekle, Bir çift yaşlı gözdür.

Ersoy Oktay

Günce 47

Asla yüz çevirmeyin, kulak tıkamayın kadından çıkan feryada.
Unutmayın ki en güçlü erkek bile. Annesinin çığlıkları ile geldi dünyaya...

Ersoy Oktay

Günce 49

Yar son gecem geçsin seninlede,
Sabahında assınlar yastığımda kalan saçının teline...

Ersoy Oktay

Günce 5

Denemeden öğrenemezsin,
yaşadın mı ki bileceksin,
hep bir adım arkadasın,
Onun için meraktasın.
Fazla düşünmeden karış hayata,
yaşa karşına ne çıkarsa,
yada oyalama...
Çekil kapıdan,
yol aç ki giren girsin,
çapın kadar çevrende bekle de ömrün bitsin...

Ersoy Oktay

Günce 50

Bırakıp gönül kapıma, gayrimeşru çocuk gibi özlemini, gittiğinden beri;
Ben istemeden kalbim onu öyle sahiplendi ki, gelip alırsın diye ödü kopuyor.
Seninle yaşanmadı bu aşk ama 'yokluğunda' heran büyüyen Özlemine, doyum
olmuyor...

Ersoy Oktay

Günce 52

Yokluğundan usanan ruhum, erdi hiçlik makamına. Var olman önemli değil artık,
ulaşamadıktan sonra bana....

Ersoy Oktay

Günce 54

Bir öylesin, bir böyle. Düz dur biraz da alem adam görsün dünya gözüyle. Yıkıl git karşımdan yeter, yada kapladığın alanın bedelini ver....

Ersoy Oktay

Günce 55

Allah Her kulunu güzel yaratır ama sıfatları ebedi güzel kılan, 'Karakter'dir...

Ersoy Oktay

Günce 56

Ne zaman gelmeni beklesem, akrep yelkovanı avlayıp hareketsiz bırakıyor.
Büyükmüsün ki dünyadan, sen dönmüyorsun ama o dönüyor...

Ersoy Oktay

Günce 57

Aşkı yaşıyorum hala ben,
daha anlatmadım,
bide bana şair diyorlar.
Şade bir hüzün çöküyor arada içime.
İstemsizce dökülüyor yazılar.

Ersoy Oktay

Günce 58

Darlığımı kimle bölüştüysem, varlığımıda onunla bölüşürüm ben.
Olmasa verecek hiç birşeyim dahi, gecerim canımdan, tenimden.
Lazım değil, şaşaaamın şakşakçıları. yordakçıları, hatta dalkavukları.
Yeter hüznüme bir tebessüm, Öyle büyük şeyler istemem kimseden...

Ersoy Oktay

Günce 59

Büyük büyük sözler söylemeyeceğim. Gidersen öyle olur, böyle olur, demeyeceğim. Sende yaşarsın bende. Sende seversin bende. Sürecek elbette hayat, nefes aldığımız sürece. Yaşanmışlıklarımın bilirim. Tek bir söz yeter zamanı gelince anlamana tavsiye niteliğinde. ' Yazık etme! '...

Ersoy Oktay

Günce 6

Kişi; neyi, kimi severse kıblesi odur. Yüzünüz ve kıbleniz farklı yönlerdeyse, içinize bir kurt düşer, ince ince kemiren. Ya yüzünüzü kıblenize dönün kurdu öldürün. Ya da çekeceklerinize sabredin ve susun.

Ersoy Oktay

Günce 60

Bıçak kemiğe dayanalı çok oldu ama sen paslanmasını bekliyorsun.
Bıçağı tutanda sensin; bu durumda hem sadist, hemde mazoşist oluyorsun.
Senden başka kimse çektiremez sana bu kadar acıyı,
Ya çek bıçağı yerinden, yada koparıp at kangren olmuş parçayı..

Ersoy Oktay

Günce 64

Sigara içebilmek için yemek yiyenler gibi, Seni görebilmek için nefes alıyorum.

Ersoy Oktay

Günce 65

Eşsiz bir manzaraya karşı, bulunmaz bir yemeği tatmak, Seni öpmek...

Ersoy Oktay

Günce 66

Kalabalıkların içinde sadece iç sesini duyuyorsan. Hiç bir konuşma sohbet yerine geçmiyorsa. Aynada kendi yüzünle değilde hayalinle karşılaşıyorsan. Boğazına ümit tıkanmışsa. Buyur yalnızlar sofrasına, paylaşalım suskunluğumuzu.

Ersoy Oktay

Günce 67

Susturulmaya ilkokulda (Konuşanlar) listesinde adımız yazılarak başladık. ve benim ismimin yanında hep bol çarpı olurdu. Konuşmanın Generali ben olurum yani en yıldızlısından. Şimdi avazım çıktığı kadar bağırıyorum isyan zamanlarımda belki ama yüreğimden kalemime seslenişimi bastıramıyorlar...

Ersoy Oktay

Günce 68

Küçük bedeninde nasıl taşıyorsun kainatı bilmem, yanımdayken yok hiç eksikim,
Giderken götürüyorsun herşeyimi.....

Ersoy Oktay

Günce 69

Hiç kimse, herkesin kendisini anlayacağını zannedecek kadar aptal değildir aslında, sadece bir umutla anlatır derdini. Çünkü Umut, Aptallıkla beslenir...

Ersoy Oktay

Günce 7

Yıkılıverir aniden tüm kalelerin, çekildiğinde altından güven taşı. Neden bu kadar şaşırıyorsun ki, o taşa ulaşabilen kalenin içinde dir, dışında değil.

Ersoy Oktay

Günce 70

Çok güzel olabilirdi hayat ya-şa-na-ma-mış-lık-lar olmasaydı.
Gönül kararda çok zararda, akıl hep başta olsaydı.
Şaşırılmış kalmış, ermiş sona, ya bir tık daha olaydı....
Yol çok, kılavuz yok, yol çok kılavuz yok....
Yaşanamamışları beklerken sabırsızca,
...Soğuk tıklamalarla..
Ecel durur kapımda....

Ersoy Oktay

Günce 71

İnatçısın; bıkmıyorsun hiç'liğe aşk taşımaktan. Dur be kalbim.

Ersoy Oktay

Günce 72

Ahhh Nemide, Aynada gördüğün surete aldanma, Sen bile benim baktığım gibi bakmıyorsun sana....

Ersoy Oktay

Günce 73

Kokla kendini derin derin, çek ciğerlerine, bahar kokuları dolsun. Kalbindeki evime.....

Ersoy Oktay

Günce 74

Ömrüme göz koyan, önce ömrünü gözden çıkarmalı.....

Ersoy Oktay

Günce 75

Kelebeğin kanatında pul taşması gibi, sevgi taşıdım sana. Azmim büyük, zaman kısa, yol uzaktı, sen kaçak, yetişemedim yarınına yar, söyle şimdi kimde hata...

Ersoy Oktay

Günce 76

Seviyormusun dedi. Seviyorum dedim. Ne kadar dedi. 'Çoğaltacak kadar' dedim. Dondu kaldı...

Ersoy Oktay

Günce 78

İnsanların hakkınızda 'Gerçek manada' neler düşündüğünü merak mı ediyorsunuz. Menfatlerini kesin. Düşünce maskelerini düşürmüş olursunuz. En kısa sürede, yüzünüze olmasa bile en yakınındakine söyleyeceklerdir.

Ersoy Oktay

Günce 79

Umutla yükleyip beni, birden yok etmeyi hangi sihirbazdan öğrendin bilmem ki.
Yoksa doğuştan gelen bir yetenek mi sende ki.
Olumlu düşüncelerden negatiflere ışık ızında geçiyorsun.
Önce kendinden emin ol gerçekten ne istiyorsun...

Ersoy Oktay

Günce 8

Ölüm gidene değil kalana cezadır aslında; Ölenin duyuları kapanmaz sadece. Kendisini Seven sevmeyen kim varsa onların beş duyusunu alır ve öyle gider bu dünyadan. Birtek şey bırakır arkasında, hayatına değerlere... 'VİCDAN MUHASEBESİ' - Selam olsun vicdanı rahat olana. Lanet olsun Vicdanına kulak tıkayana.....

Ersoy Oktay

Günce 80

Hey hayat, gösterip gösterip vermiyorsun ya hep.
Sana söylecek çok cümle var ama bende de edep.

Ersoy Oktay

Günce 81

'Beni Seviyormusun' dedim,
'Seviyorum' dedi,
'Ne kadar' dedim.
'Tuz kadar' dedi.
'Aman başka şekilde sev' dedim.
'...Niçin' dedi.
'Ölmeden KOKMAZ'sın korkma' dedim. Anlamadı

Ersoy Oktay

Günce 82

Gönlün aşka düşesi varmış, Sen bahane olmuşsun...

Ersoy Oktay

Günce 84

Olmaz öyle hem karnım doysun, hem ekmeğim dursun.
Mecnun arıyorsan, Leyla olacaksın,
Şirin istiyorsan, Ferhat olacaksın,
Kerem de ise gözün, Sahte değil 'Aslı' gibi olacaksın.
Şikayet etmeyeceksin, hareket Edeceksin.

Ersoy Oktay

Günce 85

Bir intihar Tabancasının jarjöründeki kurşunlar gibi suçsuzdu kelimelerin.
Muhatap edip sözlerini kulağıma, gönlüme. Tetiği hep ben çektim...

Ersoy Oktay

Günce 86

İpi kıyısına bağlı sandalda kürek çekilmez. Önce İpi kesmek lazım.
Soğuk suyla çay demlenmez. Önce Pişirmek lazım.
Olmayandan birşey istenmez, biraz edep, biraz akıl lazım.
Tüketmeden harekete geçmelisin. Beklemek için 'Zaman' lazım.

Ersoy Oktay

Günce 87

Kemikten yapılmamıştır ki kalpler, kırıldığında daha iyi kaynasın...

Ersoy Oktay

Günce 88

Konuşmak istediğimde, öyle susuyorsun ki. İç sesim bile lal oluyor....

Ersoy Oktay

Günce 89

Dünyayı değiştirebilmeyi çok isterdim ama bana Kaynak kodunu vermiyor...

Ersoy Oktay

Günce 9

Ölüm gidene değil kalana cezadır aslında; Ölenin duyuları kapanmaz sadece. Kendisini Seven sevmeyen kim varsa onların beş duyusunu alır ve öyle gider bu dünyadan. Birtek şey bırakır arkasında, hayatına değerlere... 'VİCDAN MUHASEBESİ' - Selam olsun vicdanı rahat olana. Lanet olsun Vicdanına kulak tıkayana.....

Ersoy Oktay

Günce 90

Sokakta dayak yiyen çocuğun annesine koşması gibi, Ne zaman sille yesem hasretinden. Şiirin eteklerine saklanır oldum. O an Kılım kıpırdamaz sanki dünyayı versem.

Ersoy Oktay

Günce 91

Ne CAN ları ne CANAN ları aldı bu zalim toprak.. Doldurulamayan boşluklar bırakmaya değdimi bilmem, bünyesinde kapladıkları hacim. Doydumu onuda bilmem, bize tadımlık sevinçler bırakanlarla ve kimbilir ne zaman bıacak.....

Ersoy Oktay

Günce 92

Bazen ne boğucu bir kalabalık olur Yalnızlık.
Sağır eder Sessizlik.
Oysa sadece HUZURDUR paylaşmak istediğın kendinle...

Ersoy Oktay

Günce 93

Hiçbir Sevgi ahlaksızlığa kılıf değildir

Ersoy Oktay

Günce 94

Düştüğü duruma bakarak insanları hor görmeyin. Unutmayın aynı yolu adımlamaktır hayat...

Ersoy Oktay

Günce 96

Yalan söylemek ahlak problemidir. Söylediğin yalana inanmaksa vicdan ki en kötüsüde budur...

Ersoy Oktay

Günce 98

Yokluğun nasıl bir sorun ki, Hiçbirşey onu çözemiyor...

Ersoy Oktay

Günce 99

İsyanım, sana değil.
Ruhumun sana kelime taşımaya,
Durdum.
Yoruldu...

Ersoy Oktay

Güneş

Güneş doğmasada olur kapkara gecelerin seherine.
Her sabah bana göz kapaklarını açtığın sürece.

Ersoy Oktay

Güvercin Yüreğim

...Musa'nın güvercinleri misali
paramparça etsede hayat yüreğini.
Ve sen,
bir hayırsıza yurt olmasın diye
dünyanın en bulunmaz kuytularına saklasanda
büyük özenle her parçasını.

Yaratıcının mucize ile görevlendirdiği bakış,
nasıl bütünleştiriyor güvercin yüreğini şasıyorsun.

Ne kadar büyük kelimalar ediyorsun.
Yine uçurum kenarına gelsen,
annesinin kucağına atılan bebek gibi,
kendini boşluğa bırakıyorsun.

Ersoy Oktay

Güvercinler

Güvercinler geldi balkonuma
Vefalı güvercinler,
Yuva kurdular yuvamda
Ne verirsem onu yediler...
Vefalı güvercinler
Alem güvercinler
Sevilesi güvercinler
Yavrularını büyüttük beraber
Bir bakışla sözleştik seneye de gelsinler
Kuru dallardan yuva bırakarak balkonum da
Bir sabah, sessizce gittiler.

Ersoy Oktay

Haberin Yok

Martılar haykırıyor, adını.
Hâkimler kalemi sana kırıyor.
Kimsenin sesi yükselmiyor semalara
Seni arıyor bu şehir, haberin yok.

Nerede bir göz varsa sana ağlıyor.
Çıldırırda bizi seyir eden deniz.
Dalgalar sahili değil, kendini dövüyor.
Seni çağırıyor haberin yok.

Sitem çekip gitti buralardan
Aklar yıldızları keşfetti.
Yalnızlığı kader etti de kuşlar.
Sana haber veremedi haberin yok.

Umut, hainliği yaren etti,
Sevgiler yetişti son vagona da
Bir el bile sallamadan gitti,
Seni terk etti haberin yok.

Ersoy Oktay

Hamal

Beni neden mahrum ettiysen sende ulaşama,
Kâinat senin olsun, bak her yerine ama bulama.
Bedduanın ağır hamalıyım, taşıyacağım çarem yok,
Mahrumiyette senin kaderin olsun, başkada sözüm yok.

Ersoy Oktay

Hanginiz

Dert olsam kaçınız çeker beni, yalan olduğum zaman söylediğiniz gibi.
İşinin ehli bir sarraf zannederim, bir çırpıda bırakırım anne kucağı misali.
Harcamak kolay bilirim, kalbim kalbinize emanetken, cahil elinde sikke gibi.
Kor olsam hanginiz yanar be, safa merve arası çare arayan hacet gibi.

Ersoy Oktay

Hapissin

Kurduğum hayallerimi,
Ayrılık fırtınasına verdim.
Bende kaldı gözlerin,
Dokunamazsın,
Yıllarca çekilecek acılarıma,
Şahitlik etsin.

Yalnızlığımın baş başayım
Kimseyi sevemeyecek bir kalple
Bıraktın.
Utanma, çekinme, hadi sevin.
Zafer senin.

Tutamadım seni,
Ya benle olacaksın, ya da hiç kimseyle
Diyemedim,

Ruhun, ruhumda kaldı,
İşte bunu engelleyemedin.
Ebedi hapissin.

Gayrı Fani bedenin bu fani dünyada
Kimle sevişirse sevişsin.

21/02/2007

Ersoy Oktay

Hata

Susmak istiyorum,
Hiç bir şey yok anlatacağım,
Kelimelerin sarrafını bulana kadar,
Bitsin istiyorum,
Eksik kelimelerle söylediğim şarkı,
Örümcek ağ kurmuş muhatap kulaklara,
Beyhude çabalıyorum.
Batalık kalbimden çiçek topluyorum.
Kokluyorum,
Üstüm başım sen içinde,
Temizleyemiyorum,
Arınmak istiyorum.
Ersoy Oktay

Hava Tamda Taksim Havası

Hava Tamda Taksim Havası
SIYRILIP, TÜM DÜŞÜNCELERDEN,
MUTLU OLMAK ZAMANI
UNUTMAK,
NE VAR ÖYLE DE, BÖYLE DE GEÇİYOR ZAMAN,
ÖNEMLİ OLAN ŞU AN YAŞAMAN.
BİR ÇİÇEK ALMA ZAMANI,
HERÇAI DE OLSA, SEYRETMEK.
MİMOZA EKLEMEK, GÜL DERMEK.

KEŞTANE KOKULARI ARASINDA
GÜLÜMCAN DİNLEMEK.
HAYATLAR AKIP GİDERKEN ÖNÜNDE
YANSIMALAR SEYRETMEK.
BİR AŞKI KAYBEDİP.
YENİ BİR AŞKA YELKEN AÇMAK.
ELLERİNİ KENETLEYECEK BİR SEVGİLİ İLE
BAKIŞMAK ZAMANI.
UÇUŞAN SAÇLARI, YAKALAMAK,
HAFİFTEN EŞEN RÜZGARI,
BİR SOKAK MÜZİSYENİNE AKTARMAK.

HİÇ LAZIM OLMAYACAK ŞEYLERİ ALMAK,
YANINDA, HAYATI ADIMLAYACAK
BİRİ İLE ÇARPIŞMAK ZAMANI.

KIŞIN KASVETİNDEN KURTULMAK,
BAHARIN KAPINI ÇALIŞINI DİNLEMEK.
VE ARDINA KADAR AÇABİLMEK,
DAHA ÖNCE KİMSENİN SARILMADIĞI
KADAR SARILACAK, BİR SARI BULMA ZAMANI
BÖLÜŞMEK BİR SİMİTİ, ÜZERİNE DÜŞÜNMEK
GEÇMİŞLE HESAPLAŞMADAN
Gelecek hayali kurmak.

ÜŞÜMEMEK İÇİN SEVİŞMEK ZAMANI.
HAVA TAM DA TAKSİM HAVASI.

Ersoy Oktay

Hayal

Gözlerin karanlığa alışması gibi
Aıştırıyorum sensizliğe kalbimi
Açıkça açıyor büyüyor gözbebeği
Her gördüğü senin bir halinin imi.

Sapsarı buğday başakları içindesin
Saçlarının dalgalanıyor esin esin,
Her şeyi bastırıyor şen kahkahan
Bülbüllerle yarış halindesin

Bir deniz kenarında oturmuşum,
Köpük köpük Dalgalarla yaren olmuşum.
Kavuşup ayrılmayı oyun tutmuşum.
Her gidişlerinde, gelişlerini bekliyorum

Aldırmadı dizlerinin kanamasına
Bir ağaca tırmanan çocuk ruhum.
Kirlenmeyi çok sevdi seninle,
Bedeninde Arınmaktı en güzel oyunum

Ersoy Oktay

Hayalim

Bir isteğim var, zamandan
Bahar kesmeli dörtbir yan
Sıcak ve yavaş doğmalı güneş
Baktığım her noktadan, nazardan.

Raks etmeli seher, afaktan.
Binbir umutla dolmalıyım.
Söndürmeli gecenin yangınını, sabah
Şebnemini içtiğim yapraktan.

Neşeli kahkahalar doldurmalı havayı.
Bülbüller nazire etmeli uzaktan.
Yar elinden efkar sigarası yakmalıyım
Beli kırılmalı muhabbetin, dibine vurmaktan.

İlede sen olmalısın yanımda
Billur ırmaktan su doldurmalıyım
Arındırıp bedenini, tuzumda
Seni yeniden doğurmalıyım.

Tuttuğum herşey çiçek olmalı
Büyük bir itina ile dermeliyim.
Cesaret gelmeli ayaklarıma
Çocuksu hevesle sana getirmeliyim.

Sonsuz mavilikle bakılmalısın
Gözlerinde donup kalmalıyım
Düşürmeyesin bir yerlerde diye
Kalbinin en derinine tutunmalıyım..

Bir peri kaldırmalı ataleti üstümden.
Sihirli buselerde boğulmalıyım.
Kirlenmemiş dünya kurup yeniden
Sonsuza kadar orada yaşamalıyım.

Ersoy Oktay

Hayaller

Bak,
Tutamayacaksın,
hayallerimi başkasının avuçlarında.
Yıllar vardı önümüzde yaşanacak.
Kurulan hayalleri sahneleyecektik,
prova yapmadan.

Şimdi,
Şana dair umutlarım olmasa,
Yaşamak için sebebimde kalmayacak.
İnsanların, sana ait olmadan
Nasıl yaşayabildiklerine,
Mutlu olabildiklerine, aklım ermiyor ki.
Nefes alıp vermek değilse yaşamak.

Ersoy Oktay

Hayat Boyu

Hayat boyu,
Ah sultanım yapmamalıydın böyle
Desem de nafile,
Alsam, ısırısam, acıtsam ne değişecek
Kalan ne geride veya
Yarına hazırlayacağımız ne kaldı.
Yanan yürekten.
Dolu gözlerden,
Ve şüpheden başka
Nesin ki?
Nesin sen, nesin?

Emeğim mi, azmim mi?
Yırtılan sigara paketi gibi bir kenara atılan,
Aşkımı öldürüyorum.
Bu ne kadar ceza bilmiyorum.
Zaten kendimi cezalandırıyorum.

İsteme benden, gülmemi
İsteme benden, sevmemi
İsteme benden, öpmemi
isteme! ...

Sen değilsin aşkım,
Sen değilsin katığım,
Sen değilsin yarınım,
Seni ben fonum yapıyorum,
Hayatımın çerezi,
Boğazımda kalan ekmeğin suyu,
Günaha engelim.
Sabrım h kmedişim.
Kendime söz geçirmem.
Ömrüme yön verebilmem.
İçimde ki acının velisi sin.
Rabbim bildiği gibi etsin.

Ersoy Oktay

Hediyem

Tanıdım dünyayı artık, iniş ve çıkış çekilmez bu pespaye,
Tabiat bağışlansa boş şimdi. Sendin en güzel Hediye.
Anlamaz en derin alimler, bütün mesailerini versede,
Kapanmaz yaralar bıraktı yokluğun, bende aşkından ziyade.

Yoksun, şimdi yok, kainat benim olsa ne olur, kaç yazar.
Ömrü tüketsem çalışmakla, kazanamam nurundan nazar.
Ah şuh bakışım dinginliğinin dünyada eşi benzeri yok.
Son ferman bana aitti, dönemedim, çok pişmanım çok.

Gidemem olmadığın bir yere, zaten yok mecalim, takatım.
Karmakarışık ruh halim, ebediyen çaresizliğe düşürüm.
Yık geç, gül eğlen. Vur en sıkı tekmeni karşılaştığımızda.
Bir kere gül yeter. Görsün gözlerim ahiri hayatında.

Kapansın istiyorum tüm gözler görmesinler halimi,
Ben bitmeliyim veya parçalamalıyım olmaz hayalimi
Hediyem iyiliğini bilmektir bundan sonra muradım.
Rabbim bana bağışladı yüreğini, kördüm anlamadım.

Yer yarılısada içine girsem, yerle yeksan olsam.
Tutunacak elim olmasada, kolsuz, bacaksız kalsam.
Mutluluk kaçak bir tilki şimdi, bilmiyorum kimle nerde.
Giderim peşinden ama kavuşamam, budur bütün mesele.

Ersoy Oktay

Hikaye

Sade, bir hikaye bu
Ne bir şaşaa var, nede abartı
Herkesin hikayesi gibi
Yalnız bir farkı vardı
Kışta güllerini açtı,
Yanıldı...

Ersoy Oktay

Hikayem

Hikayeler anlatırdım hani, severdin.
Anlatamadığım en güzel Hikayemsin şimdi.
Bir Dinlesen kendinden nefret ederdin...

Ersoy Oktay

Hoşgeldin

Karanlıklardaydım
ışıkları yaktın,
Çoraktı ruhum,
nadasa bırakmıştım,
anızları yaktın,
faktın,
sıradanların içinde,
sıradandın,
aynaydın.
bir abdala rastladın, seyredal
karışma ötesine.
rabbim ne verirse al.
bırakma bana vebal.

aradığım.
nerden geldin,
neden geldin, bilmiyorum ama
iyi ki geldin,
iyi geldin...

Ersoy Oktay

Hücre

Yok mu bu dünyada ruhumu koyacağım bir yer?
Hücre tipi kadar dar ve küçük müydü her yer?

Ersoy Oktay

Hüda

Yarabbi,
Ne büyüksün,
Sevginden yoksun olmaktır, en büyük yüküm
Zaman ne kadar kısıtlı, İmtihanın ne çetin,
Çok zor bu sorunların içinde olmak metin.
Gönlümüz, ayrılrsa da senden,
Eksilmesin, Eksilmiyor himmetin.

Yarabbi,
Rahmansın,
Merhametinedir bütün firarlarım.
Yokların içinde, varlar aradım.
Sana ersin menzilim, sana olsun aşkım.
Şahdamarından yakınım diyorken,
Kainatta başka dost, niçin ararım?

Yarabbi,
Rahimsin,
Dün tertemiz, oynuyorken anne kucağında
Tüketiyoruz verdiğin sermayeyi hışımıla,
Şimdi Günahın en güçlü hamalı olsam da.
Yok Gidecek başka yerim, kabul edecek sığınağım.

Yarabbi
Affet,
Senden başka bilen yok, her yaptığım külliyatında...
Zerre kalayım razıyım, Nazariyatında.
Rızana çevir hidayetine erdir. Olmasın başka da niyetim.
Yeter ki Sana layık kul olayım ve öyle de öleyim.

Ersoy Oktay

İğreti

Zengin mahalle züppesinin, Varoş ortamında gezmesi gibi,
Bir Almancının yıllar sonra köyüne geldiği zaman ki görüntüsü kadar,
Kenar mahalle kızının, zengin partisindeki çekingen uyumsuzluğuna benzer.
Benden sonra kendine yakıştırdığın 'Aşk'lar, sen göremezsin lakin anlayan anlar....

Ersoy Oktay

İki Titrek Serçe

İki titrek serçe
Zayıf kanatlarını kanatıyorlar,
Minicik bedenlerinde can taşıyorlar,
Birde heyecan,
Yolun sonunda kararsız karanlıklar,
Karmakarışıktır yollar.

Menzil ezelden beri aynı durumda.
Eren pişman, giden özlemlerle anmakta.

Öyle bir manzara ki,
Yine her zaman ki,

Ağaçlar perişan.
Orman darmadağın, viran.
Bir katil, bir deli balta
Habire en köklü ağaçları baltalamak ta.

İki titrek serçe,
Biri özgürlüğe bir adım uzakta
Biri daha hazır değil uçmaya,

İki titrek serçe
Geldi bana
Birini salıverdim.
Biri uçtu uçacak,
Hazır olduğunda.

Ersoy Oktay

İlkbaharda

Gece siyahı saçlarının ortasında dolunay misali yüzün,
Huzursun içime, ulaşamasamda sana dönük yüzüm.
Sonbaharımın yakamoşları senin yüzünden raksta.
Ben başka mevsimlerdeyim, sen daha ilkbaharda.

Ersoy Oktay

İnsanlar

Koşuşturma, hiç bitmeyecekmiş gibi.
Bir telaşla, anı kaçırmakta her ruh.
Fizan kadar bedenle oluşan ara,
Mutluluk bir efsane, kafalar muamma.
Yanıdakine ait değil kimse, hep yeni arayışta.
Kimi ilkbaharında, kimi varmış sona.

Yüzler bir anı haritası, işte bak tam karşımda,
Aşk adası, Ayrılık, ovası, Hüzün kıyısı.
Gözler sadece beklenen için pırıltıda.
Her yüz senin maskeni taşıyor.
Benim gözlerimde, son bahar mezarlığı.
Usulca esen rüzgar yaprakları, dallarından koparmakta.
Dökülen her yaprak; acıyı, mutluluğu, toprağa bırakıp,
Bu dünyadan ayırmakta, üstünü kapatmakta.
Sessizlik lisanı, kulakları cırmalıyor,
Yanımda duran kayıp bedeninin, ruhu kanamakta.

Bir çocuğun annesinin elini sımsıkı kavraması,
Bitmedi umut, daha var dedirtiyor.
Acılı gözler bu manzarayı gülerek izliyor.
Bıraksan hepsi haykıracak hikâyesini,
Sen çocuk, bırakma sevdiğinin elini bırakma....
Eller yanıyor, yangın kıyamet,
Başlar çaresizce menfaate dayanmakta,
Birbirine ait bedenler, bir arada ama ruhlar
Ruhlar, zamandan bağımsız, hep bir anı anmakta.

Ersoy Oktay

İntihar

.....Bu ara intihar heveslisiyim.
Atıp ruhumu dipsiz karanlık gözlerine orada ölmeliyim.
Kapat kapaklarını usulca, geri dönmek mümkün olmasın.
Kalıp orada büyümeni seyredeyim...

Ersoy Oktay

İspat

Sanki öyle değilmiş gibi olan tavırlar yaralar insanı, iliklerine kadar.
Bilirsin oradadır aklın gibi, ruhun gibi, "O" ise yalanlarına ispat arar.

Ersoy Oktay

İstanbul

Bu sabah İstanbul
Ne kadar da çok
bana benziyor
Karanlık, Soğuk,
Kapkara bulutlar sarmış ahvalini,
Sanki dokunsalar ağlayacak
Sormaya korktum ama
Hissediyorum
Onu da terk ettin değil mi?

15.04.2004

Ersoy Oktay

İstanbul II

Her sabah benimle uyanıyor İstanbul
Yoldaşım, Sevdalım, aşkımdır.
O benim en vefalı sırdaşımdır.

Çok sıkıldığımda buğulanır gözleri
Beni anlayan bir odur zaten
Ab-ı hayat, Şifa ruhuma sözleri

Soruyorum mesela İstanbul'a
Aşkına şahit kim var
Parmak kaldırıyor mabetleri,

20/01/2008

Ersoy Oktay

İsyan

Meydanlar, yeni evim.
Ruh halimi seyretmesin düşman gözler.
Mitinglerde çağlıyor sesim,
Her tarafım isyan,
Molotof kokteylleri ile kutluyorum gidişini.
İçimdeki kıvılcım oluyor, dünyayı kavuran,

Yenidünya düzenine,
Sen uymayacaksın.
Ortada kalacaksın.
Her yere gideceksin ama
Hiçbir yere sığamayacaksın.
Yok olacaksın.

Devrim mahkemeleri kuracak.
Aşkımı yargılayıp
Sadece Seni asacağım.
Hainlere ders olacaksın müfredatta
Sonsuza kadar lanet okutacağım.

Çektiğim acı, anlaşılmasın diye
Nerede bir cenaze var,orda olacağım.
Sana ulaşmasın diye gözyaşım
Sadece yağmurda ağlayacağım.
Eylemdeyim...

Ersoy Oktay

İtiraf

Kalabalıklar kendi âlemin de,
Bihaber akıyor hayat, iki yanımdan,
Yalnızlık, yürek ateşimin odun hamalı.
Değıştirmiyor içimde ki sızıyı hiçbir heyecan.
Kaptırsam bir an kendimi,
ihanet ediyorum sensizliğe.
İtiraf ediyorum gülüm, alışamadım gidişine.
Ersoy Oktay

İyi misin?

Ne kadar iyi bir insan olduğunuzun ölçüsü,
Muhatabınızın hanesine kattığınız değerdir.
Son tahlilde onlarda seda, sizde istifâ kalır.
Ve Mutlu insanlar tarafından gömülürsünüz.

Ersoy Oktay

Kaçış

Kim bilir, neden kaçmışsın,
Bir köpek öldüren, bir parça beyaz peynir.
Adı saklı, ruhu saklı, herşey sende.
Koca şehirden intikam alır gibi,
İnadına yalnız. İnadına isyandasın.
Belli tüm kaçışların zulanda
Beynini de yanına almışsın.

Oktay Ersoy
19/01/2008

Ersoy Oktay

Kaçtım

kaçtım;
yol kenarı çamlarını selamlayarak,
gerçeklerden ayıran cama
yanağımı dayarak,
tüm kaçışlar gibiydi
eksiksiz.
Acılardan ve yanmalardan

Üzülmesin diye kimse;
herkesten habersiz,
kendim için kaçtım.

Dönemem sebepim bin olsada.
Ben,
sabahını bilmediğim; selam veremediğim
insanlar arasında.
Sen,
kendi akvaryumunda güvende olacaksın.
Ağlama! anlamsız gözyaşların
Bundan böyle,
Tuzsuz yaşayacaksın;

Ersoy Oktay

Kadınım

Kadınım
Beyaz bir güvercin, özgürlüğünde
Titrek mi, titrek yaşadık,
Yuva kuracaktık, Zeytin dallarında.
Belki bir aşıyan,
gözlerden uzakta..

Kadınım,
Nasıl tarif etsem.
Keyifli bir hicransın sen
Asi ruhlu, Kar beyaz tonlarında,
Hiçbir şey yapamamışsam da hatırana
İzim kaldı biliyorum ruhunda...

Kadınım,
Sitemim sana değil aslında,
Seni benim için yaratana,
Yar edip, sonra
Saklayana...
Aratana...
Saklambaç oynatana.
Beni ebe yapana....

Yapacaklarım kah, rüyalarımda
kah aklımda

Hiçbir şey
Yapamamış olsamda..

Affet ve
kefil yap günahlarına

Ersoy Oktay

Kaldı

Ve susar gün birden.
Oysa sen yeni kurtulmuşsun dertlerinden,
Bundan sonra, çiçek derecek,
Çocuk büyütecek,
İnsan biriktirecektin...

Ve gider aniden.
Aşkı haykıracaktın, umutsuzca gözlerine,
Kimsenin sevmediği gibi sevecek,
Dileklerini yerine getirecek.
Ömrünü verecektin...

Yeni dolmuştu, cebin.
Geleceğe ümidin her günden başkaydı.
Herkesi ikna da etmiştin.
Hayat bundan sonraydı.
Tedavülden kalkan para gibi elinde kaldı.

Umudun - keşken,
Geçmişin - ahların,
Yaptıkların - tebessümün
Yapamadıkların - yarandı...
Kaldı..

Anlamışsındır, yarımılığı
Sen bir tarafını tamamlarken
Diğer yarın gitti.
Yarın, yarım kaldı.
Bugününü batan güneşle
Mazine gömdün,
Yarına ise hiçbir şeyin kalmadı...

Ersoy Oktay

Kalk Gidelim

Duvar, var önünde,
İçinde sakladıkları, muamma
Donanımlı değilsin,
İsteğinde yok zaten,
Mecbursun kal dışarıda

Sesler gelecek kulaklarına,
İçini kemiren, düşünceler
Kimsin ki,
Senin olduğunu düşündüğün dünyada
Yoksun,
Olmasan da olmaz fark eden?

Kalk gidelim, muradım
Durmak yakışmıyor bize
İğretilikten sıkıldım
Şikılmaktan da,
İşte çağırıyor,
Aşk bizi yeniden.

Ersoy Oktay

Kalp

Kayıp zamanlarında dile gelir y¼rek,
Atışı değişir.
Ritmi adını zikreder.
Kan seni aramak için dolandır damarlarımda,
Yokluğunla kirlenir.
Sine-i sana döner.
Hayalinle temizlenir..

Ersoy Oktay

Kapkara

Hiç karartma boşuna kendini,
Terk ediliyorsun,
Kim kanar sahte gözyaşına
Bundan hemen vazgeçiyorsun
İnsandım.
Duygularım vardı, en hassas
en İçlisinden.
Bir hızar ustalığıyla,
Santim santim eksilttin,
Ruhum kan revan, işte bittim.

Ne yeminler bozdum,
Hükmü Kalmadı, sözlerin.
Başladığım yere getiriyor bitişlerim.

Ve İstanbul bir vefasız yar, havasında bugün,
Tıpkı gözlerine benziyor şerefsizin.
Kapkara gözyaşları dökmede,
Ve bana öfkelenmede,
Sözde ona da koyuyor gidişim.

Ersoy Oktay

Kara Kalem

Kara kalem bir hayattı

Silgi ile muhataptı,

O sildi,

Ben karaladım.

O aklattı.

Ben anlattım.

Bitirdim.

Yeniden başlattı.

Hayal Çizdim.

Gerçek yaptı.

Sergiledim,

Göz ağlattı.

Bir yürek çizdim.

Kağıdı kanattı.

Kalem bitti.

Silgi yitti.

Kağıtmı?

Bir sihirli el.

Buruşturdu,

Çöpe attı.

Fasıldı, Fasıldı.....

Ersoy Oktay

Karanlıklar

Öyle yollara gönderdin ki beni dönüşü yok, sessiz, sedasız.
Yalnız her tarafta çakal sesleri, ulumalar, çığlıklar var.
Öyle mevsimlerde bıraktın ki. Soğuk, nebatsız, cansız.
Uçurumun dibinden düştüğüm yere bakan, donuk bakışlar

Karanlıklar da bıraktın, körüm sanki, kimseyi görmüyor gözüm,
Cesetlerle sevişiyor, pişman sabahlara uyanıyorum.
Ne söylenenleri anlıyorum, nede kalmış söylenecek sözüm
Olmazlar olanaksızlıklar, imkansızlıklar içinde tükeniyorum.

Öyle evler bıraktın ki, dört duvar ve sulietin var silik silik.
Bir hayalin var zihnimde, birde arkasını dönüp giden kişilik.
Ve aklımda gezen karıncalar, vücudumda yılan sokmaları
Bırakmıyor, Morarmış gözlerle, küfürler sallayan aynadaki soytarı

Sen değilmiydin, bir an görmese özleyen, bir sözle deliren,
Bu ten değilmi her yerinde dudağını, öpüşünü misafir eden
Rüyamı gördü bu gözler, eğer rüyaysa uyandıran kim?
Sattık iki pula çaputa, yoksa kömürü elmas eden miyim.

Cennet Bahçeme kirli ayaklar girecek, orada hüküm sürecek
Gözümden sakındığım güllerimi, koparıp koparıp gidecek.
Uzak olacak dokunamayacağım, nergislerime, sümbüllerime
En güzel maskelerle, açtıracaklar kapıyı, aldanılacak şeytan gülüşlerine

Oysa oğullar büyüttüm o bahçede, kızlarıma isimler verdim,
Penceresini boyadım, çimlerini biçtim, akşamları ekmek getirdim
Gelmek için suni heyecanlar koydum kalbime, yollarını sevdim
Kapıyı sen açtın, boynuma atladın, fısıldadın sevdiğim, seyidim.

Yinede her geceye bin umut dikiyorum, beziyorum, süslüyorum,
Güçsüz ayaklarımla, sana umut taşıyorum, hayal taşıyorum,
Çekilince el ayak, yalnız yorganımı sığnağım yapıyorum.
Çaresizce, bir türlü gelmek bilmeyen uykumu bekliyorum

Bozuldu büyü, kırıldı kapılar, çöktü evim, tuzsusum, gittin
Neden ölmedim ki madem, cesettim, ruhum sendin?
Şaşıyorum, arıyorum, bulamıyorum artık beni yaşatan ne var.
Gayesiz ve öksüz kaldı, hiç birşey getirecek gibi değil Uyandırdığım sabahlar.

16/11/2007

Ersoy Oktay

Karar

Dinlediklerimin yalan olmasındanmış söylediklerimin boşa çıkması.
Yaktım gemileri basmadan toprağa, yok artık bundan öncesi ve sonrası....

Ersoy Oktay

Kardan Kalanlar

Kardım,
Her tanem birbirinden bağımsız
Döne döne inerdik semadan,
Hepsi aylak, hepsi yalnız.
Sadece bekleyenler için yağdım.

Kardım,
Yağdım, bazen bir delinin düdüğüne
Bazen, de sevgili bekleyenin gülüne,
Bembeyaz bir gerdanda erimeliydim,
Nazlı nazlıydım, beyazdım

Kardım,
Her tanemi meleklerle indirttim.
Kimseye dokunsun istemedim zararım.
Kılı kırk yardım bazen. Yinede
Kızdırdılar dolu dolu oldum yağdım.

Kardım,
Kimine umut, aylarca beklediği
Kimine külliyen zarardım,
O kadar bağımsızdım ki,
Suya hasret kaldım,ondan ayrıldım.

Kardım,
Kardan Karım vardı, kimse görmedi
Hep beni yaptılar, yalnız bıraktılar.
Pencereden seyredelerken ağladım
Onlar için Erimesi gereken, Kardan adamdım,.

Kardım,
Kar beyazım vardı. Kirlenmemiş ti,
Yakamadı elindeki kibritleri
Hayal kuramayacak kadar küçük tü gözleri
Korkaktı siyaha döndü, yumdu, dondu KAL dı.

Kardım,
Umuttum, bakmasını bilip görene,
Şapkasında ki teri benim için tuzlamışlardı.
Beni çağırdı kavruk, çatlak elleri çünkü,
Emektim, Tarlasında yetişecek buğdaydım.

Kardım
Elbet kirlenecektim, öyle kalamazdım
Süzüle süzüle, kapkara kömüre yağdım.
Yakamadılar sobalarını, dondu bedenleri
Onları sonsuz mutluluğa uğurlamalıydım.

Kardım,
Kârım vardı, kardan kalanlarım,
Kardelenlerim vardı, dünya ya hayattım

Kimilerine zulüm, kimilerine yâr dım.
Yardım ettim yarıldım, yarım kaldım.

Kardım,
Umutlarım vardı üstünü örttüğüm bembeyaz
Geleceğime battaniye yaptım,
Tüm çiçeklerimi, çiğdemlerimi içine bıraktım
Emanetlerim, güvenlerim vardı.

Kardım;
Bembeyazdım, Hepiniz için yağdım,
Düşünmediniz bile,
Niçin giderken
Bu kadar kirlenmiş
Bu kadar kapkaraydım
Ben kardım, beyazdım
Siz kardan kalanlar...
Siyahınız Kaldınız.
Kalınız...

Ersoy Oktay

Karmaşa

Açılamamış güller tomurcuklar.
Söylenmemiş sözler ile yaşıyoruz
Tohumunda saklı gerçekler ama.
Eksikliğimizi ölçsen cüce kalır dağlar.

Az ötenden bakılsa kum tanesi yanında dev
Sanıyorsun ki, benim emrimde her yer.
Değişim, devinim, döneklik dilinde de.
Değiştğin yeri, ölçemez olmuş metre.

Vur patlasın, çal oynasın, sür git hayatı
Bir arı karıncaya tecavüzde, budur yüz yılın olayı.
İçki masaları kürsümüz, aynalarımıza söylevdeyiz.
Onayla besleniyoruz, şakşakla yüz yüzeyiz.

Aslını inkar eden soysuzdur demiş ata.
Ne soyumuz kalmış, ne sonumuz dönmüşüz sapa,
Aklımızın çözemediği kalmamış, lafa bak lafa.
Kibrin sınırları bilirim, çizilmemiş daha.

Ne kulum oldum, ne fahişesi der ya usta,
Hava parası alınmıyor artık, bedava olmuş bedava,
İlim yarım, bilim yarım, yarım yarım yarılmışız.
Bilemem daha kaç nesil, ya yok olacak ya heba.

Ersoy Oktay

Katre

Bu nasıl sevmektir,
Tarif edeyim.
Her türlü korkudan emin,
Bir çiçeği koklarsın derin derin.
Cenneti ayaklarına getiren.
Usulca seni oraya götürün.
Ayağının yere değmesi, boğulduğun anda,
Yada uzanan el en zor anında.

Bu nasıl sevmektir,
Bilir misin?
Bildireyim.
Ezberlediğim ne varsa unutmak,
Boşalan her yere seni doldurmak.
Gelecek hayallere başrol yapmak,
Tüm hatıralarıma izleyici yapmak.

Misket oynarken emanetçi yapıp
İp atarken bir tarafından tutmak.
Okumayı ismini yazabilmek için, öğrenmek
Her harfi baş harfin yapmak,
Kurdeleyi senin için takmak.
Senle olmayan her anıyı
Silebilmek için silgi taşımak.

Bu nasıl bir sevgidir
Öğreteyim,
Anlatamayacağını bilerek
Ne kadar sözlük varsa ezberlemek
Tüm dilleri öğrenebilmek için didinmek.
Yetersizliğine yenilip, yeniden bir azimle.
Yollara seni bana getirsin diye, işaret koymak.
Bir âmâya renkleri, tarif etmek,
Bir deliye felsefeyi öğretmek.
Bir koşu aya gidip gelmek.
Çölde kum tanelerini vuslat
Umuduyla gün yapıp saymak.,
Deli damgası yesen bile.
Ağzınla kuş yakalamak.
Büyüdükçe acizleşmek.
Sadece o mutlu olsun diye
Gülmeyi ahirete bırakmak.
Suyu bulamayacağını bilerek tuz yalamak.
Kullanılmamış söz bırakmamak için
Aklına ne gelirse haykırmak.
Umut biriktirip ayaklar altına atmak.
Sonra onları tekrar yeşertmek,
Killi topraklarda tarım yapmak.
Bir katre yola ömür adamak.
Unutmak için çıldırmasıya mücadele edip
Başladığın yere varmak.

Bilmiyorum dünya gözü ile bir daha görür müyüm.
Bunları ezberle diye söylüyorum.
Sensiz her an ölüyorum.
Şimdi dersin diye söylüyorum,
Ölüm ağzına yakışmıyor.
Şana yakışmayanların yanında
Ölüm sönük kalıyor gülüm.

Ersoy Oktay

Kedim

Tıkırtı yapsam;
Deli gözlerle beni seyirde,
Kızsam mesela, tırnaklar bileylenir kanepede,
kedim kadar olamadın be..

Ersoy Oktay

Kılavuz

Gülün sözü var sevgiye dair
Kulak verene fısıldamakta
Mektup olacak çok kağıt
Sevgi yazacak mürekkep var.

Birde söylenmemişler kelimeler
Kervan kervan aklımda,
Yola çıkacak ama..
Doğru kılavuz aramakta.

26/04/2007

Ersoy Oktay

Kır Sofrası

Hüzünlü akşam sofraları kurulur
Sevginin azaldığı kır odalarında
Sadece yaşam için çekilen
Nefeslere inat...
Yine de yok edilemez
Umudunu ekmeğine katık edip
Hasreti içen gençler oldukça Aşk...

Ersoy Oktay

Kısa Film

İşte o günlerden biri
Yok olmalıyım
Bir hayal misali
Aramamalı kimse
Çok çok aklına bir anı gelse
Tebessüme sevk etse.

Ya bide o vardı dimi,
"O" bir yok oluş
Delisi,
Varlığında ne bulduk
Yokluğuna ne demeli

Azalmalı
Bana dair hatıralar,
Daha sonra
Yok olmalı,
İyi, kötü yaşananlar..

Eski bir film gibi,
bir yerde denk gelmeli.
Bu filmi daha önce
Görmüştük değil mi?

İsyan de buna
Serzeniş, drama.
"Amma duygu sömürüsü yapıyor ha"
Ben bulamadım bir söz
Bence sende arama

Bildiğim
Kısa bir film bu
An kadar
Kapanmalı perde
Yaşandı sonuna kadar.

Bir su bulsam,
Varlık kaynağı
İçsem ya da yıkansam.
Hiç yaşamamış gibi
Yeniden doğsam...

Uzaklardan
Gaipten,
Kimsenin bilmediği memleketten,
Zamanın tükenip te bittiği yerden.
Gelsen ya hediyem.

Ersoy Oktay

Kıvılcım

O kadar uzun zamandır karanlıkta ki ruhum.
Küçücük kıvılcımları bile güneş zannediyorum.
Kanmaya hevesli gönlüm aldanıyor ufacık tebessüme.
Zehir dolu sözleri bal şerbet niyetine içiyorum...

Ersoy Oktay

Kızma

Kızma, doğuştan vefasız değilim.
Sevmeyi en az senin kadar bilirim.
Kırma kalbimi diyorsun, gidiyorsun
Sağlam hiçbir yer kalmamış görmüyorsun.

Yaşa, en güzeline layıksın diyorsun.
Benim en güzelimi, nerden biliyorsun.
Dünyanın en güzel ağzından, bal tatmışım
Bana kalırsa fazladan bile yaşamışım.

Moda olmuş, 'Ben ölmeden ölme demek,'
Yani yok içimde, senin için acı çekmeğe istek,
Ayrılığın ölümün kardeşi olduğunu bilirim
Kavuşmak için sabah ölür, akşam dirilirim.

Ersoy Oktay

Kim Bilir?

Konuşabiliyor şimdilik çok şükür ama yazabilse kim bilir nasıl rezil olacak.
Gündelik kullandığı kelimelerin %98'i temel ihtiyaçlarını gidermeye yeter.
Kalan yüzde iki ile filozof olma çabasına girmiş.
Fırsat verseler, döneri ahkamdan daha iyi kesebilir.
Belki de bu cesaretlendiriyor.
Kim bilir?

Ersoy Oktay

Klas Adam

Birinci sınıf yerlerin klas adamı.
Duymadın ömrünce aşkın adını,
Tarifeli zannediyorsun acıyı, neşeyi.
Bir gülüşün alır vitrinde ki her şeyi.

Gören olmamıştır, gözyaşında marka.
Ruhunu dizginle de, maneviyatta sakla.
Çulsuzun biri giriversin ön kapıdan sessizce,
Mühürlensin kalbinin arka kapısı, ebede..

Kaz tüyü yataklar işkencen olsun.
Sen öl bir gece, sabah bir insan doğsun.
Yaşadığın yer senin ama günlerin amaçsız.
Kurduğun tuzaklarda bedeninin kalsın cansız.

Ersoy Oktay

Kolay Gelsin

Muhasarada ruhun

Biliyorum.

Soğuk,

Isıt,

Karanlık,

Aydınlat,

Tıkama,

Yol aç,

Yok ol arada ama,

Arada Etrafı donat

Bitir,

İnadına başlat

Yok ol bazen

Bazen Varda kaybol.

Çare sendin

Unutma Sıfırdan geldin..

Anladın.

Erdin.

Bitirmişlerdi

Başladın

Kolay gelsin.

Ersoy Oktay

Koza

Katlı zindanlar da yaşıyoruz,
Zar gibi Duvarlar ayırıyor hayatlarımızı.
Kozamız çelikten kavi.
Yanından geçiyor lakin göremiyoruz, mutlulukları

Ersoy Oktay

Kral

Toprakları istila edilmiş, çaresiz bir kral gibiyim.
Soytarı umuduyla acılarını gölgelemeye debelenen.
Farkındayım aslında gerçekler gün gibi aşikar.
Yüzümde emanet tebessüm, ölüme ya üç yada beş var....

Ersoy Oktay

Kulun

Yeter rabbim yükleme, sağlam yeri kalmadı yürek yurdumun.
Eyyüb olarak yaratmadın ki, çok yorgun bu kulun...

Ersoy Oktay

Kurtuluş

Ne sensizliğedir gidişim
Nede adi bir, don juan ım
Banadır yolculuğum
Banadır kavuşmalarım.

Susmak diyorsun silahın,
Emanet, başkasından aldım.
Anlatamadım kendimi sana.
Bundan sonrada anlatmayacağım.

Maviler içinde sevgi senindir.
Verilmiş sözlerinin kal peşinde
Tertemiz köpüklerini eritme,
Umutunu tüketme, tükettirme

Yara açmak değil, amacım yüreğine
Hele acıtmak asla. Düşün haddimden
Kurtarmaktır derdim seni.Kalbine söyle
Lanetimden, Benden, kendimden..

11/01/2008

Ersoy Oktay

KuŖ

Bir kuŖ havalandı önümde aniden.
Sanki canımı aldı giderken.
Bu Ŗehri sadece, o kuŖu bulmak için gezerim
Her kanat çırpıŖı, iŖte bu o dur derim.

Ersoy Oktay

Kuytu

Kafamı saçlarına gömsem.
Seni koklayarak ölse.
Tohum olsam da tekrar.
Yasak kuytularında yeşersem.

Ersoy Oktay

La Tahzen

La Tahzen, cankuşu. İndi lal vaktidir.
Soldurmadan goncagülü, başka diyarlara uçma vaktidir....

Ersoy Oktay

Makale Eski Radyolar

Türküler ağlatmazdı beni çocukken.

Devletin güdümünde ki müzik zevkimizin tek kaynağı olan Devlet Radyosunda, (Niye Halk Radyosu değilse) sistemin halka zorla dikta ettiği, Hafif batı müziği veya çok sesli bilmem neresi orkestrasının, bünyemize ters müziğinin arasında Türkü Saati olur.

Genelde Diyarbakır Radyosuna bağlanılır. En monosundan tek sazlı (Saz gerçek manasında kullanılmıştır.) ve bağrı yanık bir Anadolu Aşığının içli sesi bütün odayı, hatta mahalleyi sarardı.

Herkesin kulakları dikilir. Radyonun sesi açılırdı. Yan komşularda radyonun sesini duyar onlar da hemen son ses açar ahenk sağlanır. Etrafta ne kadar insan varsa o kara kutunun etrafına toplanır pür dikkat çalan türküyü dinlenlerler ve bir çoğu ağlardı.

Bir ayın veya ritüel gibi;

Her Türkü Saatinde bu ritüel tekrarlanır, Ağlanırdı.

Anlamazdım.

Gülerdim; O en sert görünüşlü kalın kaşlı, kalın bıyıklı, kirli sakallarından yaşlar süzölen koca koca adamlara. Suçlu gibi ellerini yüzlerine kapamalarını izlerdim.. Eli maşalı, eteğinde çocuklarına dünyaları sunan kalender kadınların haline, o tencere tıkırtısına oynayan Zeynep teyzeye. Gül güzlü Güler Ablanın ıslak gözlerini, tölbenti ile silmeye çalışmasına bakar gülerdim.

Bilmezdim ard arda sıralanan o nağmelerin kimi zaman bir hapishaneye, askeriye, silaya, gençliğe, sağlığa veya eski vefasız sevgiliye götüren yol olduğunu. Her insanın gönlündeki yere açılan kapı olduğunu.

Ahiretten dönmez denilen insanları katar katar taşıyıp, dertleştikleri ses olduğunu.

Çıktıkları yoldan istediği hediyeleri verip yollayan yoldaş olduğunu, bilemezdim.

Anlamazdım.

Büyüdükçe neden ağladıklarını anlıyorum.

Galiba ağlama sırası şimdi bende...

Büyüyorum..

Ağlıyorum her içli Türküye...

Ve saklıyorum ruhuma yaşattıklarını, hepsi gibi. Kendimi unutturup, yoldaşı hatırlatıyorum.

O ne Türküydü ama beee....

Vay beee.

Ersoy Oktay

Makas

Çiğlık çiğliğe, kalkar ayrılık kuşları
Öksüz kalan gönül evimden
Beklerim kullanılmamış taze baharları
Ve ben, yırtarım eylülü takvimimden.

Ayrılık paslı bir makas gibi
Koparıverir eski fotoğrafları.
Yıllar öncesinden bir bakış,
An gibi tutsada yaşananları.

Ersoy Oktay

Mardin

Vay kardeşlerimi vurmuşlar,
Bunu bide düğünde yapmışlar,
Bilmem beyin dedikleri o küçük eti
Hangi katranla, ziftle doldurmuşlar.

Bir düğün evini kana bulamışlar,
Hem de yiğitlik adına,
Ağızlarında sigara.
Böbürleniyorlar.
Susmuyor patlamalar,
Köklerini kurutana kadar.
Basıyorlar tetiğe, aralıksız
Pençelerinde kaleşnikoflar.

Çöküyor köyüme kara bela
Zannedersiniz Mardin değil Kerbela
Omuzlarının üzerinde taşıdıkları başa
Bin lanet okuyor tüm kainat.
Zerreden arşa, cinden insana.

Zebani el ovuşturuyor,
Cehennemde bayram var.
Sönme üzere olan ateşine,
Taşınmalıydı odunlar.

Bin Lanet...

Ersoy Oktay

Martılar

Çiğlikları gökyüzünü,
kanat çarpışları bizi.
Anlatır anlamayana,
katıksızlığı martılar.
Kanayan yüreğe merhem.
Lal olan dile söz olur.
Kimi zaman dua okur,
kimine beddua martılar..
1997

Ersoy Oktay

Maskeli Balo

Yaşadıklarımı anlatmaya yetmiyor türkçem.
Eski ağdalı kelimeler mi seçsem.

Herkese sözlük dağıtsam.
Dahamı sade yaşasam

En iyisi mükemmel bir cerrah bulayım
Kalbimin yarısını aldırayım.

Bilmem neden bu kadar meraktayım.
Kimsenin girmedığı bir çöplük bulayım.
Sorularımı bırakayım.

Kör numarası yapmak lazım arada,
Baktığımız her yer zaten kapkara

Çözüm mü yüzü gizlemek, herkes gibi
yaşam balo zaten hemde maskeli.

Şeytanla dostluk yaptığım doğrudur arada.
Ama İlk ben gammazlarım onu her duada.

Ersoy Oktay

Mavi

Mavi çekingenliğiyle severdi seni çocuksu yanım Kar beyazım.
Azıcık eksik sevsem sanki bozulacak tablo ve boşalacak sol yanım.

Ersoy Oktay

Mektuplar I (Senin Yüzünden)

Bugün canım çok sıkkın;
Manasını bilmediğim karanlıklar tarafından boğuluyorum.
Her şey her yer, üzerime geliyor.
Sabah kalktığımda, yine aynı şeyleri yaşayıp, aynı yüzleri görmek ve aynı konuşmaların tekrarı bunaltıyor.

Bu durumdan kurtulamamanın, etrafımdaki duvarları aşamamanın,
Ayağıma vurulan prangaları koparamamanın acısı kaplıyor içimi.

Sevdiğimden ayrı oluşun,
Kavuşamamanın; giderek bastıran haşret acısının ve
Bu uğurda verdiğim, savaşının yılgınlığı bu.

Her geçen günün, bizi kavuşturacağını bildiğim için,
O geçmekte bir keçi gibi inatçı zamanı kulağından tutup
sürükleyememenin sınırı.

Geçen her anı, muzaffer bir komutan edasıyla kutlamanın,
Manasız gelmesine aldırış etmeden, bir sonraki zamanı beklemenin buhranı.

Gördüğüm her resim, okuduğum her yazı,
Seyrettiğim her film ve dinlediğim her şarkının,
hatırlattıklarını beynimin bir kenarına süpürüp,
Orada sıkışıp kalmasına çalışmanın savaşı.

Aklıma her gelişinde, bana ne kadar yakın olduğunu hissedip,
Uzanınca ellerimin boş kaldığı anlardaki yıkımın sonucu.

Nefes aldığımda genzimi, yakan kesif keratin kokusunun,
Saçları bu kadar uzakken nereden geldiğini anlayamamanın şaşkınlığı.

Gördüğüm her şeyde bir tarafını arayıp bulduğum zaman 'sevineyim mi?
Yoksa üzüleyim mi?' Sorusunun bulamadığım cevabı.

Dokunduğum yerlerde, sıcaklığını ve yumuşaklığını hisseden ellerimi,
bana oyun oynadıkları için kesecek kadar hiddetlendiğim,
Daha sonra oynadıkları oyunun, beni bir an olsun mutlu etmek için olduğunu düşünüp,
yüzümde beliren tebessümü kaçırmamak için, yatağımdan heyecanla kalkıp,
Aynaya bakmak için çırpınışlarım.

'Kartopun nerde?' Sorusuna 'O bende ama ben onda değilim.'
Cevabını verdiğimde, Dünyanın ayaklarımın altından çekilip alınması ne garip.

Yıllar sonra bulduğum cevapları O da bulursa, anlayıp anlamamak arasında sefer yapan
ruhu, geldiğim noktaya gelirse!

Ya O da Çevresindeki herkesi ve her şeyi düşman görürse!

Yaşayacağı naylon sevdaların; ne aldatıcı, ne kahredici olduğunu bilirse!

Her sabah uyandığında, vicdanının rahatlatan cevapların, şimdi birer ok olup
gönül telini hedef tahtası yaptığını görürse!

Ya geri dönmek isterse! ..

Evet evet, bunların hepsi doğru ve hepsi olası ama her şeyden önemlisi,
Salt karşılıksız seni sevmenin bana verdiği huzuru,
Yaşamamanın ruh hali bu
ve bu düşüncelerin hepsi ...
Seni çok sevmenin sonucu!

04/09/2006

Ersoy Oktay

Mektuplar II (TAY TAY)

Seni bulmak için gelmişim bu dünyaya.
Ve sana koşabilmek için tay tay tutmuş annem ellerimden.
Büyümemi senin için istemiş zaman.
Çocuk çağlarımda tüm evcilikleri, seni hayal ederek oynamış kız tarafım.
Ve vuslata ermek için geçmiş gençlik çağlarım.

Her gördüğünü sen sanmış cahil kalbim.
Her birine ayrı bahaneyle kanmış.
Sanaymiş yakılan ilk sigaramda ki efkâr.
İçtiğim ilk kadehdeki garip sarhoşluk.
Her aşk aşkının idmanıymış, bilemezdim.
Bilemezdim aşkın bu kadar zor olduğunu.

Hiç fark edilmedin biliyor musun başta,
Diğerleri ile karıştırılmış basit bir kaçamaktın.
Ta ki sen bana tüm hücrelerinle sarılana kadar.
Ta ki seninle ben bir olana kadar.
Hayata tutunmayı bıraktığım anda tuttun ellerimden sıcaklık.

Ya sen nasıl sarılırdın öyle?
Ana gibi.
Ne çok çekerdin içine, ne bitmez öpüşün vardı.
Sanki her an elinden alınacakmışım gibi.
Hep biraz daha, biraz daha sonra bir sigara daha.

Anlamadı yıllardır arayan ruhum.
Hoyrat, kararsız, vurdumduymaz, kibirli oldu.
Hiç huyu değil oysa.

Sensin bulutlara tekrar bakmayı öğreten.
Denizle konuşmayı. Gökyüzüne dalıp hayal kurmayı.
Sevgiye dair ne kadar sözcük varsa söylemeyi.
Tekrar aşk şarkıları dinleten.
Kurumuş bir nehir gibi olan kalbime abı hayat suyu veren.
Takati kalmamış ayaklarımı yürüten.
Sarılmayı unutmamış kollarıma güç veren.

Şimdi sen bana 'Benden vazgeç' diyorsun.
'Bundan sonra hayatında olmayacağım' diyorsun.
'Bahanelerim var' diyorsun. 'Sıkıldım artık' diyorsun.
Cümlelerinin içinde kullandığın kelimelerin her harfiyle
Benden yıllarımı çalıyor.

Alışacağım sensiz yaşamaya vazgeçmeden sevginden.
Hayalinle sevişeceğim bundan sonra.
Kimle konuşsam, seninle konuşmuş olacağım.
Kimle yürürsem yürüyeyim, sen olacaksın yanımdaki.
Yattığım her yatağı sen dağıtacaksın.
Kimi öpersem senin tadını alacak dilim.
Gözlerini bulacağım, baktığım her gözde.

Bundan sonra olmayacağım hayatında tamda istediğin gibi.
Ve söylediğim gibi bu aşkın günahını taşıyacaksın.
Tekrar sarılacağım hayata.
Senin için sevgi büyüteceğim içimde, aşkını hayat pınarım yapacağım.
Unuttuğumda ölecek, aklıma geldiğinde tekrar dirileceğim.
Seni sensiz seveceğim ben. Ve sadece bu yüzden mutlu olacağım.

Bensiz mutlu olacaksın öylemi?
El çocukları sana anne diye seslenecek.
Helal olsun sana.

14/02/2003

Ersoy Oktay

Mektuplar IV (Kurtul Benden)

Epey zaman oldu; dopdolu geçen,
deli bir nehir gibi akan,
birbirimizle her şeyi paylaştığımız mevsimler.
Kısa mutlulukların yanında hep içimiz de sızlayan bir yara ile yaşadığımız.
Sen benim hayatıma bir güneş gibi doğdun bir sonbahardı
ve seninle olduğum her gün bahardı.
Seni hayatımın hiçbir yerine koyamadım önceleri.
Farkında olmadan öyle doldurmuşum ki hayatımı başkalarıyla, kendime bile yer
kalmamış.
Oysa çok büyük zannediyordum.
Seni, her an karşımda erirken seyrediyordum.
Sana karşılık verememek, hayallerinin parçası olamamak
içimi yakan bir ateş ti ve böyle yaşamak hoş değildi.
Sonra seninle bir hayat kurabilmek fikri ile her şey ne kadar değişti.
Ve bu kısa sürede hayatımda ki her şey sayende değişti.
Olmadı..
Ayrılmaya karar verdik olmadı.
Birleşmeye karar verdik olmadı.
Doluya kolduk almadı,
boşa koyduk dolmadı.
Ne yaptıysak olmadı.
Olamazdı anladık ve çıkıp gittin hayatımdan oldu mu?
Yine olmadı...
Son buluşmamızda çok kararlıydın ilk defa,
"Seninle ayırız ve ben buna alışmaya çalışıyorum" dedin tam üç kere.
O zaman anladım buna hakkım olmadığını
yani yaralarını kaşımının anlamsızlığını.
Becerebilirsen ki yapabileceğini biliyorum ve bunu çok istiyorum.
Alış bensizliğe.
Her buluşmamızda ağlaman, yaralanman ve olmazlarla boğuşman.
Acı veren bir sevda sunmaya hakkım yok sana.
Bu kadar da üzdüğüm için,
nasıl affederim kendimi bilmiyorum.
Aklımca sevdam için savaşıyorum.
Eskiler buna yaftayı iyi bulmuş
Zügürt tesellisi.

Senden öncesine dönmeye çalışıyorum
Olmadığın zamanlar gibi yaşamak.
Düşünmeden seni.
Tek derdimin yeni ayakkabılarımın ayağımı sıkması olsun istiyorum.
Yâda beni bırakan her saç telimle hüznle vedalaşmak.
Seni hep ulaşılmazım yapmak istiyorum.
Son çiçeğim, aşkımın son yoldaşı.
Derdin ya 'Kimseye benim gibi sarılma' diye.
Kim gözlerime senin gibi bakabilir.
Kim ellerimi tutabilir, senin tuttuğun gibi.
Kim sevebilir bir daha senin kadar.
Kim sen olabilir ki.

Yapman gereken unutmak
hayatını acılardan oluşmayacak ilişkilerle doldurmak.

Bunun için dua edeceğim.
Bu kulu Yaratanı ne kadar dinlerse artık.
Benden kurtulmanı diliyorum rabbimden.
Dilenecek ne kadar iyi niyet varsa onu diliyorum senin için.
Kurtul Benden.
19/03/2004

Ersoy Oktay

Mektuplar V (Dalgalar)

DALGALAR

Sahile indim bugün, sessiz ve buz gibiydi aynı benim gibi...
Hani çivi çivi söker derler ya bana hiç işlemedi sahilin bu hali.
Çünkü bende onun gibi soğuk ve sessizdim bu sabah...
Sessiz demek yanlış bir terim oldu sanırım.
Sadece rüzgârın sesi vardı ve benim çıkacakmış gibi çarpan kalbimin sesi...
Sahile vuran dalgalara anlattım seni.
Senin vefasızlığını, vurdumduymazlığını, benden sanki bir canavarmışım gibi kaçışını anlattım.
Sanki benim hüznümü anlarmışçasına daha da coştı dalgalar, daha bir hırçın hal aldılar...
Sonra senin için gözümde damlayan bir iki damla yaş...
Onlarda senin gibi kaçıp gidiverdiler yanımdan.
Ama bunun olması çok doğal değil mi?
Çünkü onlar senin uğruna döküldü göz bebeklerimden.
Senin gibi vefasızlar yani...
Rüzgâr bir an kokunu getirdi oturduğum banka; sanki sana olan hasretimi anlamış gibi...
Ama sigaramın dumanıyla savurdu kokunu sonra.
Belli deniz ve rüzgâr acımışlardı benim bu hüsrana halime...
Senden kalan her bir şeyi alıp götürdüler.
Rüzgârın sesi çok uzaklara alıp götürdü beni.
Seninle yaşanmış olan mazimize.
Ne de çok sevmişim seni,
Uğruna bir ömür harcamışım; senin hiçbir zaman fark edemediğin bir ömür tüketmişim sana!
Ardından bir gemi geçti sahilden.
Onun sesiyle kendime geldim.
Sanki biliyordu da sana olan öfkemi beni daha çok yıpranmayayım diye geri getirdi mazimden.
Sonrada uzaklaştı gitti zaten.
Aynı senin gibi.
Ağır ağır kayboldu gözümün önünden.
Ben sadece bakmakla yetindim ardından.
Aynı senin beni yapa yalnız bırakıp giderken benim senin arkandan baka kaldığım gibi...
Seslendim ama dönmedi hiçbir çabam o gemiyi bir türlü geri getiremedi.
Benim seni bir türlü bana geri getiremediğim gibi.
Sahile vuran her dalgaya anlattım seni Ve her dalga ardından gelene.
Daha bir coştular anlattıklarımla beraber.
Duvarı yıkıp beni de kendi aralarına almak ister gibi.
Belki de onlar duvara her vuruşumda tekrar kendimi yenileyebilmem için yapmak istediler bunu.
Bir zamanlar sana benim gibi vurgun olan bu dalgalar, şimdi benim içimde büyüttüğüm öfkeme arkadaş oldular.
Sana bir tavsiyem var sakın sahile gitme,
dalgalar sana kızgın,
dalgalar sana kırgın,
dalgalar sana öfkeli....
05/03/2004/Cuma

Ersoy Oktay

Melek

Gelme olduğun gibi kal
Kanatların olsun göğü kaplayan.
İstedim andan istediğim gibi ol
ne istersem onu giy, yada söyle,
Kızmaların kıskançlıkların istediğim şiddette olsun
Merak ta etmeyeyim kimlesin nerde.
aklımda dur.
Çok çok komşuya ziyarete git hayalimde
Yalnız bana gelme
inme yeryüzüne
insana dönüşme
yakışmazsın artık sevgime.

Ersoy Oktay

Menzil

Can; ne durursun, Çabuk ol!
Hareket vaktidir bu an.
Cesaretin taze olmandan lakin.
Bir kurşundan hızlıdır zaman,
Keşkelerinle yaşlanmak istemiyorsan.
İlerle durmadan,
Kılı kırk yarmadan.
Ve aklından hiç çıkarma ki,
Her menzil, daha hayırlıdır
Durduğun kara noktadan.
Ersoy Oktay

Mezar

Son söz diye birşey yoktur.
İnsan susarken bile konuşur.
Dilini bir çözsün, doyamazsın
En güzel muhabbet mezarla olur.

Neler sırlar anlatır bir bilsen,
Sıyrılıp yalandan kendine gelsen.
Ötur herhangi birinin kenarına.
Öğrenirsin, ezelden, hayattan, ebedden

Ersoy Oktay

Miad

Bir idam hükümlüsünün hayalleri
kadar tehlikeli düşüncelerim.
Sade bir hayat yaşadım fakat
köpebalığı gibi tekinsiz hislerim.

Toprak kadar sakın gördünüz hep
volkanlarımı gizledim.
pes ettim sanma sakın
lakin çok özledim.

Suçlu aramıyorum
En çok kendime söyledim.
Sarılmayı unuttum tamam ama
hasreti ezberledim.
Yokluğun acıtmayı biran bırakmadı
Acınla yaşamayı öğrendim.

Yalnızlık artık parçam
kalabalıklara onu ahpap ettim
Hiçbir gürültüsü
bastıramasa da
yüreğimin
sessiz çığlıklarını
başettim.

Ondan daha çok sustum.
yada sözlerini besteledim.

Şimdi tek derdim zaman
miadı dolmuş ihtişamlı gemi misali
karanlık sulara demirlendim.
yaşadıklarımı anar, bazen ağlar, kah gülerim.
yaşayamadıklarına uhdelenir içlenirim.
kimsenin farketmeyeceği.
sessiz, selasız son beklerim.

Ersoy Oktay

Muhasebe

Eksiltiyoruz zamanı damla damla
.....ve o ufak damlalar da boğuluyoruz
Koyuyoruz etrafımıza tuğlaları,
.....kendi kurduğumuz zindanlarda yaşıyoruz.
Suçlu arıyoruz, aymazlıkla etrafımızda,
.....yükliyoruz ona buna yoruyoruz.
Farketmediğimiz;
biz kendi içimizde
.....yaralanıyoruz,
.....ölüyoruz,
.....bitiyoruz.

26/04/2007

Ersoy Oktay

Musiki

Güneş; Ruh musikimin eşsiz kavalyesi.
Dans et benimle, çıkart karanlıklarımı aydınlığa.
Bıraksın tahtını hüznün, acı ve küfür.
Sonsuz ve anlamlı mutluluğa...

Ersoy Oktay

Mücadele

Bir kalıyorum kalabalıklarda,
Ömrümün her anında
Doldurulamayan dipsiz
Kara delik ruhum

Yoksun
Yokluktan besleniyorsun.
Büyüyorsun.

Hayallerimin katili değilsin artık
Kendime her gelmemde.
Ellerim kan içinde.
Durdurulamayan düşman gibi
Her defasında yeniden.
En olmaz dediğim yerden.
Dirilecek bir anı buluyorsun
Yorulmuyorsun.

Ersoy Oktay

Nasılsın?

Sağ yanım yok.
Sesler dudak kımıldamasından ibaret.
Renkleri, taze aşıkların tariflerinden anlamaktayım ancak.
Gittiğim her yerin fonu yetmişli yılların soluk duvar kağıdı.
Üçüncü sınıf derinliği mevcut. Siyah beyaz ve soluk.
Her karakış ve benim seçtiğim hiçbir libas
Değişikliğe mahal vermiyor.
Üşüyorum,
Beynim her daim akrep yuvası,
Ve bir savaş ki, Uhud tadında
Değer yargılarım alınmış,
Boşluğa salınmış,
Zayıf ellerim le tutunacak dal aramaktayım.
Hergün iki film birden vizyonda,
"Özlemler çiçek açtı."
"Dönüş yok ufukta."
Ruhumu doyuracak hiçbir gıdaya yetmiyor kazandığım para.
Ya hakikatten ruha gıda yok, ya da benim dünyada ki
En çaresiz fukara.
Can bekleme salonunda vakit saymakta.
Ecelin "yapılacak çok şey var" diyenlerle işi varmış.
Şimdilik rötarda,
İsyan yok, hal beyanıdır anlaşılın
Sahi bu arada
Sen nasılsın?

Ersoy Oktay

Nasihat-1

Kocaman bir insansın sen.
Yüreğın de o nispette kocaman.
Karşına çıkan engeller nedir ki...
Bir kapıyı kapatan mevlam,
açacaktır diğerini,
ve o kapının arkasında,
şenin tüm istediklerin saklıdır kim bilir?
Önce pes etmeyi pes ettir.
Önünde diz çöksün,
basılacak şeyler varsa bas üzerine acıma.
Yüceltilecek şeyler de elbet çıkar karşına,
onları da yüceltebildiğın kadar yücelt.
Yinede hata yaparsa,
ne kadar yücelttiysen, o kadar yüksekten düşecektir.
unutma....

Ersoy Oktay

Necisin?

Ne zaman ölürsem,,
sebebi olacaksın.
Senden ayrı geçen günü,
yaşadığıma sayma yacak sın...

Kıracaksın kanatlarımı
uçmaya zorlayacaksın.
Vuracaksın sehpa
ayaklarımdan tutacaksın

Körlüğünden yararlanıpta,
kimseyle oynamayacaksın
karşısında durupta,
üzülmüş gibi yapmayacaksın.

Anlamadığın da,
anıyormuş gibi bakmayacaksın
Gözüne fener vurulmuş
iskorpit gibi kalmayacaksın.

Boşver gitsin, öleceksin.
Yanında kimseyi götürmeyeceksin.
sanki kullanacakmış gibi.
kırık kalp biriktirmeyeceksin.

02/02/2008

Ersoy Oktay

Nefes

ne yaptım sana bilemiyorum,
neden bu kadar acelecisin
tam birini severken, yorgun yüreğim
almak için zamanla yarış halindesin.
Hayat gibisin.

tuttum nefesimi belki bu defa olur diye,
dizlerimin kaldıramamasından korkuyorum
ben, kalbimi prangalardan kurtarayım.
sen ruhunu bıraktığın yerden alda gel.
Bitsin.

bitsin bu sonu gelmez bekleyiş.

Ersoy Oktay

Nefes Nefese

Hadi al kuytuna,
Sar, sakla
Yeşersin geleceğımız.
Ve bize dair ne varsa.

Sonsuza uzansın,
Biraz benden, biraz senden,
Yeni yeni çiğdemler açsın.
Emanetim bedeninden.

Tuzlu sularda yıkanalım.
Kalmasın son sefere,
Nerde kaldıysak ordan başlayalım
Nefes, nefese...
Nefes, nefese...

Ersoy Oktay

Nemide

Nemide
Bulaşmamış hiçbir kötülüğe
Duru bir ırmakta arınmaktı senle yaşamak.
Bırakıp kötü hasletlerimi dışarıda
Bir mabede sığınmaktı
Yanında olmak.

Nemide
Sessizliğin, ah o sessizlik,
Bütün güzel şarkıların eş durağıydı.
Fırtınadaki ruhumun sığınağı,
Sağırın bestelediği şarkıydı.
Kulağımı sessizliğine dayamak
Ve seni anlamak

Nemide
Ahh Nemide,
Sade bahçem.
Süssüz, İddialıydı
Kurtulmuştu tüm sahtelikten.
Karşı duruştu sanki, doğallığın isyanıydı.
İçindeyken, yaşadığım huzur,
Cennetten bir gündü
Çalıntıydı.

Nemidem
Ne zaman bir su içsem
Kavrulduğum zamanlarda
Ekmek koparıp yesem.
Dumanı üstüneyken;
Sensin,
Sen benim,
Kirlenmemiş yanım.
Bebekliğim,

Nemide;
Kirlenme kendini benimle..
Nemide;
Öyle kal be...

Ersoy Oktay

Neredeydin?

Kuş misali, kanatlandı kalbim
İçine yuvalanacak bakışın var ki,
şanki âlemin padişahı bendim
Öyle bir efendim deyişin var ki.

Güneş tutuldu sandım
Ellerimi bir sarışın var ki
Ulu bir dağ gibi durdum
Sirtını bana yaslayışın var ki

Ah çiçeğim sen nerdeydin
Beni kimlere emanet verdin
Gelmem mi, bu adam senin
Öyle bir yürekten çağırman var ki

13/01/2008

Ersoy Oktay

Nihayet

Sana Şiirler Yazdım,,
Cümlesi çok...
Anlatacaklarıma dilsiz
Sen sağır, içleri boş....
Okudum, okuttum.
Herkes aldı nasibini de bitti
bize kalan bir Şey yok

21/04/2007

Ersoy Oktay

Nöbet

Çok merak ettiniz, hadi anlatayım,
Kaypak değilim ki lafı dolandırayım.
'Yanan yürekten çıkan feryat mıdır? '
Tecrübe edilmemişte, tespit var mıdır?

Ben bir rüyayı çok gerçek yaşadım.
En yüksek dağda Zümrüt-ü Anka'y dım.
Bilmem kaç şanslıya böylesi nasip olur.
Oradan düşenin akıbeti tabi ki böyle olur.

Kör olmayı seversin, açılmasa dersin.
Sende rüyada, zehri şerbet der içersin.
Kim ne vaat ederse etsin fark etmez.
Bu dünyanın elması orda para etmez.

Ben bir sevmek sevdim, anlatamam.
Bunun içindir hınca hınç karalamam.
O bir şiirdi, mecburen oldum şair.
Kalbimde nöbet tutmakta, ne varsa ona dair.

Uyanık çok kaldım, yeter verdiğim mola
Tak etti kalbime artık, tekrar çıkmalı yola
Ey bitmez şiirim, aşkla uzattığın kola,
Bu garip şairin tüm mısraları kurban ola,

Ersoy Oktay

Nöbetteyim

Kış, olanca hışmıyla dayandı kapıya,
Her yanı keser zalim ayaz, buz gibi
Çıkma dışarı mecbur olmadıkça,
Elimde olmayan ellerin üşür şimdi.

Hani çıkarsan da, iyi giyin,
Dikkat et yürürken sağa sola,
Çabuk hasta olursun bilirim.
Nazik bir kuğu gibiydi bedenin.

Çok fazla açma pencereyi.
Tül kapalı kalsın her daim
Giriverir rüzgârla birlikte içeri,
Bakışları art niyetli birinin.

Bol bol meyve ye, nar mesela
Babası meyvelerin, En sevdiğin
Oturma dışarıda,
Sigara içeceğim diye,
Senden fazla değeri yok ki
Dün tanıştığın insanlarla
Edilen sohbetlerin.

Kıyamam bilirsin,
Çok güzel görünse de
Kızarmış ellerin
Sok cebine,
İhtiyaçtan da olsa,
uzanır bilir bilinmeze.

Gitme her zamanda kuaföre,
Bırak olduğu gibi kalsın saçların
Hatta şapka tak
Nasıl olsa yağmur yağacak,
Ve yine karışacak.

Beni düşünme hiç,
İyi bakarım ben kendime, iyiyim.
Hastalanırsan eğer, yinede
Sana, Bakacak birin olsun diye.
Nöbetteyim.

Ersoy Oktay

O Kadar

O kadar oldu ki, adını, tadını, yadını bile unuttum.
Yokluğunun eteklerine, hasretten türkü tutturdum.

Ersoy Oktay

Oğlum

Oğlum
Süzölen gözyaşların
Yanağıma damlıyor
Ağlamandan düğümleniyor boğazım.
Gitmedim yanındayım oğlum

Bakma etrafına mahzun ve melöl
Üzölme yokluğumda
Bırakma annenin elini
Onun kalbindeyim oğlum

Geçmişinde ve gelecekte
Parlayan gözbebeğinde
Saflığında eşsiz kalbinin
Vücudunu ısıtan kanındayım oğlum

Bu karanlık gecede
Yüzüme vuran ışığın
Sen olduğunu kafamı kaldırıp
Aya bakınca anladım

İçimdeki buhranı silip atınca
Kalbimde olduğunu unutmuşluğum
Kayboldu,
Yine de olmuyor yanında olmadan
Ayrılığın bilmem kaçınıcı günündeyim
Kavuşmak ümidiyle oğlum.

Ersoy Oktay

Oldu

Ne zaman geleceğe dair
Cesur bir cümle kursam
Yada teklif etsem hayatı
Tek cevabı vardı bana
Ollduuuu...

Yeni bitirmiştik ayrılığı oysa
Hasret olmamıştı hamdı
Artık tamamen ayrıldık
Kıvama erdi şimdi
Oldu.
2003

Ersoy Oktay

Olmuyor

Gözlerine yansımadıkça,
Dikilmiyor; güzel gösteren elbiseler.
Bir tarafından sen koparmazsan doyurmuyor, ekmekler.
Eşlik etmediğin şarkılar güzel değil.
Akordu bozuk sazların, düzen tutmuyor.
Olmadığın yerde yaşam yok,
Bırak ot bitmesini, nefes bile alınmıyor.
Denedim yaşayabilmeyi ama
Sensiz Olmuyor.

Ersoy Oktay

Ona

Bak sen gittin ya,
Anlamını aldın bu dünyanın.
Yalnızlığı tattırdın.
Yataktı annemin rahmi,
Hep yatsaydık da...
bu kadar acıtmasaydın

Sen gittinya
Diğer gidişler anlamsızdı
Gidenler sadece kopyan
Basit kaldı

Hani bırakıp gittin ya...
Rehbersiz kaldı ruhum.
Serseri tüm buluşmalar,
Ayrılığını yaşattı.

Gittin ya veda bile etmeden,
Uç gül bıraktın.
Büyüdüler sakındım.
Senden koku onlar, senin aslın

Hani, gittin iyi ettin,
Kurtulabileceğini sandın.
Hemen yanında bir yatak aldım.
Sonsuza dek yanındayım.

Ya bir gittin,
Yaşamı bitirdin.
Günler geçer gider,
Hayat sonu görünen yol.
Ölüm senin yarenin ya,
Kıskandım.

Gittin ya merak ettim,
Benden önce geldin kılavuzum.
Şimdi temizle yolları,arkandayım.
Ebedi aşkım.
karındaşım.

Hani, Gittin ya...
Öldün ya...
ölümü yaşadım onlarca
Yalnız sana kavuşacağım diye,
Ölümü sevdim.
O şimdi yeni aşkım.

Ersoy Oktay

Ortasındayım Hayatın

Ortasındayım,
Bu bir türlü anlayamadığım Hayatın.
Tam ortasında.
Ne yeni heveslere, ufuklara açılışım var.
Nede tastamam tamamladıklarım aslında,
Araf provası yapar gibi ruhum,
Vicdanımla heveslerim arasında...

Sanki Adım atmışım da,
öylece dondurulmuş hayat.
Ne geçmişimden vazgeçebiliyorum,
Ne de yeni başlayışlar umurumda,

Ortasındayım yaşayamadığım hayatın,
tamda ortasında...
Belki bir acı kahve molasında.
Hani dönmekle, devam etmek arasında kalırsın ya.
Vazgeçmek onurdur ya, devam etmek savaş.
Ne için savaştığını anlamadan,
taraf seçmek zorunda kalırsın ya...
işte öyle ortasında..

Kala kalmışlığım,
Bakışlarımda ki boşluk,
Anlam verememenin değil inan,
Hayal kırıklığının yansıması aslında.

Şuşkunluğumun derdi başını aşmış.
Öğrendiklerini hazma zorlanmakta.

Düşe kalka geldim buralara,
Ara vermiyor bu müthiş kavga, yavaşlamıyor da
Yediğim her tokatla anlamaktayım
Sahibiydim, zamanın zannımca, oysa,
Kayıt dışı kalmışım tüm olayların ortasında.
Aslında beni özgür bıraksalar
Ah bir bıraksalar....
Neyse.....
Bak burada bile söz kaldı yarısın da....

Ortasındayım bu yalan dünyanın, Tamda ortasın da..
Bütün mezarlar beni davet eder de, ruhum inatla hayata yapışmakta.

Ersoy Oktay

Oyalanırım

Hadi
Koy git beni buralarda,
Zor olacak biliyorum ama Korkma,
Eğer umudun varsa,
Bırak,
Ben, Yalnızlıkla ezelden tanışırım.

Düşünme,
Yazık olmasın yaşananlara,
Öylece kalsın anılarda
Bir an mutsuz olmandansa, Vazgeç,
En fazla,
Sızısı çok akşamlar yaşarım.

Sus,
Hayata dair nedenler kalsın, bana da
Efkar basan güz akşamların da
Dinlerim anlatacaklarını.
Kalın romanlar yapar
Şiir diye yazar.
Oyalanırım.

ve...
Sus
yarım kalmış cümlelerin boşluklarında
gerçeklerle başlayan savaşın
filminin sonunu izleyelim birlikte.
Uzak...Fakat çok yakın...
Sen sus...
Ben nasıl olsa sensizlikle oyalanırım...

(Meral Demir hanım efendiden....)

Ersoy Oktay

Oyun

Ben aşkın adamıyım,
Beni çağırır kavrulan yürekler,
Sevgiyle bakan gözlerde ben varım.
Uçsuz bucaksız kır bahçesi önüm,
Lalezar da kavuşmaktır bir yanıım.

Ayazda beni çekmeli aşklar üstüne,
Tutuşmuş iki ele, yol olmalıyım
Attıkları simitleri, yakalayan
Heyecanlandıran, yakınlaştıran.
Çıglıklar atan, özgür martıyım.

Ayrılık çekenlerin hatırladığı,
Hasret kuyusunda ki güzel anılarıyım.
Sevgi bir oyun, kimi oyuncu, kimi oyuncak.
Beceremedilerse bu oyunu,
Yeni bir senaryo ile tekrar başlatmalıyım.

Ersoy Oktay

Öğreti

Sancı çekiyor yüreği,
İstedğini bilmediğinden.
Yaşamadan anlamıyor hiç bir şeyi.
Eksik değil anlattığımdan oysa,
Sadece kendi istiyor hissetmeyi
Bilmiyor,
Görecek,
Öğrenecek.

Fırlatılıp atıldığı köşeden.
Seyrederken alemi
Acıyacak,
Burulacak,
Ağlayacak.

Zulasında hep sakladığı,
İhtirasına katık yaparken keşkeleri..

Yasın yaşınla orantılı,
Oda kıyısında tecrübe denizinin.
Ben çekmeyi öğrendim.
Seni korumaktı tek dileğim.

23/04/2008

Ersoy Oktay

Öylece

Öylece geçip gittik birbirimizin hayatından,
Kısa bir an gönül gönüle geldik hepsi bu.

Ersoy Oktay

Özlemin

Sana özlem büyütüyorum,
yürek yetimhanemde
ve tıpkı sana benziyor büyüdükçe.
Hani belki bir gün karşılaşırız,
Gözlerinden tanırsın.
Sarılırsın.

Sesi aynı, sessizliğin.
Gözleri kapısı bilinmez.

Ersoy Oktay

Panorama

Bir ışık yanar, hasret çekilen uzak pencerede.
Kavuşmak anı bu derim, sarılırlar hayalimde.
Bilmez oynarlar, onlara biçtiğim rolün önemini.
Belki alt komşuları bıkmıştır dinlemekten küfürlerini

Çocuk masanın altında ısırır ellerini,
Duymayacak sanki, kapatmış sınıksız gözlerini.
Hayal kurmak, dünyanın en zor şeyi olabilir
Bunu o çocuktan güzel kim yapabilir.

Bir parça ete, üşüşmüş bir yerde sokak köpekleri,
Sanki bütün gün birbirleri ile oynayan onlar değildi.
Hiçbiri doymayacak eminim tek başına yese de,
Köpekler, et için değil, hayat için mücadele de.

Her gün bu temaşa, bu seyir benim gözlerimde,
Hayattan sıkılmış ruhum, bilmediğim yerde tatilde.
Anlatmasınlar öğrenmek istemiyorum, hiçbir şeyi.
Bilmek içimi çekiyor, igneliyor bütün bedenimi.

Dönerim kendime, sessizliğimle konuşurum.
Tartışsak bile bir yerde, netice de uyuyurum.
Kalbime bir yatak serer onu orda uyuturum.
Birazdan demlenir çayım ve ben unuturum.

Ersoy Oktay

Para

Bir kağıt paranın iki yüzü aslında,
Bir tarafı, yeni sürülmüş piyasaya,
Bir tarafı tozlu rafta koleksiyoncuda.
Bir tarafı bir gönlü sana tapularda,
Bir tarafı almaz pulu, sürekli zararda.

Ersoy Oktay

Parke Taşı

Kavuşmak için yapılır yollar.
Alıp git diye değil, gariban ahını.
Kimse duymaz zannetme sakın,
Yaradan şahit tutar parke taşını.

Ersoy Oktay

Perde

Oyun Ne vakit sona erse,
Perde kapanır kapanmaz.
Yenisi başlıyor.
Ara sıra Figüranlar değişmekte.
Konu zerre kadar değişmiyor.

Kaçacak yer bulamadım
Çok denedim ama olmuyor.
Beynim Bedenimi zorlasa da,
Aşkım sana ihanet etmiyor.

Her aşkı senin şerefine içeceğiz.
Kader tezgâhını böyle kurmuş
Çare yok artık çekeceğiz,
Talihimiz buymuş.

21/01/2008

Ersoy Oktay

Perdeler

Perdeler, perdeler rengârenk perdeler.
Gayesi gizlemek görevi, ötelerde gerçekler.
Parala kendini, yırtın dur, hep yerindesin.
Yolculuk içine olsun, içinde hediyeler.

Öyle ki, tartamaz akıl terazin,
Başın yeis olur, sonun hazin.
Kaybolmuşsan perişan halin.
Dönüp durmaktan ibaret ahvalin.

Huzur kaçak, çılgın bir firari
Aransa da bulunur mu ki ikilikte
Atlas tan sedir olsa da yattığın yeri
Bir bakış, akrep yuvası yapar iyilikte

Teleş var nümeyiş, cambazlar oynar durur
Öğrenmen gereken her şey unutturulur
Yıkayamaz hiçbir icat yüreğinin kirini de
Tıka basa doyurursun, açlıktan kudurtur.

Hey yolcu! Nedir sergüzeştin sonu?
Dönüp Nefsine, sordun mu hiç bunu,
Sonsuzluğunu Kahreden bir ziyandasın.
Aciz aklınla nasıl oynuyor bu oyunu.

Yok olmaz hiç bir şey öğretmişlerdir fende
Şekil değiştirmekte, atom, madde, hücre.
Sen ki sana dır, bütün bu mucizevi temaşa
Yok olmak yok asla, ölüm hamiledir dirilişe

Ersoy Oktay

Pierlotii

Suskunluğun şehri
İnsan aşuresi
Ömrün nihayeti
Pierloti

Çamlar altında kalan hayaller
Toprakla örtülmüş gelecek
Yedi tahta
Üç metre beze sarılmış sevi

Aşkımın filizlendiği yer
Kim bilir kaç aşk sende
Gözyaşlarıyla bitti
Kismet sana değilmiş
Bu sefer bir bakış
Bir duruş, ve sessizlik
Yettiii

28/03/2004

Ersoy Oktay

Portre

Çılgınlık bu yaşanan
Harman yerinde savrulan saman
Susamış çocuk gibi boğazıma tıkanan.
Su diye sensin aranan

İşçilik zayıf, malzeme eksik,
virane halinde duvar.
herşey biribiri ile alakalı, fakat.
yok anlamı birbirine bağlayan.

Sanki acelesi varmış yapanında
herşey yarım kalmış. Muallak
Bakan göz de picasso portresi
herkes birşeyler söylüyor ama
yok aslında birşey anlayan.
Yitirilen tek şey var..
Zaman Zaman Zaman

26/03/2008

Ersoy Oktay

Puzzle

Yüzlerce kadına bakıyorum bazen, farketirmeden senden izler alıyorum.
Binlerce parçalık bir puzzlele oynar gibi, ekleyip ekleyip hayalin yapıyorum...

Ersoy Oktay

Razıyım

Hadi yalan söyle bana, pembe olması da gerekmez. Söyle, inanayım.
Senin sesinden olsun yeter! Gece kadar siyah olmasına da razıyım...

Ersoy Oktay

Rüzgar

Öyle kolay yıkmaz insanı eften püften rüzgarlar,
direniyorsan var gücünle ve köklerini derine salmışsan.
Rüzgarın şiddeti değil önemli olan inan.
Ayakta kalışın hazırlıklı olmandan, kendine inanmandan.

....
Yaşamın kıyısından tutunmayı bırak! ..
Tam ortasında olmalısın.
Kimsenin söküp atamayacağı derinliklere kadar
geçirivermelisin tırnaklarını,
bir kartalın pencelerini ava geçirmesi gibi
tutunmalısın hayata.
Yok öyle yaşayamam ben diyorsan...
Hazırlan, karakersiz bir yerden gelecek
en ufak bir darbede yıkılmaya...
Şimdiden başla savaşa, veya sızlanmaya.
Tercih senin.....
ya bir sin
ya hiç

Ersoy Oktay

Saat

Saat, zamana değil, yokluğuna akıyor
Saniyelerin akli firarda.
Kil payı kaçııyor vuslatı
Senle ben gibi,
Akrep durduğu yerde duruyor.
Yelkovanın akli başında
ne yaptığını biliyor.
Yetişmek için çaba gırla
Kavuşma toplam bir dakika

Bu böyle sürüp gidiyor sonsuzluğa....

Ersoy Oktay

Sabah

Kırıp geçirdi gece uykularımızı.
Yataktan düşman edindik kendimize.

Sabah yine yeniden, gök kırmızı.
Nihavend şarkılar yazmalı keyfimize.

Ersoy Oktay

Sabır

Her taraftan üzerine yağsa şer
Bu imtihanı yaşacaktır doğan her beşer
Musibete karşılık çekmeyeceksin ah.
Bilmeliyiz ki bu da çok büyük günah.

Gittiğin her kapı sana dese ki hayır,
Sırlarını bilemezsin onda da vardır bir hayır.
Sabır et, mütevazi ol azimle bekle cevap,
Gör ki Teslimiyettir en büyük sevap.

Ersoy Oktay

Saçmalamak

Ben aşkı sende tattım, tadımlıkmış birşey anlamadım.
Bana aşkı sen öğrettin, sen kaldın ben geçtim.
Sen aşkı oyun sandın, büyümedin çocuk kaldın.
Seni ciddiye aldım, biliyorum saçmaladım.

Ersoy Oktay

Sahi Neydi Aşk

Adı yok, yüzü yok bir özlemdi aşk
Her kavuşmada şiddeti daha da artan.

Cihanı kaplaya ummandı sanki,
Çırpındıkça içine alan, nefessiz bırakan.

Bir hayal, belkide rüya kimbilir.
En gerçekçi yerinde uyanılan.

Yok yok, yol olmalı aşk, Kesin
Ezelden beri adımlanıp menzili unutulmuş.

Sahi neydi aşk?

Ersoy Oktay

Sahne

Hayatının son perdesi değimli bu
Ben seni alkışlarken
Sen kimleri selamlıyorsun.
Kaldır ruhunu örten zalim perdeni,
Sen böyle yaşadıkça
Seyredenın kalmayacak
Sen;
Tiyatro sahnesindeki son figüran
Asıl rolündür yaşayacağın hayat
Boşaldı sahnem bak
Bir ben kaldım seni alkışlayan

Ersoy Oktay

Saklı Bahçem

Fırtına da limanım
Yağmurda saçak altım
Sonsuz Çölde serabım
Depremlerde barınağımdın

Senin erken gelmişliğin değil
Benim geç kalmışlığımsın
Ruhumun abı hayat çeşmesi
Güller içinde ki saklı bahçemsin

Ersoy Oktay

Samatya

Hadi ihtiyar,
Doldur kadehi, aşk ile,
Türkülerimizi söyleyelim biz
Bu gece de kaldık biz bize
Daha bitmedi gecemiz.

Al Naciye'den,
En taze balıkları,
Mezemiz yapalım,
Onlar mangalda,
Biz masada,
Kavrulalım,
Yanalım.

Çağır İbrahim'i
Çekilmez onsuz bu gece,
Bu saatte yatılır mı be,
Neşe katsın neşemize.
Ufaktan Karadeniz fıkraları
Anlatıversin bize.

Derdi kederi dağıtırız,
Kahkahalar ulaşır sezene,
En dertlimiz Murat bile
Dayanamaz indirir kepengi
En yakın meyhaneden
Çeker bir sandalye

Kalabalığı görünce
Bahtiyar'da gelir,
Ben klarnet çalarım,
O kemanı inletir.
Sefamız olur o zaman tam,
En keyifli gecelerinden
Birini yaşar Samatyam.

Ersoy Oktay

Sana Konuşmak

Sana konuşmak çölde su aramaktı.
Uçsuz bucaksız olduğunu bile bile heryeri vaha sanmaktı.
semadaki turnaları yakalamaktı.
Boyuma posuma bakmadan delice zıplamaktı.

Sana konuşmak güneşin peşinden koşmaktı,
Daha önce geçtiğimiz yolları tekrar tekrar adımlamaktı.
mezarlara dert yanmaktı,
Buda beni anlamadı diyerek, taş taş dolaşmaktı.

Sana konuşmak okyanuslarda forsalıktı.
Vücudumun yaralarını umursamadan vazifemi yapmaktı.
karanlıkta gözlerim kapalı bakmaktı.
Attığım her adımın boşluğa gelmemesini ummaktı

Sana konuşmak, suya yazı yazmak,
Beni anladığını sanmak ve buna inanmaktı.
Ağzımda ki balım bitti, cümlelerim tükendi.
Şimdi vazifem sessiz çığlıklar atıp, susmaktı.

Sana konuşmak belkide en başından gereksizdi.
Saçmalıktı, ahmaklıktı, aptallıktı.

Ersoy Oktay

Sanane

Sanane be,
Dünya yıkılmış, kalmışım altında
Ya da ölmüşüm, en afilisinden
Yokmuş götürecektabutum
Yada bir çukura atılmış cesedim.
Sanane...

Yaşamışım doya doya
Kalmamış kimseye verilecek hesabım
Heybem görülecek hesap dolu.
Bir daha gelsem dünyaya,
Sevmem mi sandın.
Sanane...

İçmişim, sarhoşmuşum
Yanıyormuşum en ateşlisinden.
Cürmüm etrafımı koraltır,
Yada cemre olur. Bir yüreğe düşerim
Sanane....

Açarım, çiçeklenirim, çağlarım
Yanan bir yüreğe su olurum,
Söndürür alevini bedenimde.
Ab-ı hayat olurum.
Sanane...

Yol istedin de onu mu açmadım,
Gelecektin de ben mi çağırmadım.
Ömrünü adadın da, çula çaputa mı sattım.
Ölmüşüm,
Yaşamışım,
Açmışım
Sanane...

Ersoy Oktay

Sarmaşık

Sarmaşık gülü;
Sar bedenimi,
Uzaklaştır vehmini gölgelerin,
Sesim ol, haykırmalıyım,
Yeter Çektirdiği bilinmezlerin.

Kır zincirlerimi,
Bitir esaretimi,
Kalmasın vesveseden eser.
Yarınım sen olmalısın
Yanımda dimdik dur yeter.

Uzan yanıma,
Rüyama gir,
Güzel gözlerinle uyanmalıyım.
Konuşmalısın benimle, an be an.
Yaşadığımı anlamalıyım.
14/05/2008

Ersoy Oktay

Sarrafl

O kadar tuhaf ki durum anlatamıyorum.
Sarraflığın zirvesinde tutuldu elim,
tutuldu kolum.
Hacer-ul esvet gibi elmas düşüverdi elime,
işleyebiliyorum, kaybetmeye kıyabiliyorum.
Lal alfabesinden kelimeler seçme zamanı şimdi.
Bunun için susuyorum.
Sustum....

Ersoy Oktay

Satır Satır

Satır satır hasretim,
Satır satır yazılır,
Satır satır bölünür hislerim.

yani anlayacağın,
Bir kasapla,edibin
Savaşında malzemeyim

Dilediğimi seçebilirim,
Galibi olmayan çekişmelerin
"Tek nedeni"
İşte "O" benim

Ersoy Oktay

Savaş

Dünyanın en Akıllısı,
Sen yaratmışsın alçak dağları,
Bir senin doğruların var,
Birde hain düşmanlar.
Dünyayı yapmışsın savaş alanı,
Karşında, En güçlü ordular
Ve yenilmez komutanları.

Çarpışma çok çetin,
Ama bir şeyin farkında değilsin,
Savaşın iki tarafı sensin,
Galipte sensin,
Mağlupta sensin.
Allah gazanı mübarek etsin.

Ersoy Oktay

Savaş

Düşüyorsun bir yalanın peşine
Küçücük yüreğinle,
hayata meydan okuyorsun
Tahta kılıç elinde,
kartondan miğfer giydiriyorlar
Galip olacağını zannediyorsun
Yanıyorsun...

Kurşundan askerlerle sipere giriyorsun
Emrine verilmiş sanıyorsun koca ordular
Nefsin diyor ki 'senden büyük kim var'
Nasil aldanıyorsun, nasıl oyalıyorlar.

İnsanlar dalıyor birden meydana.
Seviyeni korumaya çabalıyorsun,
kırılıyor pusulalar,
Yere göğe koyamadıkların
peşpeşe iki paralık oluyorlar.

Yokki devasa tecrübelerin
ölçüyü kaçıyorsun.
Yükseldiğini sanıyorsun,
alçalıyor, alçaklaşıyorsun.
En kötüsü buna alışıyor,
Alışmana şaşırıyorsun.

Başladığın yere dönemezsin artık
İlerleme idrakinide almışlar.
İflas etmiş yolüstü hanı olmuş yüreğin.
Birtek arada esecek rüzgarlar var.

Baba şefkatiyle Usulca başını okşar gibi esen, rüzgarlar
O kadar yavaş unutuluyorsun ki, Sonradan farkediyorsun.
Hesabı tutturamıyorsun.

Hayaller kurmaya başlıyorsun,
Onlara sığınıyorsun,

Öyle hızlı geçiyorki zaman, yetişemiyorsun
Bir akşam, hafif çakırkeyif halinle,
Hayat sahnene giren figüranları tek tek sayıyorsun,
O anlarda olmak istediğinde oluyor
Dişlerini kıracak kadar çenenin kilitlendiği de.

Ekliyorsun çıkarıyorsun. Sıfırlara ulaşıyorsun.
Neler Uğruna, nelerden vazgeçtiklerini düşündükçe
Yaralarını kaşıyorsun, acıtıyorsun, kanatıyorsun..

Bir fahişe gibi zaman,

Varlığında aşık oluyorsun.
Bedelini ömrünle ödüyorsun.
Yapamadıklarını ekleyip
Yaptıklarını düşünüyorsun.
Aklını kaçırarak gibi oluyorsun, pişmanlıktan.
Utaniyorsun.
Güzel anıları çağırıyorsun, unutulmuş uzaklıktan.
Birine bin ekleyip öyle bastırıyorsun.
Kendini kandırıyorsun.

Savaşını unutuyorsun.
Oyun zannediyorsun.

Bu oyunu seyrediyorsun,
Aslında sonunu biliyorsun.
Belki kısa ömürlü bir film,
Basit kopyası, diğerlerinin.
Seyircisi oluvermişsin. Tüm bildiklerinin

Dalıveriyorsun içine oyunun,
sonunu bile bile.
Oysa ki,
Önceki yaraların referans yenilerine.
Döngü böyle işliyor, tekrar tekrar.

Paraya kul olanlar, şehveti arzulayanlar,
Oyuncaklarının kuklaları olmuş yaratıklar.
He! birde bunlara gıpta ile bakan salaklar.
Seyrediyorsun....

Bakıyorsun, anlamlandıramıyorsun.
Büyük savaş meydanı dönmüş sirk yerine.
Savaşını hatırlıyorsun birden.
Cevabını veremediğin sorular tokat yüzüne.
Kimle çıkmıştım yola, yanımda kim vardı.
İdeallerim vardı başta.
Bu sirk te nerden çıktı.
Bu kadar çeşit hayvan, neden etrafımı sardı.

Bir savaşın vardı senin,
Etrafındakiler seninle birlikte savaşmıyormuydu.
Nereye kayboldu bu kadar insan?
Nereye gitti bu ordu?
Düşmanların kimler ve sebebi ne bu savaşın.
Şekilleniyor yavaşca, kişiliği hayatının.

Benmiyim bu kadar temaşanın sebebi,
Bu kadar güçlüyken ben,
Kim ne kazandı, kim yendi.
Zaman kime harcandı,
Kim tüketti, karşılığında ne verdi.

Silahlarını, sevgilerini gözden geçiriyorsun
Temizliyorsun, biliyorsun.
Eleğinin dişlerini daraltıyorsun.
Tecrübelerini siperin ediyor.
Savaşına dönüyorsun tekrar
İnsan Olmaya azmediyorsun.

Öğreniyorsun...
Büyüyorsun...
Yenileniyorsun...

Öğreniyorsun...
Büyüyorsun...
Yenileniyorsun...

Öğreniyorsun...
Büyüyorsun...
Yenileniyorsun...

.....

Ersoy Oktay

Seçim

Kar yağıyor yine,
Mart bir hain,
Tarih te de böyleydi Alışılmış,
Amfilerden yalan fişkırıyor,
Sahte gülümsemelerle,
Yalan dağıtıyor politikacılar,
Ayıramıyorum,
Yalanlar mı
Yağan kar mı,
İçimi bu kadar üşütüyor.
Daha bir sarılıyorum,
Parkeme
Koruyamıyor,
Çünkü düşünceyi,
Hiçbir yalan ısıtamıyor.

Ersoy Oktay

Selam Et

Susma kesme ıhlamur kokulu bahar esintimi.
Çevirme yüzünü de batırma güneşimi.
Kızma ne olur cemalin, aratır cehennem ateşini.
Vazgeçip bu aşktan, nefessiz bırakma ciğerimi.
Gülde gelsin bahar, medet et takatime
Selam et arada, gönlüm dönsün bayram yerine.

Ersoy Oktay

Sen

Gülüm, sen bir hediyesin Allahtan.
Başka hiç bir şey istenemez Hayattan.
Gülüştün var ki, cennete güneştir.
Sağının bir teline, aziz candan geçilir.

Herkes konuşur, ama susmana değışilmez.
Sevdiğim her şeyi toplasam topuğuna erişemez
Olmadığın her an benim içimde asırdır.
Yoksan bir adım ötemde, dünyam boşalır.

Ersoy Oktay

Sendedir

Herkes gider bir gün biliyorum da,
Senden vefalı olmaz dünyamda.
Tüm dertlerimizin çaresi sendedir
Kalbini dinle canım, hayatım senindir.

Bildiğimi bilirsin, anlarsın söylediklerimi
Arama yok cevap, gezme hiç yaban elleri.
Kirlenmeden ruhunu, olduğun gibi dursana.
Ana sütüm gibi, Damarlarımda dolaşsana,

Kurtulup ızdırap dolu keşmekeşten
Toplayıp güvenini,ömrüme koşsana.
Çatlamış bedenime
ıslak dudaklarınla dokunup
ömrüme ömür katıp
Cansuyum olsana.

Ersoy Oktay

Senin İçindi

Umudum, hep sana doğru.
Çırpınışım senin içindi.

Büyük kayaların altında sanki kalbim.
Deprem korkusu ciğerlerimde!
Eşkiya direnişli, sevgimde senin için

Gidenlerin ardından yakılan ağıtlar,
Boşuna akmaz ki göz yaşları,
Ve her gidişin ardındaki,
Titrek dönüşler de senin için

Bırakıp demlenmiş çay gibi hayatı,
Naçar kalarak soğuk yataklarda,
Başka heveslere uzanan dudaklar da senin için.

Sonu gelmez saldırılara direnen ruhumun,
Verdiği Amansız savaşta senin için.

Senin içindi her şey, arının Eşkiya çiçeğe yaptığı rakkas.
Minicik gövdesinin taşıyamayacağını yüklenen turnaların
Bestelediği şarkı sen.

Aşılamayan yolların arkasında ki sevgili özlemi,
Kavuşulamayan sılanın turkuaz kokusu,
Katlanılan acıların bitmeyen saldırısı,
Adedi bilinmez nefesleri tüketip,
Sana ulaşabilmek içindi.

Ersoy Oktay

Seninim

Kıyamam, gözlerine düşmesin hüzn.
Kimseye eğilmedi, eğilmesin yüzün.
Gel başını yasla en sevdiğine
Senindir kimsenin sevemeyeceği göğsüm

Dökülmesin gözünden altın damırları
Ben bilirim değerini, bendedir sedef kasası.
Acıtmasın seni yeni yeni yaşadıkların,
Ben alışkınım taze bende gönül yarası.

Üzülme hele kahır olmasın sende asla.
Ver bana, ben taşıyım taşıyamadığın ne varsa.
Yanacaksa bırak benim yüreğim yansın
Sende mutsuzluktan eser dahi kalmasın

Alınma, Darılma, kırılma sen cancağızım
Ne zaman hüznülensen bil yanındayım
Ah çekme diye sen bir daha
Ben bütün ahları canımda saklayacağım.

Anlatma kimseye bir şey, anlamazlar.
Yanında olmadı kimse, bundan sonra da olmazlar.
Binkere ezip geçsende yine seninim
Giremedi kimse ruhuma, orası ebedi senin.

Yanakların üşümesin, al ellerim senin,
Kötü sözleri duyma sen, ben dinlerim.
Yaralanma benim için bundan sonra.
Zamanı gelince ben çeker giderim.

29/12/2007

Ersoy Oktay

Sesin

Sensizliğin sesini dinliyorum.
Anılarım her zaman ki gibi
Hayal sahnemde suare.
Sesin geliyor,
Kulaklarımı deliyor.
Kimse duymuyor.
Bir ben.
Bir de zeki müren.
"Elbet bir gün buluşacağız.
Bu böyle yarım kalmayacak."
Kim kandırdı onu bilmiyorum.
Gülüyorum.

Sesin geliyor
kulaklarımı delen,
Sen yoksun,
Olsun.

Umutla yaşayan,
Gelmeyişin le ölen
Rayları sökülmüş garın.
Bir köşesinde
Ömür tüketen,
Ben.
Radyo da zeki müren.
Seni dinliyorum.
Uzakta bensiz cümleler kuruyorsun
Duyulmasın diye fısıldıyorsun
Olsun
Sesin geliyor.
Geliyor ya,
Dağları delerek
Nehirleri geçerek
Bir güle dokunarak
Geliyor ya, olsun

Sen olmasan da
Varsın bari o olsun.

Ersoy Oktay

Sessizlik

Kim bilir ne kadar, garipsindir
Ne tarafa baksan,
yalnızlığın Kan kesmiş gözleri ile
Karşı karşıya gelmiş,
usulca selamlaşmışsın dır.

Sona gelmiş bir faninin,
feryadısındır.
Niteleyemediğin ne varsa
O' sundur.
Kırıklarını toplamakla meşgul etmişsin
Ömrünü.
Ömür senden uzak,
Kanayan 'yar' 'an' dır.
Merhem; uzatsan elini oradadır.
Sen çeviremezsin kendini.

Yoktur geçmişe bakacak yüzün.
Yüzün, yar dan hatıradır.
Yar gitmiştir.
Evd e seni bekleyen, yalnızlığın dır.

Selamlarsın, sessizlik dolu odanı.
İstemediğin ne varsa yerini almıştır.
Korku; sen girmeden uzanır yatağına
Sevişeceğin, o dur,
Akşamdan sabaha....

Ersoy Oktay

Sevgili

Çilenin hasını öğretti bana hayatın,
içimde ki buhranı matah bir şey sanırdım.
Günlerimi tükettim yazık, ah vah ile
Ne yapılacağını biliyordum ama Eksikti zanaatım.

Akıl olmazların peşinde oldu hep,
Basit hayatı labirentim yaptım,
Sen dümdüz yollar serdin de önüme
Nefs bu işte bakamadım.

Tamah, sarmış ahvali
Sanıyoruz saldırmada yokluk,
Dünya sofraya diye kurulsay önümüze,
Vermiyor nefsimize tokluk.

Örtüyorlar sevginin üzerini, engeller var
Katran karasında gözlükler le geziyoruz,
Sorulmuş her soruya verilmiş cevabın var.
Tıkanmış külle kulaklarımız duyamıyoruz.

Tek sermayemiz gidiyor elimizden an be an
Söylesene nedir Süleyman'a kalan,
Her kahrına sabrınla karşılık vermişsin.
Sevgili, ne iyi öğretmensin, ne iyi öğretmişsin.

Ersoy Oktay

Sevgili1

Sevgili; gerek yok kelime hamallığına,
susmak cevaptır anlayana,
Sana sevgili dedim, bundan öteye yolmu var.
Arzı hale yetmiyor lisanlar.
Arama başka hediye allahtan.
...Aşk bile sen varsın diye var.

Ersoy Oktay

Sevmiyorum

SEVMİYORUM

Onu sevmiyorum artık biliyor musun?
Yaşadıklarımızı seviyorum onunla
Hiç dokunulmamış taraflarımızı
Ona karşı yoğunluğumu
Ona bağlılığımı seviyorum
Ve
Otuzlu yaşlarımda âşık olabilmeyi seviyorum
Bu kaçsın istemiyorum elimden
Çabucak harcayayım istemiyorum
Çünkü beki bir daha olmayacak
Bir daha sevmeyeceğim kimseyi bu kadar
Bunu onunla yaşamayı çok istemiştım
Olmadı
Sadece kendimle yaşamak istiyorum artık
Hastalık gibi
Hani nezle olursun
Baharda
Her şey aynı kokar sana
Sana acı verir bu ama
Baharın geldiğini o kokudan anlarsın
Acı çekmiyorum inan artık
Acıtmıyor bu içimi
İçimden gelenlere de ket vuramam ya
Çağlıyor işte
Bırak çağlasın diyorum
Sen ki gönül adamısın
Beni anlasan anlasan bir sen anlarsın
Neyse
Görüşürüz sonra
Seni seviyorum

Ersoy Oktay

Sıkıntı

Sebebini bilmediğim bir sıkıntı var içimde.
Sanki kötü bir şeyler olacak gibi!
Sanki bir rüzgâr çıkacak,
Ve
Tüm umutlarımı alıp yaban diyarlara atacak!
Ya da bir deprem olacak
Ve
Sevinçlerim enkaz altında kalacak!
Sıkıntımın sebebini bilmiyorum!
Bilmeye çalıştığım ve olmasını istemediğim
Tek şey
Sevinçlerimi ve umutlarımı
Yani;
"senimi" kaybetmek!
25.09.2003 Perşembe

Ersoy Oktay

Soba Başı (Makale 1)

Eskiler bilir, Sobanın başı huzur kaynağıdır.

Evin sosyalleşme yeri. Aile terbiyesinin dersliğıydi soba başı.

Akşam eve gelmişsin.

Annen yakmış şöyle gürül gürül. Dışarının soğuşunu unuttur. İliklerimize kadar ısınırdık.

Tepesinde fokurdayan güğümdeki su, ailece yenilecek akşam yemeğinin introsu.

Yemekten sonra ki tavşankanı çayın alt yapısıydı.

Güğüm ise soğuktan donmuş ellerimizin tepesini okşadığı evin hamarat ağzı var, dili yok üyesiydi.

Baba gelene kadar, gün içerisinde ne yaşandı anlatılır. Derdi sıkıntısı şikâyeti olan içini, aile bireylerine döker akıl alır rahatlardı.

Başka odaya gitmek Sibirya'ya sürgün gitmek demek olduğundan, her şey o on metre karelik alanda içinde yaşanırđı.

Evin kedisi bile herkesten önce gelmiş, yerini çoktan almış olur, meraklı gözlerle evin bireylerine şirinlik yapmar yerini garanti altına alırdı..

Ödevlerin kontrolü, ders çalışılması, Mercimek ya da pirincin ayıklanması da soba başı faaliyetlerinin içinde yer alan aktivitelerdi. Evin kızı annesinden yemek yapmanın teorik bilgilerini burada alır, pratik için mutfağa gitmeyi gözü almazdı.

Soba başı deyip geçmeyin. En derin, en güzel, sohbetler, Sobanın başında, annenin mütebbessim bakışları altında yapılırdı. Eve yeni gelen doğrudan bu sosyal noktaya gelir, hemen sohbeğe katılır, orada yaşanan havaya uyum sağlardı. Islak ayakkabılar sobanın arkasına, çoraplar teline, montlar da kenarına dizilen, sandalyelerin arkalıklarında yarınki görevlerine hazırlanırdı.

Sobanın içindeki kömür ise tüm mahallelinin yardımlaşmasını sağlayan, vefa aracıydı. Komşuluk ilişkisinin derecesi bile buradan belli olurdu. Kim kimin kömür taşımaya yardımcı olursa, o komşular birbirine daha yakın diye düşünülür, aralarından su sızıyor diye diğer komşular tarafından gıpta ile bakılır hafiften haset çekilirdi. Aralarına biraz soğukluk girmiş komşular ise barışmak için bu fırsatı kaçırmaz kolları sıvayıp maale yardıma gelir. Kıyısından kıyısından taşımaya başlar ve aradaki sorun bir çırpıda çözümlüverirdi. Kömürün taşınması bittikten sonra demlenen çayla muhabbet kıvamına erer. Dostluk kuvvetlendirilir, husumet kovulurdu.

Birde kömürü taşımak için hamal tutanlar vardı ki. Sanki bu sosyal yardımlaşmayı sabote eden kişi gibi çephe alınırdı. Bunlara "kanı bitlendi". "O artık sosyeteye karışmış", "ensesi kalınlaşmış." deyimlerinin muhatabı olmayı göze alan kişi demekti. Ama kıskançlıkmı gerçek sebep bilinmez..

Asıl benim dikkat çekmek istediğim konu ise soba başı mektebinin mezunu bizlerin, içinde ki bu soğukluk hissi ki, makalenin asıl sebebi de bu.

Lükse çok kolay alışmış bizler şimdi, kombili her tarafı eşit ısınan, her musluğundan sıcak soğuk su bulunan konforlu evlerde oturuyoruz.

Kombi evin dışında, borulardan geçen su evi ısıtıyor ama neden içimizi ısıtmıyor sorguladınız mı hiç.

Soba bizdendi,

ruhu vardı.

Bizim için yanardı, için için.

Samimiydi.

Çekim gücü, cazibesi vardı.

Evin içindeydi

hepsinden önce aileden biriydi

ve sıcaktı.

Kombi öylemi uzak, dışarda, ecnebi, hariçten gazel okuyan yabancı gibi, ruhsuz.

Evin her türlü ihtiyacını karşılayan ama yanımızda olmayan baba gibi.

.....

Makaleyi burada bitirmek istiyorum. Aslında yazılacak o kadar şey var ki lakin bundan

sonrası durum tespitinden çok benim görüşlerim ve yönlendirmelerim olur ki, ben bu noktadan sonra sizin düşündüklerini merak ediyorum. Görüşlerinizi paylaşırsanız memnun olurum.

Okuduğunuz için teşekkürler.

Ersoy Oktay

Son

- I -

Boşuna beklemişsindir.
Umut bitmiş, hayal tükenmiştir.
Gözlerin uzayıp giden rayların
Bitişme noktasındadır.
Ya bir vapur dumanına dalmış bulursun kendini,
Ya da açılmayacak Kapının paslanmış menteşelerinde,
İnce bir örümcek ağındadır kulağın.
Dünya sağırdır, ulaşmıyorsa sevdiğine feryadın.

Mucize, çok eskilerde kalan hikâye.
Kalın kafanın almadığı ise, olmamıştır olmayacağıdır.
O yapmıştır tercihini, hapsedmiştir kendisini sensizliğe.
O kadar büyüktür ki hapisanesi,
Kalmaz seni alacak zerre kadar alan, yeryüzünde

Yalnızsındır, nerede olduğunda önemli değildir.
Ya da kimin tuttuğu ellerini,
Hava da kalırsın.
Kalbine yenilmişsindir,
Bedenin zerre olmuştur Kâinatı yüklenen.
Yakutlarla bezeli taht ta otursan,
Dünyanın en fakirisindir.

Yalnızlığın sınırlarını kim çizebilmiştir.
Bu yalnızlık, tek olduğundan kaynaklanmaz bilirmisin,
Derin bir nefes al,
Ya da onun yaptığı gibi
Yanağından bir makas 'kendimim benim'
Sen de sev kendini, yüce bir dağsındır.
Boşveerrr, Kimi ararsın yanında,
Rakı arkadaşın, balık sırdaşındır.

Hele birde boğaza doğru ver yüzünü
İşte o an dünyanın, en ıssız
En suskunu kalbini seversin.
Susmasını seversin kalbinin,
Ruhuna nefes aldırmasını.
Birde uzaklardan Buselik duyarsın. Bir nihavent
Dersin kendine İyi ki varsın.

Bir dostunun sesine muhtaç hissedersin.
Konuşsa da duymasam dersin.
Bilirsin söyledikleri senin tesellin değil
Ama konuşsun istersin,
Değer versin.
Nasıl olsa zamanı gelir
Ona da borcunu ödersin.

'Olacak galiba yapacağımla'
başlar günün

'Sus yüreğim sus yetmedi mi çektiğin'le
Akşam edersin.

- II -

Ey Seni ele avuca Sığmayan
Boyuna posuna bakmadan âlemleri içine alan kalbim
Nesin ki sen?
Alt tarafı ikiyüzelli gram et.

Bu Ne çelişki,
yok mu başka safsata.
Yalvarırım ruhum, ver artık bir mola,
Bu fikir çilehanesinde ne kadar dururum daha.
Allahım yardım et.
Gün doğsun ve çıksın artık beynimdeki yarasa.

Hazır mısın yeni güne?
Sil baştan aynı şeyleri çekmeye..
Dönme dolaplar oyuncağın değil senin
Büyüyemedin,
Hazırsın yeni silleler yemeye.
Her yere yaz, kalemler bitsin
Bitmesin acım, hazır değilim sensizliğe.

Hani kahramandın,
Kocaman yüreğin,
Kimselerin baş edemeyeceği
Güçlerin vardı.
Sarıldığında dünyaya sarılıyordun.
Kucaklıyordun bütün âlemi.
Boşluklara vur şimdi kendini.
Bildin mi gücünü aldığın kimdi.

Hakikatten hiç mi sebep?
Yoksa ben mi hafife alıyorum ?
Bu çileyi çekmeye değer ne var,
Öyle karanlık ki bu yer, kıskanıyor, zindanlar.

Seni bana versinler
_____bir an
sonra öldürsünler,
çivilerimi söküp
indirsinler çarmıhtan.

- III -

Aşk hak edilmez,
Serseridir bilir misin?
Emekle ilgisi yok.
Emekle emekle yol katedemezsin
İsteyene Engel,

İstemeyene Yol Bulunmaz.
Yürü dersin buna,
ondan daha iyi kim sever ki?
inat eder, keçidir,
Sen dur dersin.
Bir acizin eteklerine kaçır.
O aciz Tutar kulağından seni
karaborsada satar.
Satılık bir ruhun,
sana biçeceği değer
ne olabilir ki?

Ne olur sanki?
Kaldır kafanı da bak güneşe,
Biliyorum, tercih edemiyorsun.
Bir güler yüzüne,
Bin kere doğsa nafile
Öğretsene,
Seslensene, söylesene.

Yar,
Bana sevgi ile son bir kere bak
Sonra sapla hançerini,
İstedğin her yere.
Sensiz nefes alsam ne,
Ya da onun gibi yap.
Dönmemek üzere git burdan
Dönülmez bir sefere

- IV -

Cesedin tabutun kadar.
Çıgıllıkların boşluğadır.

Gelmemiştir,
Ne dersin de bitmiştir.
Oyun sona ermiş.
İstanbul gözlerini kapatmıştır.
Şair sahneden inmiş.
Şiir bitmiştir.

22/01/2008

Ersoy Oktay

Sonbahar

Sonbahar da düşen son yaprağım olsanda.
Koca bir kışı seni büyötmek için yaşarım.
Gonca olursun yeniden dallarımda.
Her sabah seni güneşe sunarım.

Ersoy Oktay

Soru(n)

Gönlün düştüğünde,
narlı aşk ateşine,
Suda olsan ne,
Karda olsan ne
Geldiğinde istenilmeyen
Hasret nöbetleri
Zarar da olsan ne,
kâr da olsan ne,

Pişmem Lazım Diyorsun,
Ateşe Yanaşmıyorsun.

Bulduğun yeri bilmiyorsun,
sözüm ona kendini arıyorsun.

Elinde iki taraflı kılıç tutuyorsun
kim kesiyor beni diyorsun.

Çok biliyorsun,
Sorularından kurtulamıyorsun.

Kaplıyorsun koca dünyayı,
küçük bir kalbe sığamıyorsun.

Sormadığın iki soru şu...
Kimsin?
Ne Arıyorsun?

Ersoy Oktay

Söyle

Söyle;
Bu kadar kolay mı ayrılmak?
Bir tırnağı etinden koparmak.
Bütün hatıraları istiflemek bir kenara.
Onla olanlarla, onsuzları ayrı koymak.

Söyle;
Ruhsuz, nasıl yaşar insan?
Baktığın her yerde gözlerini seyrediyorsan,
Yaşamak, ne kadar anlamlı sence.
Tuzsuz bir tende onu hissedebiliyorsan.

Nefes çıkmıyor, kolay candan,
Hele bir de yorgunsan.
Beklemek, çare değilse bir tebessüme.
Ha dünyadasın, ha cehennem dibinde.

Söyle;
Zaman nerde akar,
Şarkılar nerde çalar,
Nerde doyar insan.
Giden nereye koyar sevdiğini.
Terkedince...
Ersoy Oktay

Sözüm

Girmedim kimsenin mabedine
Bıraktığın gibi ölüyüm,
Muhatap etmesem de
Kulağımı sözüne
Senden gayrısını anlamıyor gönlüm

Öğrenemedim be gülüm
Senden başkasına sevdam demeyi
Dilimin her hecesinde adın var
Başka isim bilmiyor özüm.

18/01/2007

Ersoy Oktay

Suç ve Ceza

Benimle yaşamak isteyenler
Ya beni suçluyor, ya seni.
Ne sen varsın, ortada nede ben
Anlamıyorlar halimi.

Sen elbiseler içinde etsin,
Ruh benim, aşk benim, kime ne?
Çürür gider bedenim unuttuğum yerde.
İsyan ettikleri ben olmamalıyım.
Bulsunlar da söylesinler
Her kaderi yazan kaleme.

Ben aşka aşığım, sen figüransın
Aşkı elbet biri ile yaşarsın.
Ne çare, Rabbim bunu böyle yazmış.
Kaderimde seninle yaşamak varmış.

Bu ateşin odunu sensin,
Kalemimin mürekkebi olmalıydı.
Kururdu belkide bu nehir.
Rabbim seni bana yazsaydı.
Çevirir mi bu aşkı kendisine bilemem,
Hikmetinden sual edilmez, küstahlık edemem.
Akıl plan yapar kader güler. Her planın planlayıcısı "O".
Göremem,
Bulamam,
Bulsam hesap soramam,
'O' sorsa cevap veremem.

Ersoy Oktay

Sukut

'Sükut altındır' dediler, kandırdılar.
Hakkını aramayana delikli kuruş bile vermediler.
'Sukut altındır' dediler, kandırdılar.
Allah bile dua etmeyene birşey vermiyor.
'Susmak altındır' dediler, kandırdılar.
...Susuyorum işte KAN'mayı isteyerek. Sana! ..

Ersoy Oktay

Susarım

Öyle bir bakarım ki sana, sen şad olursun, ben kör olurum.
Öyle bir susarım ki sana, sen sağır olursun, ben kavrulurum.

....

Ersoy Oktay

Suskunluk

Susacak biliyorum.
Bıraktığın sessizlik kulaklarımda,
Yada, sağır edecek beni birgün.
hiçbirşey duymayacağım.
İstemesinde,
istememesinde.

Yorulacak biliyorum,
Kalbimin mıncıklayan minik çocuk.
Acıtmayacak küçük elleri.
Yada ölecek birgün,
Üzülsemde
Üzülsemde

Duracak biliyorum
Beynimi yiyen düşüncelerin
Yada "kurtulmuş" diyecekler.
Ne düşündüğümü bilmeyeceğim
Üşüsemde
Üşümesemde,

Sormayacağım biliyorum,
Kendime artık,
Nasıl kandın aldandın,
Yetmedi diyeceğim
ne aşkım, nede param
Satılık bir ruhu, almaya sahibinden
ikinci ele
Düşsemde
Düşmesemde

16/112007

Ersoy Oktay

Susmasana

Son olarak ne zaman dokundum sana,
Ne zaman hissettim, bir ipeği
Hatırlatsana bana.

Ne zaman bir şarkı dinledim,
Dünyanın en güzel sesinden,
En son, Ne zaman Oktay dedin bana,

Kim attı beni bu uçuruma,
Hangi ara kör ettin sen beni,
Hani gökyüzü her zaman masmaviydi...
Bu kara...

Yollar, bu kadar da uzun muydu eskiden.
Eskilerinde dönmemesi bu sebepten miydi?
Hangi kararlılıkla çıktında yola,
Nasıl gidebildin anlatsana....
Konuşsana...
Ben sana bu kadar (su) sarken sen.
Susmasana...

Ersoy Oktay

Şahit

Gökyüzü şahit!
"Ay"ım
Gün isyanıma
Şahitlik eder,
Bazı geceler,
Seyre değer.

Gece benim,
Yıldız benim,
Karanlık benim,
Ve ben karanlık
Gecelerde gelir,
Yoluna serilirim.

Ersoy Oktay

Şairler Kalpten Ölü

Biz şairler kalpten ölü,ruz,
Onunla kurarız dostluklarımızı.
Menfaat olmaz he! bulaştırmayız
Sevgiye aklımızı karıştırmayız,
Hani hesaplamayız ne kalacak geride.

Biz şairler kalpten ölü,ruz,
Yollar açarız sevdaya uzanan,
Sofralar kurarız, muhabbetle ısınan.
Saki istemez, servisi kalbimizle yaparız.
Kırk yıllık hatırdır gülüş bizde.

Kalpten ölü,ruz biz şairler,
Onla yaşarız çünkü, onu eskitiriz.
Kumar olur hayat bazen,ortaya onu süreriz.
Sığacak yer bulamaz yeryüzünde ama.
Kainat sığar, biliriz kalbe.

Kalpten ölü,ruz biz şairler,
Diker namerdin biri gözünü
Yüreğini, yüreğimize verdi zannederiz
Hançeri, kalbimizin içinden yeriz.
Umurumuzda olmasa da, yanılmışız dır yine.

Kalpten ölü,ruz biz kalpten,
Ödüremezsiniz başka sebepten
Ölmeyiz, Alnımızdan vursanız bile.
Onun için, en çok o yorgun olur,
Üflemeyin bile kalbimize.

Kalpten ölü,ruz tüm şairler,
Zorlar sınırları, gider götürdüğü yere,
Çaresiz bırakırlar bazen,
Toplar, verdiği her şeyi,
Döner kendine, tutmak istesenez bile

Hayat herkes için devam eder evet,
Klişe cümleler, keşkeler, mazeretler,
Sıradanlaşır, sıradanlaşır.
Yani azizim.

Biz kalplerde ölü,ruz.
Kalplerde doğarız.
Hemde;
her seferinde
her seferinde...

Ersoy Oktay

Şairler Kalpten Ölü

Biz şairler kalpten ölü,ruz,
Onla kurarız dostluklarımızı.
Menfaat bulaştırmayız
Seversek aklımızı karıştırmayız işe,
Yalnızlığımızı bile kalbimizle paylaşırız.

Biz şairler kalpten ölü,ruz,
Yollar açarız sevdaya uzanan,
Sofralar kurarız, muhabetle ısınan.
Saki istemez, servisi kalbimizle yaparız.
Hatır kıracağıımıza, kalbimizi kırarız.

Kalpten ölü,ruz biz şairler,
Onla yaşarız çünkü, onu eskitiriz.
Kumar olur hayat bazen,ortaya onu süreriz.
Sığacak yer bulamaz yeryüzünde ama.
Kainat sığar içine biliriz.

Kalpten ölü,ruz biz şairler,
Diker namerdin biri gözünü
Yüreğini, yüreğimize verdi zannederiz
Yanılırız çoğu seferinde
Hanceri, yüreğimizin içinden yeriz.

Kalpten ölü,ruz biz Kalpten,
Öldüremezsiz başka sebepten
Ölmeyiz, Başımızdan vursanız bile.
Onun için, en çok o yorgun olur,
Üflemeyin bile kalbimize.

Kalpten ölü,ruz tüm şairler,
Zorlar sınırları, gider götürdüğü yere
Çaresiz bırakırlarsa bazen,
Toplar, verdiği herşeyi,
Gider, tutmak istesek bile

Hayat herkes için devam ederde
Biz kalplerde ölü,ruz.

Ersoy Oktay

Şehidimin Anlattıkları

Nazlı,
Kınalı,
7 gül daha düştü
Bağrından çıktığı
Tertemiz toprağa.
Kanlı elleri ile
zafer
işaretleri
yaptılar.
Karanlık için
birinde
homurtular
geceyi
sardı.
Kardeşlikten,
bahsetti aç
vampirlerin
Yasal dilleri

Haktan
hukuktan
dem vurdu,
hainlerin
önder dedikleri
Kan dolu
ağzlarında
döndü,

yılan dilleri
Aradı ve buldu
lugatta en cafcıflı
kelimeleri
Söyledi,
söyledi,
söyledi,
Kandırdılar,
kendilerini
işbirlikçilerini
Anlamadıkları
çok Şey var,
ANLAMİYORLAR.
Almıyor çünkü,
Lağım fikirlerle
tıka basa
doldurdıkları
ufak akılları
Toprağa
verdiğimiz
her fidan
yeşerecek
tan zamanı?
Ve haykıracak
dünyaya
Bölemezsiniz,

Böldürmeyiz
bu aziz vatani
Anam
bir evladın
vardı
milyonlarca
Evladın oldu
Özgür kanından olan
Toprağa verdiğin can
tüm ulusu sardı,
dünyaya kafa tuttu,
Anlı şanlı
En dik senin
başın olsun
başların üstünde
Oğlum de yeter
bu ülkenin
herhangi bir
yerinde.
Buhranlı
bir güzdü
her güzden ayrı
bir şehit verildi,
bin evlat ant içti,
Sınırlarımıza
bir taş

daha dikildi..

Bir fidan

düştü toprağa,

bin fidan suladı

Gürsu'yum

herşeyden

önemli

Herşeyden

aziz yurdum.

Ersoy Oktay

Şeker

Her Cumartesi, yalnızlığına göz kapatırken Ben.
Kandilinin fitilini kime üfletirsin.
İstanbul'un güneşli Pazar sabahında Sen
Kimbilir kimin çayının şekerisin.

Ersoy Oktay

Şiişşst

Gözümün ilk güzeli
Konuşta bülbüller seni dinlesin...
Karanlık Dünyamın sensin Güneşi
Salında Günebakanlar seni izlesin

Güzel gözlerini pınarım yap,
Sözlerin olsun çağlayanım,
Bana sevginle dolu bir dünya yarat,
Ben orda müebbet kalayım

Ersoy Oktay

Şiir

Şairin duygu hamalı.
İhtiyacı olana salı pazarı
Şairin yaşam kumbarası.
İnsanların duygu suyunu.
Çektiği kuyudur şiir.

Yaraya şifadır.
Gönüle devadır.
Susana cezadır.
Susmayana sefadır şiir.

Yüreğin kelamı,
Ruhun ilacı,
Hayatın devamı,
Aşk sefirinin yoldaşdır şiir.

Şarkıların anlamı,
Vefasızların vicdanı,
Yolların ayıramadığını
birleştiren büyüdür şiir.

Kaderdir beslendiği,
anıdır saklandığı,
bir gece yarısı sigarasını
tellendiren efkardır şiir.

Verir Sabrının Karşılığını
Yaşatır kara kışta baharını
Gidenin bıraktıklarını
Kalanın büyüttüğü beşiktir şiir.

Ersoy Oktay

Şok Şok Şok

Seni Seviyorum..
Dedi; rejimi bozuk ruhumdan tanklar geçti
Şimdi
Beynimde dipçik,
Kalbimde postal izleri,
Bilmiyorum ne cevap vermeli

22/04/2007

Ersoy Oktay

Tabancam

Katlime niyetlenmiş çakaralmaz tabancam gibisin. Tetiğın her düşmesinde daha da büyük bir iştahla anlımdan öpmektesin....

Ersoy Oktay

Taklalar

Aşk karaborsada heyhat, bakmayın naralara.
Herkes orijinal sanıyor, aldanmışlar çakmalara.
Ellerinde olsa, bu kadar söylerler mi sanıyorsun.
Oyuncak yapılmış, oynayıp oynayıp kırıyorsun.

Dün bulmuş, bugün aşık olmuş, sonra unutmuşsun.
Bir kadehin ucuna ipi bağlamış, bir kaç yudumda uçmuşsun.
Yüreğin çürümüş ete dönmüş, laçkalaşmış bu durumdan
Zorlarsa hatırlayacak aslında, bir kurtulsa sarhoşluktan.

Birde şehir terk etme telaşındalar, kaçış bir erdem.
Karanlık basarken, vazgeçerler, böyledir her dem.
Yaptıklarını yüklerler, ne günahı varsa taşın, toprağın,
Davetkâr kahkahası çağırır hepsini, acılı bir kaltağın.

Kahkahaların tek amacı, korku çığlıklarını bastırmaktır.
Tüm sahtelikler, onları oyalamaya yaratılmaktadır.
Dönme dolaptır, yaşadıkları farkını ayıramazlar.
Gördükleri bir diptir, birde yalancı ters taklalar.

Ersoy Oktay

Talkın

Şimdi araladım penceremi
Geceden emanet geldi bir rüzgar
Sanki herkes her şeyi terk etmişse
Bir ben kalmışım bekleyişte.

Işıklar sönüyor usul usul
Tek tek kapanıyor bu şehrin gözleri
Sanki çok uzakça bir yerde,
Davet veriliyor duyulmaz bir sesle

Düğün var beynimde düğün
Binlerce fil horon tepmekte
Ne zaman durur, bilemem,
Bildiğim istesede gidemem.

Ersoy Oktay

Tarif

Yalansız, katıksız, umarsız arsız,
Nitelendirdi, yaşadıklarımız, Sözlükte manasını.
Aradı şairler tarifini aşkın, lakin boş kaldı dizeleri.
Öyle sevdik ki birbirimizi,
Görselerdi!
Aşk görürdü gözleri.

05/07/2005

Ersoy Oktay

Tercih

Yık virane olmuş tüm duvarlarını,
Aşkla bak farklı göreceksin dünyayı.
Kır zincirlerini kurtul prangalardan
Tekrar yaşa hayatı, sil baştan.

Yada ne bileyim

Izdırıp içinde tüket günlerini
Devamı varmış gibi bitir ümitlerini.
Zebani bile yapmaz, çıkıp gelse Arafat'tan.
Reva mı bu söyle sana Allahtan.

Yol ikidir her daim bunu bil.
Ömrünü ona buna yapmışsın sebil.
Tercihlerindir seni sen yapan
İster gül oyna, ister ağla odana kapan.

Bir nefestir hayat, derince içine çek
Bir sonrakini bekle ve gelirse şükret,
At gitsin cancağızım seni mutsuz eden herşeyi
Yağacak bir gün huzur, bekle biraz sabret.

Ersoy Oktay

Teslimdeyim

Bugün son hissediyorum
Açan güneşe inat geceyi özlüyorum.
Kupkuru caddelerde
Balçıklara batıyorum.

Sensizlik bir gizli düşman
Hemen arkamda sinsi karanlıklarda
Özlemiş gözlerini hissediyorum.
Kaçmak mümkün değil.
Ne kadar uzağa gitsem de
Beynime nemrut tokmağı
ayak seslerin.
Takip ediliyorum.

Bir güzel göz üzerimde,
Korkularımı son ayrılık köşesinde
Kaybetmişim.
Öyle çekiliyor ruhum.
Yolun sonuna gelmişim
Ama ben en güzel halini
Seyir halindeyim.
Tebessüm emanet yüzüm de.
Teslimdeyim.

Eskimış elbisemin sol cebinde
Armağanını saklayabilseydim
Yapabilseydim.
Belki bu kadar çaresiz
Kalmazdım.
Ne bileyim.
Galiba hak etmedim.

Ersoy Oktay

Teslimiyet

Yağmalayın bendeki tüm menfaatlerinizi,
En şerefliinize borçlu kalmaktır, utancım.
Ben yoklukta buldum, sonsuz zenginliği.
Hüsn-ü zan'ı ve rızasıyla bezensin tacım.

Kim derse her şeyim tamam, gaflettedir.
Teslim etmemiştir emaneti seyirdedir.
Kapılar var kapalı paslı kilit, kilit üstüne.
Sihirli anahtar öğrendim ki teslimiyettedir.

Ersoy Oktay

Tespit

Dünyanın yaşanılması olmadığına iddia ederler,
Nerede bir kardelen görseler canice ezenler

İyi insan kalmadığından dem vurur, ahkam keser
Tanıdıkları ne kadar insan varsa ihanettedirler

Aşkın lale devrinde kaldığını zannedenler.
Uzanan elleri bırakıp, pervasızca gidenler.

Ezenler, ihanettekiler, gidenler.
Aslında bu dünya çok güzel ve yaşanılması
Bizi rahat bırakın, yıkılın karşımızdan.
Gölge etmeyin yeter.

22/12/2007

Ersoy Oktay

Tespit I

Allah iyilerin değerini anlatmayı istemeseydi.

Ebu Cehilleri

Firavunları,

Nemrutları,

Hitler gibilerini iktidar yapmazdı.

Bu Allah'ın bizi durmamız gereken yer konusunda ki imtihan etme şeklidir.

Saydığım zalimler gibi isimlerin en büyük dayanağı ise (bu dünyada) Allah'ın bu işlere karışmıyor olduğunu zannetmeleridir.

Ersoy Oktay

Tohum

Sen
Çorak toprağa denk gelmiş tohum gibisin.
Yeşermen için önce çatlaman gerekli.
Sonra Uzatman köklerini,
toprağın bile bilmediği
keşfedilmemiş dehlizleri fethetmelisin.

Bunun için en azından
Çınar olman gerekli.
Nesin sen?
Mevsimlik çiçekmi?

Düşme toprağıma
sana göre değil benim mevsimlerim.
Kapıl bir rüzgara git taze topraklara
sanmaki zaptederim.

İstersen kal tutun bana otmusun, çınarmı gösteririm...

Ersoy Oktay

Toprak

Acı, zengin soframın en baş yemeği.
Tadım tuzum yok gittiğinden beri.
Şimdi, hiç bir şey vermiyor eski tadını.
Senin gözlerin yok, zehir sanıyor balı.

Güle raks etmiyor hiçbir bülbül.
Öksüz kalmış gibi bütün çiçekler.
Boynunu bükmüşte bizi seyreder gib,
Feri kaçmış, umutsuz bakan gözler.

Hayat vermeye yaratılmış ama
Sonları da içinde barındırmaz mı?
Günler üzerine Dökülen yaprak,
Can mı verecek, canımızı mı alacak.

Kararsız gibi duruyor kara toprak.

Ersoy Oktay

Tuhaf

Ne yapmayı çok istese bu zalim nefs, bir yasak, bir dur, bir engel silsilesi,
Ne yapardık acaba sevap olarak verilseydi elimize, büyük günahların listesi.

Ersoy Oktay

Tut Beni

Al beni mazimden gelen,
Güçlü rüzgar.
Şimdikiler soğuk, vefasız, satılık! .
Al beni de derin yaralarımı sar.
Götür uzak ve mutlu diyarlara sal.

Keskin yasemin kokuları sarsın.
Ilık bir rüzgar girsin odaya, aç pencereyi,
Toplayalım eskimiş kırıntıları da
Dağınık kalan gönüllerimiz olsun.
Topla bize güç veren hisleri;
Kaybettiklerimiz yerinde kalsın.

Anlayan kalsın, anlamayan gitsin.
ben hep durduğum yerdeyim,
Dönmedim, dönemezdim.

İste kapındayım yıllar sonra,
Yenilmiş ama yenilenmiş,
Yanlış ellerde ellerini özlemiş,

Tut artık,
Öyle bir tut ki,
Elinde buruşsun
Dönerse sözünden, lanetlensin.
Bir daha hercai ellere değmesin
Bırakırsa kökünden kopsun,

Ersoy Oktay

Tuval

Ey ay gözlü, nazlı peri
Sen sarmış her yeri
Gülmeni bekliyor ufuklar
Güneş ancak kirpiklerinden doğar.

Bir kahkaha patlat
Isınsın kainat.
Bütün kuşlar
Mutluluğa çırsın kanat.

Kar kaplamış olsa da ovaları
Kardelenler haber bekler,
İlk ben gibi onlar çıkarır başını
Hiç olmazsa arada selam ver

Olmadığın yerde
Nerden güç alırdı döner dünya,
Hiç bir şeyim olmasa da olur.
Bana ait yüreğin varya.

Sen, her şairin yazmak için çırpındığı şiir.
Bestecilerin notada aradıkları sırsın.
Öyle renkler bıraktın ki zihnim de.
Tuval yapmak yetmiyor alemi.
Mecnun ressam, hangi renge sığdırsın?

Öyle sevdim ki seni,
Hala arıyorum kendimi.
Bir ömür harcadım da
Sevgimi öyle getirdim dize,
Fakat geçen her güzel günü
kayıp yazıyorum ikimize.
Ersoy Oktay

Türküm

Anlamıyorum hiç bir şiirin özünü
Seni anlatmadıklarından ötürü.
Dikemez deselerde terzi söküğünü
İstisna olurum, bestelerim türkümü

Ersoy Oktay

Umutla Ölümez

Çıkar üstünden ölümü.
Şahte neşeler gibi.
Ne bileyim san ki
Bir fahişenin
abartı makyajı misali
sırıttıyor dudaklarda.
Nasıl öğretti.

Parçalasam kendimi de
yollarına sersem.
Sersem sersem
Ne değiştirir,
Neyin hesabı bu?
Her günü ayrı bir
iflasla kapatırken.

Özlem, dış sızım
ayaz gecelerde.
pusu kuruyor,
düşlerle iş birliğinde.
Yatak, tuzak
el ayak çekildiğinde,
istersen düşme..

Hep seni suçluyor
şiirler, şarkılar ve
öyle haklılar ki.
Şikayet etsemde,
şözüm geçmez.
Öldürmeliydin giderken,
benide..
umutla ölümez. (O.€rsoy)

Ersoy Oktay

Ur

Habis bir ur gibi çöküvermişti umutsuzluk boğazıma.
Sıyrılıp olumsuzluklardan, sen çıkana kadar kaçıma.
Dünyanın bir yalandan ibaret olduğunu anladığımda.
Gerçeğin kendisiyle değiştiriverdim sahte oyuncakları...

Ersoy Oktay

Usta

Yapmayacaktın be usta,
Bırakmayacaktın.
Öksüz şimdi şiirler,
Biz ise yalnız.
bahtiyar, haydar ve bizler

Haykırmak seninle gitti,
Çıglıklar, İstanbul martılarında
Şaz çalmalar özgür,
Büyük sessizliğin bağrında,
Kelepçeler paslı kaldı.

Hani senin gençliğin,
Asi bir küheylan edasın da
Şimdi saat sensizliğin ertesi,
Ve Bir buruk acı yüreğimizde.
Ayrılığının hediyesi

Demek şimdi gidiyorsun,
Hep gidişeydi zaten özlemin.
Toprak hazin öykünü hangi çiçeğe yanar şimdi,
Ve şimdi.
Hangi şiir ağlar...
Yeteri kadar.

Usta Yusuf Hayaloğlunun Anısına

Ersoy Oktay

Uyan

Kurumuş bir dal gibi yalnız kalmışsın,
Yeşerttiğin yapraklar terk etmiş teker teker.
Etrafını saranlara aldanmıştın.
Onlarda gider demiştim birer birer.

Tüm manaların içi boş şimdi,
Anlamsızlık la yaren olmuşsun.
Ey kalbim kalk ayağa
Belli ki çok yorulmuşsun.

Misk kokuları duy, koklayınca maziyi
Kahrın yeter, öğren artık yitirmeyi.
Dinle bak ruhunu saran dinginliği,
Bu Efil efil esen gerçeğin serinliği.

Şen bir zerresin aslını sorarsan,
Öyle zerre ki iblisi secdeye çağırta,
Diplerin dibinde kalacaksın, sağırsan
Uyurken uyan, uyanırken uyan. (O'na) ol Uyan.

Ersoy Oktay

Uzaklık

Her ışığı, çıkış görmek gibi yanılgılarım oldu,
Kimi zaman Sabaha vuslat kapatılan kapıların
Engellediği hırslarım.
Anlamıyorum.
Fonuna yerleşmediğin hiç bir şey yokken,
Beni nasıl fark etmiyorsun.

urtulamadığım anılarım da
zgrler tıpkı senin gibi,
Beni hiç dinlemediler, gitmediler.
Beraber karşılıyoruz, istemesem de mevsimleri.
Sonbahar yaşanıyor bu Şehirde Şimdi.
Ayrılığı gelmiş sararan yapraklar gibi,
İçimde kuruyorsun ama kopmuyorsun.

Sana sakladıklarım var,
senden sakladıklarım,
bana kalanlar.
sende kalanlar.
sakladığın yeri bulacağım
sessiz sedasız, farkedilmeden.
oraya usulca bırakacağım.

Bu Şehir seni bana mahkum etmiş,
Güzel bir kahve içerken,
Bazen de alış veriş yaparken seyrediyorum seni.
Yabancı insanlar la en güzel anılarını topluyorsun.
Glyorsun,
neşeleniyorsun,
kızıyorsun,
büyüyorsun.

Habersiz seyretmek seni.
Hakkım değil belki bilmiyorum.

Bildiğim.
Ne kadar gidersen git,
Mesafeleri kapatıyorsun,
Kalbim kadar uzaklaşamıyorsun.

Ersoy Oktay

Vah

Vah vah boŖa gemiŖ mr,
Bildiğin ne varsa beyninden spr.
Koy mutlak gerçeği yerli yerine.
Kalanını bari dosdoğru sürdür.

Ersoy Oktay

Varlık

Darlığımı kimle bölüştüysem, varlığımıda onunla bölüşürüm ben.
Olmasa verecek hiç birşeyim dahi, gecerim canımdan, tenimden.
Lazım değil, şaşaaamın şakşakçılarını. yarakçılarını, hatta dalkavuklarını.
Yeter hüznüme bir tebessüm, Öyle büyük şeyler istemem kimseden...

Ersoy Oktay

Vazgeçtim

Vazgeçtim.
Kozamda büyümesini beklemekten kanatlarımın.
Bekleyişlerden, umut biriktirmekten,
Beyaz bulutlarda silüetini aramaktan,
Senin için yaşamaktan.
Vazgeçtim.

Ersoy Oktay

Vicdan

Vicdanın en yakın dostudur:

Onu başkalarının kusurlarını, görerek, eleştirerek ve konuşarak aldatma.

Çünkü;

Vicdanın seni terk ettiğinde, insan olmanın erdemine bir daha asla ulaşamazsın.

Sus ve vicdanını dinle.

O kendini bulmak için sana rehberlik yapacaktır...

Ersoy Oktay

Virane

Kırık kanadım, yüreğim kırık,
Anahtar yok, kapım kırık.
Virane evim, duvarım yıkık
Kimseye göre değil burası.

Yeter al vekâletini artık.
Daha Kaç can yakacağım,
Sayende kaç parça bilmiyorum
Cehenneme kalp taşıyacağım.

Kör gözüm göremiyor bazen
Her yer zifiri karanlık.
Çarpıyorum kalplere, kalbimle.
Kalbim ki, paramparca her tarafı kıymık.

Umudum, Aşkım, Yarınlarım, hadi.
Kaçın, kurtulun, bekliyor sizi aydınlık
Son tren kalkıyor peron ucundan
Ben altında kalmışım, Garım yıkık.

Senin kadar ölümü sevseydi,
Çeker giderdi ruh, bırakırdı bedeni
Ona kavuşmak için planlar yapar.
Sabah dirilir akşam intihar ederdi.

Şimdi çatal bir ses kulaklarımda
Hiç ara vermiyor.....
Yiyor beynimi.....
Anlatamıyorum kendimi.....
Buda sondu, affedin beni emi.....

Ersoy Oktay

Ya olmazsa!

Ya olmazsa!
Emin oldukların,
Ektiklerin, diktiklerin,
Biçtiklerin, hatta biriktirdiklerin.
Doldurmazsa kabını.
Uç uca eklediğin sıfırların başından
Bir koparılırsa.

Ya olmazsa,
Emin oldukların..
Zamanın ve Son şansın,
Durduğun yere bak,
Neresindesin zamanının.
Başı mı, ortası mı, sonu mu,
Ya en başı sondaysa.
Aldığın nefes "Son"sa

ya olmazsa!

Ersoy Oktay

Yağmur

Ellerimin yağmurlu oluşundandı bu aşkın bereketi.
Kökü yüreğimde, dalları gülüşünde eğreti bir çiçektir.
Şonu gelmez bekleyişe terk edilmiş ağaçtan farksız.
Ömrün en yüksek tepesinde kendinden habersizdi.

Ersoy Oktay

Yakınsın

Boşuna aramışım eşsiz bedenlerde hevesi çok geç anladım.
Kapattım Gönümün kapılarını, dışarda kim kalırsa kalsın.
Dinliyorum şimdi lal ettiğim ruhumun, ince ince sitemini.
Bana sen gerekmiş, sende bana şah damarımdan yakınsın...

Ersoy Oktay

Yalan

Yalansın yalan,
Doğrularımdan süzölüp,
Öylece kalan.
Sonumu hazırlayan.

Ecelimsin,
Meleğim,
En narin kuşum,
Tırnakları ile tenimi parçalayan.

Kabirim sin,
Bekleyenim,
Bir ana şefkatiyle
Bana kucak açan,

Kaybedişimsin,
Yerine koyamayışım.
Şimdi gülümse
Şensin Hedefine ulaşan.

Ahımsın,
Duam ve bedduam.
Hiçbir şey istemiyorum.
Allahtan.

Bir bakmışsın,
Gelmiş Zaman,
Ve gitmiş..
Çeliklerle bağlı bu adam.

Ersoy Oktay

Yalan II

Vücutuma yorgunluk değil,
Ruhuma yataktı sevgin.
Dünü bugünü yarını yok,
Sonsuzluktu düşlediğim.

Hiç bir şeyde yok heyecan
Bilsen nasıl emanet bu can,
İlk tenhada bırakacağım.
Arkama bile bakmadan.

Elmas zanneder kimileri
Açılıverse de görse gözleri
Bildiğin isli cam
Yaşam dedikleri...

Yaşamak deve yükü, kervan kervan
Tek sermaye kupkuru bir can.
İsyan der kim duysa, yada hezeyan.
Hiç biri değil aslında şu an.

Beşer demiştir ömründe bir kere
hemde en sevdiklerine
'inanma dostum yalan bu dünya, koca bir yalan'

Ersoy Oktay

Yalanın Seyri

Yalanın en tehlikesi kendini kandıra bildiğin yalandır.
Uyarmazlar, dalga bile geçemezler uyanırsın diye.
İşin kötüsü kimse inanmaz senden başka, seyre konu olursun.

Ersoy Oktay

Yalnızım

Yalnızım
Kimsesiz bir dağ başında
Yapa yalnız
Gözüm ufuklara dalıyor
Aklımda sen varsın

Kalktım ayağa
Ellerim ceplerimde
Dilimde eski bir türkünün
Ufak ufak ısıklanması
Yüzüm geleceğe dönük
Arkamda sen varsın

23/10/1999

Ersoy Oktay

Yalnızlık

Yalnızlık; adı yalan
El ayak çekilince sana kalan
Öyle çok, öyle fazla ki,
Boğuyor kalabalığı
Tutmuş, Olmadığın her yeri

Yalnızlık;
Şuh bir kadın edasında çoğu zaman
Tanıdık gözleri bala çalan.
Dilimin ucunda adı sanki!
Acaba diyorum, sevseydim.
O da Beni terk eder miydi?
Senin terk ettiğin gibi..

Ersoy Oktay

Yana Yana

Allah emir verdi çek bu derdi çek.
Izdırabın umudun bittiğinde bitecek.
Bu dünya kavuşma yerin değil heveslenme
Hiç birşeyin kalmadığında gelecektir hediye.

Ey kalbim dinmeyecek sızın kabullen.
Cahillik kaderin olmasın azim et ve öğren

Sil at kederi gönlünden boşverrr
Belki huzurla dolar her yer.
Şevin yaşadın, doya doya hayatı
Ömürler feda edilir bir anına
Seviyorum geçmişini kim ne derse desin.
Yaşadım kana kana, yana yana...

Ersoy Oktay

Yalnızlığım

Karanlığın ortasındağım dün gece
Kimse yoktu, bir bardak su verecek.
Ateşimden yatak tutuşacak sanki
Sanırım beni yalnızlık öldürecek.

Ersoy Oktay

Yapamıyorum

Kaçtıkça bilinmezlikten ben,
Gölge gibi dibimde buluyorum gaybı.
Yasakla sınıyorum, yasaklarımı deliyorum,
Bütün düşmanlarımı sersem tek tek yere,
kendimle savaşan beni yenemiyorum.

Ey dermanım gel artık.
Yapamıyorum sensiz.
Annesini kaybetmiş bi çare çocuk ruhum,
korkuyorum.

Herkesi inandırdım evet ama
kendimi kandıramıyorum.

Ersoy Oktay

Yapma

Yapma, yakıp yıkmaksa derdin.
Döneceksen istediğini aldıktan sonra, kendi yurduna.
Saldırma kalelerine yüreğimin,
daha yeni yaralarını sardım,
yeni tamir ettim.
İstilacılar herşeyi aldı.
Geriye fatihini bekleyen mahzun bir şehir kaldı.
Yapma,
saldırma kalelerine yüreğimin yapma.
Sultanı olmayacak sonsuzluğa

Ersoy Oktay

Yarına Ne Kaldı

Neden mi yılların yılgınlığı üzerimde
Senin için senin
Ve içimden koparttığın ümitlerim,
Yarın olsun istemiyorum artık,
Doğmasın güneş üzerime.
Ağlamasın anam
Ağlama sen

Ben artık rakamlardan yoksunum,
Sıfırlarda dolaşıyorum
Basamak yok ayak diplerimde, umudumda!
Yaşıyorum yinede.
Ölümün serseri arkadaşlığını,
Katık edip yavan hayatıma.
Sen; onurumu bırak!
Ver temizliğimi
Başka şey istemiyorum senden
Artık sende
Yok, yalan bütün bunlar.
Zaman kırılğanlığının domino taşıyım ben,
Oynandığı zaman devrilen
Oyna benimle.

Fikir artık zehir bana, umut kan şerbeti
Yağ tabakası Umut kalbimde
Sıkıyor nefesimi her alıp verdiğimde
Yaşamıyorum artık biliyor musun?
Artık ben değilim yattığın
Dokunduğun hissettiğin ben değilim
Bak bir kere gözlerime de
Al Gençliğimi, hayatının olsun
Kat kendi gençliğine

Ben gülmüyorum artık biliyor musun?
Et kasılmaları benimkisi
Acıyan etlerim senin gülüşlerine
Armağan olsun, sen yorulma diye

Ben ağlamıyorum artık
Denizler zaten fazla yeryüzünde
Kuru pınarların artması önemsiz
Akmayan çeşmeler her yerde

Ben üzölmüyorum üzülemiyorum
Çekilen hislerin şiddeti
Öncesini unutturuyor,
Her çile bir öncekini bastırıyor
Kışın buzdolabını, yazın sobayı unutturması gibi

Acıyor hislerim,
Yüreğim yanıyor, yaralanıyorum.
Galiba kahrı tanıyorum!

Kimseye acıyamıyorum,
Herkes nefret kümesi gözümde
Masumiyet yok artık.
Batan batana leşe
Eski güzelliklerimi arıyorum
Yeni sevdiklerimde.
Ayaklarım prangada
Tutsaklık yaşadığım.

Gönlüm düşeli bu sevdaya,
Altı delik kovaya sevgi yığına yaptım.
Yapamayacağımı yapmaya çalışmaktı,
Akıl almaz ahmaklığım.

Ben ki severdim kendimi, övünürdüm
Gurur duyardım
Şimdi bir atın terkisinden düşmüş
Yoldaki fazlalığım

Ersoy Oktay

Yeniden

Yeniden Başlamak lazım.
Kırıp zincirlerini özgürleşmek.
Yeni hayatlar,
Yeni aşklar tanımak gerek
Tutamıyorsan mazini, bırakmak
Anıların fazla yer kaplıyorsa unutmak

Boş sayfaların olmalı beyninde.
Umut yazılacak çalakalem.
Gögüs kafesinde
Yeniden sevecek yürek.
Yalnızlık uzanmayacak yatağına.
İçini ısıtacak nefesler duymalısn.
Sevesin geldiyse, Sevildiğine
gideceksin.

Sıkıldıysan, ruhundan.
Yeni Doğmak için öleceksin...

Ersoy Oktay

Yenildim

.....Yenildim,
.....Beni sen yendin,
.....Yedi karanfil verdin
.....Son sözü rüzgara söyledim
.....Sustun,
.....Yendin
.....Yenilendim...

Ersoy Oktay

Yıldızlar

Sana haberim var yıldızlardan,
Bana baktıkları yerden, seni de görüyorlarmış.
Bastığın yerlerin ahını, ahıma ekliyorlarmış.
Defterin dolmuş, yenisini hazırlıyorlar.
Bana da bir isteğin var mı diye soruyorlar?

Ersoy Oktay

Yıldönümü

İçindedir bütün güzellik
Senden değerli kim var
Bakmayı bil yeter
Kırpiklerinin içinde anahtar.

Ölüyorsun be gafil
Neyin peşindesin
Ne kaldı, şunun şurasında
Urba içinde etsin!

Kırdın mı özür dileyip
Kırıldığında af edeceksin
Her şeyi bir gören var
Ona havale edeceksin.

Hadi biraz vaktin var.
Ek gönlüne umut
Şimdi tam zamanı
Unut canım unut.

05/01/2008

Ersoy Oktay

Yokluğa Özlem

Nehrin akışına bırakılmış dal olayım,
Sonsuz yolculuğa çıkmış,
Bırakın kader nereye götürürse
Oraya varayım.
İstemedim ki kimseyi üzmemek,
Ne kimseye bela olayım
Nede vicdanıma ceza olayım
Bir yok olayım, hiçlerde kaybolayım

Kaybedilmiş bir oyuncak olayım
Birden unutulayım,
Yıllar sonra hatırlanayım
Yada hiç kaldırılmayan bir eşyanın
Arkasında bulunayım
Tebessüm olayım.

Bir ah olayım ta içten kopan,
Yürek burkayım,
Öyle hızlı geçsin ki zaman
Masal olayım.

Taş olayım yüreklerine bastıkları,
Yada efkar için içilen sigara
Derin bir nefes çeksinler
Çiğerlerini yakayım
Öyle üflesinler ki
Defolayım

Kadehler de içilen mey olayım
Tatlı bir Sarhoşluk olayım,
Sohbetlerine meze yapsınlar
bir türkü dinlesinler
bir Zeki Müren
Şimdi uzaklarda olayım.

Mezar taşı olayım,
Fatihası esirgenen,
Ot sarsın her yerimi
Basıp geçsinler,

Yol olayım, kavuşturan
Arz olayım dileklerine ulaştıran,
Her şeyi bulsunlar da
Bulamadıkları, bir ben olayım.
Fark olayım, karşılaştırılan.
Umduklarını bulsunlar da.
Aradıkları ben olayım.

Bir deniz olayım,
Yosun kokan,
Ağları bana atsın balıkçılar
Ekmek olayım.

Kızınca dalga olayım kabarayım,
Sadece Yalnızlara yoldaş olayım.
Manzara olayım
Boş boş bakılan.

Yıkık virane ev olayım
Bana bakıp ibret alsınlar
Yuvalarına sarılsınlar,
Tüten ocakları olayım.
Bana odun taşısınlar,
Beni Yaksınlar,
Yaksınlar da alev olayım.

Ekmek olayım,
Savaşmadan bulunayım.
Beni parçalasınlar,
Öyle bölüneyim ki
Herkeseye yeteyim.
Tokluk olayım
Gözlerini doyurayım.

Acı olayım,
Hicret edeyim ıssız bir çöle,
Meydanı mutluluğa bırakayım.

Umut yapın beni,
Uykuya sizle dalayım,
Rüyanızda istediğinizi oynatayım,
Sabah kalkmanıza sebep olayım.
Köşe başlarında bekleyeyim sizi
Birden karşınıza çıkayım,
Hiç bitmeyecek sandığınız özlemi
Bir çırpıda bitireyim.
Sohbet için bahane yapın
Kahve olayım.

Korku yapın beni,
Sizi mutsuz edecek herşeyi
Korkutayım,
Cesaretinize, destek olayım

Vicdan yapın beni,
Kuştüyü yataklarda yatırayım
Mışıl mışıl uyutayım.
Yada kanatayım,
Uykunuzu kaçırayım.
Hesaba çekeyim sizi
Yanlışlarınızı bir tokat
Gibi yüzünüze vurayım.

Bir vefa olayım, aranılan.
Hak edene, hak olayım paylaşılan

Beni bölüşsünler,
Yada beklenen telefon olayım
Beni çevirsin sevdalı eller
Sevdalı ellere kurban olayım.

Aşk olayım,
Hiç ummadığınız anda bulayım
Tamda yitirmişken umudunuzu
Tutup elinizden,
Ayğa kaldırayım.
Yaralı kalbinize merhem olayım
Kimse kırmazın bir daha diye
Fanusta saklayayım

İnsan olayım,
Kaybedilen tüm değerleri
Bulmak gibi bir misyon yükleyin
Altında kalayım
Suçu kendinizde aratayım.
Siz har vurup harman gibi savururken
Tüm değerleriniz,
Ellerinize kelepçe olayım.
Haksızlığa uğradığınızda,
nerede haksızlık yaptığınızı hatırlatayım.
Vefa göstermeyene ahde vefa yapılmaz.
Uyarayım,
Bari bunu yapayım
Anlamayacağınızı bile bile
Anlatayım, anlatayım, anlatayım.

Çiçek olayım,
Bir sevdalının nefesine dolayım
Beni taşıyın titrek elleri
Gözlerinde umut olayım,
Sımsıkı sarılma sebepleri
Yapsınlar beni,
aşklarında
Kaybolayım.

Yada unut yapın beni,
Üzen ne varsa sizi
Onunla savaşayım
Siz unutun da
sevinebileyim
Kendime pay çıkarayım.

Yağmur olayım,
Şehrinize yağayım,
Karanlık gecelerden kalan Ne varsa,
hepsini alayım,
Toplayıp, bütün olumsuzlukları
Kanallara boşaltayım,

Kavrulmuş toprağa düşsün bir yanım
Abı hayat olayım,

Hiç mi bir yere koyamıyorsunuz
Paspas olayım,
Basın üzerime,
Evinize girerken sizi ben karşılayayım
Bitirdiyseniz hikayemi içinizde
Yok olayım, öyle bir yok olayım
Hiçliği kiskandıran,
Siz beni bu kadar kaybetmişken.
Sonsuz bir hiçlikte kendimi bulayım
Huzur bulayım.

Ersoy Oktay

Yoksun

Sen mi yoksun?
Ben senden mi yoksun...
Cevapsız anlamsız bilmecem..
Buluyorum cevabını işte
Her şey yerli yerinde de
Sen bu şehirde yok sun..

Belliydi çektiği sancıdan
Ruhumun ayrılığa gebeliği.

Gidişin öyle yaktı ki beni,
Ağustos gecelerinde ışığa uçuşan
Ateş böcekleri gibi..
Aşıklar kalbime koştı, aşkı buldu
Herkes geldi ama
Bir sen yoktun.

Ersoy Oktay

Yoksun

Yoksun;
Olsun, deniz var koyu mavi,
Güneş var, sıcacık teni ısıtan,
çiçek var, çiçeklerin en güzeli gül var
En masumu papatya var.Sen yokmuşsun, olsun.

Yoksun;
Olsun, Annem var karşılıksız seven,
Umarsız, Başımı koyacağım diz hala var yani.
Komşumun bebeği var birde, karşılıksız gülen,
öpmeyi abartınca ağlıyor ama olsun.

Yoksun;
Olsun,Umutum var, sabrım var ona eşlik eden
Ne getireceğini tahmin edemediğim sabahlarım.
Zamanında seni getiren zaman var,
Geçmiyor çoğu zaman inatlaşıyor ama olsun.

Yoksun;
Olsun, Aşka talimli kalbim var,
kırık dağınık biraz ama cesareti var.
Bir daha kırılacağını bilse de hazırlığı var.
bazen anıların getirdiği hüzne dalıyor
sonra toparlıyor. Amaaan İsterse Boğulsun.

Yoksun;
Olsun be, Senlemi doğdum,
Ölüm var ölüm, haberin olsun.
Herşeyi bitiren temizleyen, hesapları kapatan,
Geldiğinde; 'Sensiz geçen ömre lanet olsun' diyecek.
Bende Eşlik edeceğim avazım çıktığı kadar
'Olsun be olsun, onsuz hayat olmaz olsun.'

Ersoy Oktay

Yollar

Özlem yığın yığın biriktirilen para gibi, harcamadıkça anlamsız.
Uzanan kıvrım kıvrım yolun sonu, sana çıkmıyorsa gitmek anlamsız.
Yollar ne muğlak ve na farklı, Kiminde hasret, Kiminde vuslat saklı.

Her yol sensin bana, sonunda olduğunu bilip, o umutla yaşıyorum.
Çıkamam ne kadar yoksan da bana, bitirsemde kavuşamam diye korkuyorum.

(O.€rsoy)

Ersoy Oktay

Yön

Bırakmıyor beni, gözlerin.
Bakışlarını özlerim,
Yatar yatağıma usulca,
Düşlerimi beklerim.

Uyurum senden yana yönüm.
Kalkışlarım da sana dır.
Vuslat maksadı ömrümün,
Seni damlatıyor özüm

Alıp gittiğin bedenindir.
Yokluğun kapanmaz yaram benim.
Ne yapayım garip fani'ni
Ruhunu Nefeslerim, içerim.

Ersoy Oktay

Zaman

Kırık ayna elinde,
Buruş buruş dudaklar
Dökülmüş saçlarını
kapatmıyor peruklar.
Zamanın ne kadar acımasız olduğunu,
Yalnızlığının, yorulduğunu.
Gıcırdayan karyolan anlatıyor.
Ses bekliyorsun ama
Sokaktan Ayaklar çekiliyor,

Her yeri suskunluk sarıyor
Tek yarenin keşkelerle dolu anılar
Bir ömür gibi bekliyorsun da
Çalmıyor; lanet olası dediğin kapılar.
Dikmediğin vefa, bitmiyor bahçende.
Üzerinden kaç göz geçse de aynı bakışlar,
Takipte zannediyorsun, ensende.

Ersoy Oktay

Zaman II

Zaman ah zaman,
Oyunların bitmedi.
Bitti dedirtiyorsun her şeyi.
Yeniden başlamak için,
Verdiklerimiz sana yetmedi.

Ersoy Oktay

Zaman Yolcusu

Bir zaman yolcusu
Ne geldiği yer belli
Nede sonu.

Bir yerden hatırlarsınız.
Çok bilindik tadı vardı.
Nasıl anlatsam,
Sanki biraz tatlı
Daha çok tuzlu.
An kadardı,

Durağınızda
El gibi,
Kar gibi
Fark edilmeden durdu
Sonra ağır ağır
Silindi kayboldu

Siz nerden bileceksiniz
Neydi derdi amacı
Sadece bir tat bıraktı
Yok oldu

Hissettirmemek için
Acılarını
Belli belirsiz yaşadı
Dinledi,
Ve aldı

Geldiği gibi gitti
Acelesi vardı.

Kaç kalp,
Kaç yürek gibi,
Kapatsanız gözlerinizi bir an,
Kurtulsanız karmaşadan.
Kaç zaman yolcusu
Hayatınızda vardı

Size ne bıraktı
Ne aldı.

Ersoy Oktay

Zamanında

Her Şey zamanında güzel azizim
Oynasana sekseninde sek sek...
Gitmeyi düşünmeye başladığında.
Durmaz kimse önüne set çeksek.

Ersoy Oktay

Zerdüşt

Zerdüşt ateşi gibi sevdan, düştüğünden beri gönlüme, sönmek bilmiyor.
ve ben alevime odun taşıyorum şiirlerimle.
Yüreğim susmak ne bilmiyor, Ortak arıyor. Şahitlik etsinler diye.
Hani ölüm günü geldiğinde, ne kadar yanarsam o kadar iyi...
kaç şahidim olursa iyi.
Çektiklerim Mahşeri divanda, sana ceza olsun diye.

Ersoy Oktay

Ziyaret

Yaram sensin, kapanmadan kanayan,
Hala bir sensin, yok beni anlayan.
Onun için gelir toprağına, yüzümü sürerim.
Derdimi bir sana anlatır, sessizliğini dinlerim.

Ersoy Oktay